(2) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

நிதி கோரிக்கை எண். 12—காவல் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை* என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,07,33,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss policy :—

'That the allotment of Rs. 20,07,33,500 under Demand No. 12—Police be reduced by Rs. 100.'

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion "காவல் துறை சுதந்திரமாக செயல்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க"

'That the allotment of Rs. 20,07,33,500 under Demand No. 12—Police be reduced by Rs. 100.'

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following cut motion—

"பொதுக் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி பெற ரூபாய் மூன்று கட்டுவதை நிறுத்தவும், சாதாரணமாக கூட்டம் இரவு 11 மணி வரை நடத்தவும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க"

'That the allotment of Rs. 20,07,33,500 under Demand No. 12—Police be reduced by Rs. 100.'

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன் வந்துள்ளேன்.

பொதுவாக போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் எப்பொழுதுமே என்னுடைய கருத்து எல்லாம் போலீஸ் இலாகா செய்யக்கூடிய பல்வேறு காரியங்கள், அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய சர்க்காருடைய ஒரு தகவலின் பேரில், அவர்களுடைய வழிகாட்டுதலின் பேரில் செய்யப்படுகிறதே தவிர, ஏதாவது தப்பித் தவறி சில இடங்களில் அதிகப் படியான நடவடிக்கைகளை நடந்திருந்தாலும், மொத்தத்தில் போலீஸ் இலாகாவின் நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் சர்க்காருடைய வழிகாட்டுதல்கீழ் நடத்தப்படுகிறது என்ற கருத்தில் நான் போலீஸ் இலாகாவை பார்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிற

* 688–714-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது,

நேரத்தில் சென்று போன நடைமுறையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டிய சில விவரங்களைப் பற்றி சபையில் எடுத்துக்கூற விரும்பு கிறேன். பொதுவாக குற்றங்கள் அதிகரிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆனால், வளர்ந்து வரும் சமுதாயம், ஜனநாயகத்தைச் சுட்டிக்காட்டக்கூடிய பணி, சோசலிச நடவடிக்கைகளை மேலும் மேலும் எடுத்துக்கொண்டு, சீரும் சிறப்புமாக அமைதியான முறையில் செல்லக்கூடிய நேரத்தில், குற்றங்கள் குறையவேண்டும். ஆனால் குற்றங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது ஓரளவுக்கு நாம் அதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டியதொரு விஷயம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். நாம் செய்யும் பொது மாற்றங்கள், ஜனநாயக மாற்றங்கள், சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இன்னும் சமுதாயத்தில் குற்றம் செய்யக்கூடியவர்களின் மனோபாவத்தை பெரிய அளவுக்கு மாற்றக் கூடிய அளவிற்கு இல்லை என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இதைச் சொல்கிற நேரத்தில், அதிலே ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில், முன்னேறிய நாடுகளிலும் கூட இத்தகைய போக்கு இருக் கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அந்தக் குற்றங்கள் குறையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் காட்டுவது சரியல்ல. வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் என்று சொல்கிற நேரத்தில், குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் அமெரிக்கா போன்ற நல்ல செல்வச் செழிப்பு சிறகடித்து கிடக்கும் நாடுகளில்கூட, மிகக் கணிசமான அளவுக்கு குற்றங்கள் வளர்ந்து இருக்கின்றன. சாதாரணமாகப் பார்த்தால், சொத்துரிமை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நாடுகளில் எல்லாம் சமுதாய ஒழுக்கம் கெட்டு, குற்றங்கள் மலிந்து வருகின்றன என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். முதலாளித்துவ அடிப்படையாகக்கொண்டிருக் கிற நாடுகளில் குற்றங்கள் பெருகித்தான் வருகின்றன. மனிதத்தன்மை, ஒழுக்கம் என்பது அந்த நாடுகளில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெள்ளத்தெளிவாகக் கூற முடியும். ஆகவேதான் ஜனநாயகப் பாதையில் போகும் நாடுகளில், தேசிய ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கக் கூடிய நாடுகளில், குற்றங்கள் குறைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் நம் நாட்டில் கிரைம்ஸ் குறைய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். சமீப காலங்களிலே போலீஸ் லாக்கப்புகளில் சந்தேகப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு விசாரணைக்கு வைத்திருக்கக்கூடியவர்களில் சிலர், லாக்கப்பில் வைத்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் அவர்கள் அடிக்கடி செத்துப்போவதைப் பார்க் கிறோம். தற்கொலை செய்துகொண்டுவிட்டார்கள், பாலிடால் குடித்து

விட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் பணக்கார தம்பதிகளைக் கொன்றுவிட்டு நாகர்கோவிலில் ஒருவர் பக்கத்திலிருந்த ஒரு மரத்தில் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு செத்துவிட்டதாகக் கூட பத்திரிக்கையில் செய்திவந்ததைப் பார்த்தோம்.

ஒரு கைதி போலீஸ் ஸ்டெஷனில் மரணம் அடைந்தான் என்றால், ஜனங்கள் என்ன கருதுகிறார்கள்? நாம் ஆயிரம்தான் சொன்னாலும், டாக்டர் பரி சோதனை நடத்தினாலும், மத்தியஸ்தர் தீர்ப்பு கூறினாலும், அடித்துக் கொன்று விட்டார்கள் என்ற மனோபாவம்தான் நாட்டு மக்களிடையே நிலவிவருகிறது. அம்மாதிரி ஒரு எண்ணம்தான் மக்களிடையே ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அது மிகவும் வருந்ததக்கது. உலகத்தில் எதையும் நாம் உற்பத்தி செய்துவிடலாம், இழந்த எதையும் நாம் மீட்டுவிடலாம். ஆனால் போன மனித உயிரை மீட்க முடியாது. லாக்கப்புகளில் இப்படி கைதிகள் மரணம் அடைவதை கூடியவரை யில் தவிர்க்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சந்தேகாஸ்பதத்திற்கு இடம் இருத்தலாகாது.

போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களை குற்றவாளியை கண்டுபிடிப்பதில் துப்பு துவக்குவதற்குப் பயன்படுத்துவதுபோல், போலீஸ் ஸ்டேஷனிகளில் சந்தேகப் படக்கூடிய சூழ்நிலையில் கைதிகள் மரணமடைய நேரிட்டால், துப்புத் துலக்கு வதற்கு போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மனித உயிர் அனாவசியமாகப் பறிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாது. குற்றவாளிகள் திருத்தப்படவேண்டும். குற்றம் புரிந்தவர்கள் மீண்டும் நல்ல முறையில் திருந்த, சமுதாயத்தில் நல்ல மனிதராக வாழக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

லாக்கப்பில் கைதிகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில் போலீஸ் காரர்கள் தங்களுடைய கடமையை ஆற்றி, அப்படிப்பட்ட கைதிகளை சாவ தற்கு அனுமதிப்பதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில், லாக்கப்பில் நடக்கக் கூடிய மரணத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள 'வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு ஜனங்கள் மத்தியிலே ஒரு புதிய பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இதை வெறும் சட்ட அமைதிப் பிரச்னையாக மட்டும் வைத்துப் பார்க்கக்கூடாது. எங்கு பார்த் தாலும் பாட்டாளி மக்கள், படிக்காதவர்கள், பாமரர்கள், தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், ஒய்ட்-காலர்டு சிப்பந்திகள், மற்றும் பி.ஏ., எம்.ஏ. பட்டம் பெற்ற வர்கள் ஆகியோர்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜனநாயக முறை வளர்ச்சி அடையவேண்டும், சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும், நீதி நியாயம் கிடைக்கவேண்டும் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிற மக்கள் அலை அலையாகத் திரண்டு வருகிறார்கள்.

நேற்று மாலை கூட நான் அகௌண்டென்டென்ட் ஜெனரல் ஆபீஸில் ஒரு பெரிய கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். கம்ப்யூடர்கள் வரக்கூடாது என்று பி.ஏ., எம்.ஏ. படித்த ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் அழுத்தமான அபிப்பிராயத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஜனநாயக சகாப்தத்தில் மக்கள் அலையலையாக வந்து போராட்டங்களை நடத்தத் தான் செய்கிறார்கள். சட்டம் அமைதி பிரச்னையாக மட்டும் அதைக் கருதி விடக்கூடாது. அதே சமயத்தில் அவர்கள் கட்டுமீறிப் போகவேண்டும், அத்து மீறி போகவேண்டும் என்றும் நான் சொல்லவரவில்லை.

ஆனால், இந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் பிரச்னைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதை போலீஸ்காரர்கள் ஆராயவேண்டும். குறிப்பாக மேல்தட்டில் உள்ள அதிகாரிகள் முன்கூட்டியே மிகுந்த ஆலோசனை செய்து இதையெல்லாம் சுமுகமாக சமாளிக்கக் கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையில் போலீசாரை திருப்பி விட்டால், பல தொந்தரவுகள் குறையும். பல மாச்சரியங்கள் குறையும், வளர்ந்து வரக்கூடிய பல்வேறு காழ்ப்பு உணர்ச்சிகள் மட்டுப்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்று மாதகாலமாக சிம்ப்ஸன் தொழிலாளர்கள் தகராறு நடக்கிறது, ஆவடி மத்திய தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள் மேலும் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் இப்படி பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் சில வருந்தத்தக்க சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் தவிர்த்திருக்கலாம்.

மண்டபத்தில் பெரிய பட்டணத்தில் முஸ்லிம் குடும்பத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சோதனையிடுவதாகச் சொல்லி துன்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். மங்களசாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு போய் உங்களுடைய கட்சி மேடையிலேயே வைத்து அடித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இந்த சம்பவங்களெல்லாம் நாட்டிற்குக் கட்டாயம் அனுகூலமாக அமையாது, பிரதிகூலமாகத்தான் அமையும். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை போலீஸ்காரர்கள் கைக்கட்டிக்கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை போலீஸ் துறையில் இருக்குமானால், அது ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைமையைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நேசக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, மாற்றுக் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, நியாயம் எங்கே தரப்படவேண்டுமோ, நீதி எங்கே தரப்படவேண்டுமோ அங்கே நீதியும், நியாயமும் வழங்கப்படவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் நிர்தாட்சன்யமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். எந்த இடத்தில் யார் சட்டத்தை மீறினாலும் தயவு தாட்சன்யம் இல்லாமல் போலீஸார் இயங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதுதான் நாட்டிற்கு நல்லது. இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை சில இடங்களில். சில இடங்களில் தவறுகிறது. அது உங்கள் ஆட்சிக்கு நல்லது அல்ல, உங்கள் ஆட்சிக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் விதத்தில் சம்பவங்கள் கொண்டுபோய் விடுகின்றன என்பதைத்தான் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரி நிலைமை மாறவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பல நவீன முறைகள் கையாளப்படுவது பற்றி நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். கைரேகைத் தடங்கள், பொருள்களின் மீதுள்ள அடையாளங்கள், பாரென்சிக் லாபரடெரியில் ரசாயனப் பரிசோதனை முறைகள் இவைகளெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு நவீன முறைகளைக் கையாண்டு துப்புகள் துலக்கி குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப் படுகின்றன என்றாலும், இன்னும் சந்தேகப்பட்டு நபர்களைக் கொண்டு போய் வைத்து, மிருகத்தனமாக அடித்து, அவர்களிடமிருந்து உண்மையை வரவழைக்கக்கூடிய போக்கு அறவே போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அத்தகைய முறைகளைக் கையாள்வது நாட்டிற்கும் நல்லதல்ல. மனிதன் மனிதனை மதிக்கப்பட வேண்டும், அவமதிக்கப்படக்கூடாது. மனிதனின் மனோபாவத்தைத் தெரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியம். மனிதன் திருந்துவதற்கு மனிதன் என்று சொல்லக்கூடிய மதிப்பு கொடுத்து, அவனைத் திருந்த வைக்கவேண்டும். பலாத்கார ரீதியில் மனிதனை திருத்திவிடக்கூடும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. பலாத்காரத்தினால் அவன் மேலும் கடினமுள்ள கிரிமினலாக ஆவான், திருந்தமாட்டான், மேலும் சமுதாயத்திற்கு ஆபத்து விளைவிப்பவனாக ஆவான் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆகவே, இன்றைக்குப் போலீஸ் துறையில் மனோதத்துவம் நன்றாகப் பயின்ற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்ட ஒரு பகுதி கூட இருப்பது நல்லது. குறிப்பாக, மேல் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு, எல்லா கட்டங்களிலும் எஸ்.ஐ. போன்றவர்கள் விசாரணை செய்யும்பொழுது அவர்களுக்கு மனோதத்துவத்தைப் பற்றி பாடங்கள் போதிக்கப்படவேண்டும். ஒரு குற்றவாளியைக் கண்டவுடனேயே, அவன் பார்வை, அவன் பேச்சு, அவன் முகபாவம் இப்படி

1972 மார்ச் 15] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பல்வேறு தடயங்களை வைத்துக்கொண்டு மனோதத்துவ ரீதியில் நோக்கினால், நிச்சயம் அவன் குற்றவாளியா, இல்லையா என்று ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட விதத்தில் சைகாலஜி பற்றிய பாடங்கள் போலீஸ் பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் போதிக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, நவீன முறையில் மனோதத்துவ பாடங்களை போதிக்க முற்படவேண்டும் அப்படிப்பட்ட முறையில் புலனாய்வுத்துறையில் பெரும் அளவுக்கு மாற்றங்கள் வரவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, வெகுஜனப் போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் நடக்கும் பொழுது, தேவையான அளவுக்குத்தான் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். எந்த அளவுக்கு அதைக் கட்டு மீறிப் போகாமல் செய்வதற்கு எவ்வளவு அவசியமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் பலாத்காரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாளாமல் தடியடிப்பிரயோகம் செய்வது என்றால், முதல் நாள் தடியடிபிரயோகம் செய்தால், 100 பேர்களாக வந்தவர்கள் மறுநாள் 1,000 பேர்களாக வந்து போராட்டத்தைத் தொடரத் தான் செய்வார்கள். அம்மாதிரி கோபத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. ஆவே சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. வெகுஜன கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்பொழுது அதைக்கூடியவரையில் சமுகமாக பலாத்காரமில்லாமல் சமாளிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பல சட்டங்கள் வருகின்றன. மனைக்கட்டுகளைக் காலி செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் வருகிறது. தொழிலாளர்கள் நல சட்டம் வருகிறது, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரும்பொழுது இந்த இலாக்காவுக்கு அதன் விளைவுகளைப் பற்றி, அதனால் ஏற் படுகின்ற மாற்றங்களைப் பற்றி போதனைகள் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை போலீஸ் இலாகா புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சட்டத்திலுள்ள உரிமைகள் என்ன, சட்டப்படி என்ன மாற்றங்கள் ஏற்பட இருக்கின்றன, எந்த அளவிற்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் போலீஸார் தங்கள் கடமையை ஆற்றவேண்டும், என்பதையெல்லாம் பற்றி ஒரு சட்டம் வந்தவுடனேயே மேலதிகாரிகள் ஒன்று கூடி, சட்டத்தை பராமரிக்கக்கூடிய முறையில் என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து முடிவு செய்து, போலீஸ்காரர்களுக்கு அதைப்பற்றி பாடங்களை போதிக்கவேண்டும். அப்படி மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற முடிவுகளை எடுத்து

அதைப்பற்றி எல்லோருக்கும் சர்குலர் அனுப்பவேண்டும். பழைய நடைமுறைகளையே வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. சட்டத்திற்கேற்ற மாற்றங்கள் வரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள் ஏற்படுத்துவதில் இப்பொழுது சரியான கவனம் செலுத்துகிறார்களா என்றால், எனக்கு சந்தேகம்தான்.

ஆகவே, மாறுதல்களைப்பற்றிய பாடபோதனைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்தற்குச் சொல்லப்போனால் மனைக்கட்டுகளை விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டம் இருப்பதாக போலீசுக்கு எல்லோருக்கும் தெரிந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதன் காரணமாக, சப் இன்ஸ்பெக்டர், அல்லது சப் இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய போலீஸ்காரர்கள் திடீரென்று குடிசைகளைப் பிரித்துவிடுகிறார்கள், சுவர்களை இடித்துவிடுகிறார்கள், சாமான்களை அப்புறப்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே, புதியதாக ஒரு சட்டம் வந்தால், அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிய போதனைகள் இந்த இலாகாவிலே மேலிருந்து கீழ்மட்டம்வரை உள்ள எல்லாப் பிரிவினருக்கும் போதிக்கப்படவேண்டும். வேலை முறையில் எப்படிப் பட்ட மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பது பற்றி சிந்திக்கவேண்டும், அப்படி சிந்திப்பதன் மூலம் வேலையில் செயல்படுவதற்கு ஊக்கம் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குற்றம் என்று சொல்கிற காலத்தில் சாதாரண குடிமகன், வறுமையிலே வாடிக்கிடக்கின்ற காரணத்தினால் குற்றம் புரிகிறான். குற்றபரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் குற்றம் செய்தாலும் பளிச்சென்று தெரிந்துவிடுகிறது. ஆனால், அரண்மனைகளிலும், மாளிகைகளிலும் குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. பெரிய குடும்பத்தினர்கள், பெரிய மனிதர்கள் குற்றங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அம்மாதிரி நிலைமை இப்போழுது நாட்டிலே உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் சமீபகாலமாக அதிகப்படியாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

கள்ளநோட் அடிப்பது, விக்ரகங்கள் திருடி விற்று லாபம் சம்பாதிப்பது, பொய்க் கணக்கு காட்டுவது, கலப்படம் செய்வது இம்மாதிரி குற்றங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக நாணயமாக நடக்கக் கூடியவர்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுபவர்கள்கூட இம்மாதிரி குற்றங்கள் புரிவதைப் பார்க்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய போலீஸார் பாரம்பரையாகவே பல சாதனைகளைப் புரிந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

புழகத்தில் கள்ள நோட்டுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கள்ள நோட்டுகள் அடிப்பது ஒன்று, அவைகளைப் புழக்கத்தில் விடுவது இரண்டு. ஆகிய இரண்டு விதமாக முறைகள் இருக்கின்றன. திடீரென்று பலபேர்கள் பணக்காரர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒன்றுமே இல்லாமலே இருந்தவர்கள் திடீரென்று பணக்காரர்களாகி, சொத்துக்கள் வாங்கி, மனைவி, மக்களுக்கு ஆபரணங்கள் வாங்குகிறார்கள், ரூ. 10,000, 15,000 அவர்கள் கையில் பணம் புழங்குகிறது. இவர்களையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கள்ளநோட்டு அடிக்கிறவர்கள் சாதாரணக்குற்றம் செய்பவர்களைவிட மோசமான குற்றவாளிகள். இந்தச் சமுதாயத்திலே உள்ள மற்ற குற்ற வாளிகளை விடக் கேவலமானவர்கள். எனவே இவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு இந்தத் துறை மிகவும் விஷேச கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாமியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள்கூட பக்திப் பரவசத்தோடு சாமியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். உள்ளபடியே சாமியை முறித்து, கையைக் காலை ஒடித்துச் சாக்கடையிலே போடுகிற காரியம் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த விக்கிரங்களை வெளி நாடுகளுக்கு விற்றுத் தாங்கள் லாபம் அடையவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், சுய லாபத்தைக் கருதி, இந்த விக்கிரங்களின் கலை அம்சத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு விலைபெற்று தாங்கள் மகிழ வேண்டும் என்பதற்காக கடவுளை அலட்சியப் படுத்தக் கூடிய போக்கு வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.

இந்த நிலைமையிலே இந்தக் கடவுள் சிலைகள், விக்கிரகங்கள் திருட்டுப் போகாமல் தடுப்பதற்கு இவைகளைப் போட்டோ எடுக்கிறார்கள். அதற்கு பதி லாக நல்ல ஆசாரிகளைக்கொண்டு அதேபோல வேறு உலோகத்திலே, செம்பிலே, மற்ற உலோகங்களிலே செய்து வைத்து விட்டு இந்த விக்கிரங்களை வெளிநாடு களுக்குக் கடத்திக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்கிறார்கள். இப்படி வெளி நாடுகளுக்கு, அமெரிக்காவிற்குக் கொண்டு போய் விற்கப்படுவது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சென்னையிலே திருடப்பட்டு, இங்கேயிருந்து திருட்டுதனமாகக் கப்பலில் ஏற்றி அமெரிக்காவிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கே விற்கிற அளவிற்கு இங்கே புலனாய்வு பலஹீனமாக இருக்கிறது. இதைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய இந்தத் துறை இன்னும் வேகமாக, கவனத்தோடு இருந் தால் இதைத் தடுக்க முடியும்.

பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு இந்த விக்கிரங்கள் அங்கே விற்கப் படுகின்றன. தங்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சி வேண்டுமென்பதற்காக இப்படிக் கலை அம்சம் நிறைந்த இந்தச் சிலைகளை வெளி நாடுகளுக்குக் கடத்திக் கொண்டு

சென்று விற்று விடுகிறார்கள். இவற்றை அவைகளுடைய கலை அழகிற்காக லட்சக்கணக்கான டாலர்கள் கொடுத்து வாங்கப்படுவதால், அவற்றை அங்கே கொண்டு சென்று விற்பதற்காக, இந்தத் திருடர்கள் புலனாய்வுத் துறையை ஏமாற்றுவதற்கு நல்ல தேர்ச்சி பெற்று இந்தத் திருட்டை நடத்தி வருகிறார்கள். புலனாய்வுத்துறையினர் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்கு விஞ்ஞான ரீதியாக படிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதற்காகத் துப்பறியும் நாவல்கள், வேறு வகையான பல்வேறு புத்தகங்களைப் படிக்கிறார்கள். எனவே இந்த முறையில் திருடக்கூடிய திருடர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விஞ்ஞான ரீதியாக முயற்சிக்க வேண்டும்.

இதுவரையிலே பல விக்கிரகங்கள் மீட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக இந்தத் துறையில் பாராட்டினாலும் கூட இன்றும் நிரந்தரமாக இப்படி விக்கிரங்களை விற்று லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை உள்ள இந்தத் திருடர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இந்தத் துறை அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படி இந்த விக்கிரகங்கள் கப்பல் ஏறி வெளியே போகாமல் மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்துகிற அளவிற்கு இந்தத் துறை செயல்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேசத் துரோக குற்றங்கள் அடிப்படையில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், பிரிவினை பற்றி பூச்சாண்டி காட்டிக் கொண்டு ஒரு சிலர் பேசி வருகிறார்கள். பிரிவினையை விரும்புகிறவர்கள் யாரும் இல்லை. இதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பிரிவினை சுவரொட்டிகள் தஞ்சையிலே ஒட்டப்பட்டிருந்தாலும், அவை உடனே கிழித்து எறியப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பிரிவினைக் குற்றங்களைத் தண்டிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த மட்டில் பிரிவினையை விட்டு விட்டார்கள். அது ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முன்னேற்றகரமான ஏற்பாடுகளை வரவேற்று டி.எஸ.பி. என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் வருஷத்தில் பல நாட்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். 10 மாதங்கள் பெண்டாட்டி பிள்ளையை விட்டு வெளியே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் தினப்படி 75 காசு. மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அது மட்டுமல்ல அமைதியான முறையிலே இயங்கக் கூடிய துறை அல்ல. மிகத் துரிதமாக செயல்பட வேண்டியவர்கள். மிகச் சிரமமான சூழ்நிலையிலே பணிபுரிகிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் கூடியிருக்கும் இடத்தில், மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்கள் மத்தியில், ஆத்திரத்தில் கல் எறியக்கூடியவர்கள் மத்தியில் வேலை செய்

கின்றார்கள். இந்த நிலைமையிலே இவர்களுக்கு 75 பைசா தினப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் கால கட்டத்திலே இது ஒத்துக் கொள்ளப்படக் கூடியதல்ல. இவர்கள் பல மாதங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே இருக்கும் நிலைமையை மாற்றி ஒரு மாதம் வெளியே இருக்கும் நிலைமையை மாற்றி ஒரு மாதம் வெளியே இருந்து விட்டு வந்தால் ஒரு பத்து நாளைக்காவது குழந்தை குட்டிகளோடு இருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கவேண்டும். குடும்பத்தோடு, குழந்தை குட்டிகளோடு ஒருவன் இருந்தால்தான் அந்தக் கருத்துக்கள்தான் ஒருவனை மனிதனாக ஆக்குகின்றன என்பதை நாம் பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டோமானால் போலீஸகாரர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு, குழந்தை குட்டிகளோடு இருக்கும் ஒரு சூழ்நிலையை, முயற்சிகளை உருவாக்கித் தரவேண்டும்.

வெளியிலிருந்து சென்னைக்கு வருகிற காவலர்களுக்கு தினப்படி 1.25 கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு கைதியைப் பிடித்துக் கொண்டு வருகிற போலீஸ் காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற இந்தப் படியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் சாப்பிட முடியாது. நான் ஒரு காலத்திலே கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு போகக் கூடிய காலத்திலே நான் சாப்பிடப்போகிற நேரத்திலே அவர்கள் சாப்பிடப் போக முடியாத நிலை இருந்ததைப் பார்த்து விட்டு என்னுடைய கட்சிக்காரர்களைக் கொண்டு அவர்களுக்குச் சாப்பாடு வாங்கிக் கொடுக்கச் செய்தேன். இந்த முறையிலே அவர்களை வைத்து இருப்பது நல்லதல்ல. அந்தப் படியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அவர்களுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, ஆண்டு தோறும் வெள்ளையடித்து, அவற்றை நல்ல முறையிலே பாரமரித்து வரவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அவர்கள் இருக்கும் வீடுகள் மிகவும் சிறியவைகளாக இருக்கின்றன. மிகவும் வசதிக்குறைவாக இருக்கின்றன. சுகாதாரக் குறைவாக இருக்கின்றன. இவைகளை நல்ல முறையிலே பாராமரித்து வசதிகளை அதிகப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகச் சொல்வது போலீஸ் இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அமெரிக்க போன்ற நாடுகளை எடுத்துக் கொள்வோம், சோஷலிச நாடுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம், அங்கே ஒரு குழந்தைகூட போலிஸ்காரரின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு போகக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு அங்கே உறவை வளர்த்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலும் அத்தகைய உறவு வர வேண்டுமென்றால் நடைமுறைகளில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் வர வேண்டுமென்றால், வரப்போகிற காலத்தில் படித்தவர்களைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வருவதற்கு, அவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்

கொள்கிறேன். ஏகாதிபத்யக் காலத்திலிருந்த அதிகாரிகள் சிலர் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் இத்தகைய பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். புதிய சூழ் நிலைக்கு, ஜனநாயகச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப நடந்துகொள்ள அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும். ஜன நாயகத்தில் மக்களுக்கு இந்தத் துறையும், அரசாங்கமும் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக, நான் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைக் காழ்ப்பு உணர்ச்சியால் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இந்த இலாகாவில் தலையீடு இல்லாமல் நிச்சயமாக நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். போலீஸ் இலாகாவில் தலையீடு இருப்பதால் அவர்களுக்கு மிகவும் தர்ம சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது மற்றவர்கள் எந்த விதத்திலும் தலையிடக்கூடாது. இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நல்ல அரசியல் சூழ் நிலைகள் உருவாகும், இந்த இலாகா நல்ல முறையிலே செயல்பட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கி றேன். வணக்கம்.

திரு. **கோவை செழியன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ல் ஆண்டு காவல்துறை மானியத்தின் கீழ் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் மணலி அவர்கள் நம்முடைய காவல் துறையை வெகுவாகப் புகழ்ந்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் புகழ்ச்சி உண்மை யிலேயே மிகைப்படுத்திச் சொல்லக் கூடிய ஒன்றல்ல. தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய காவல்துறையினரின் பணியை எந்த அளவிற்குப் பாராட்டினாலும், அந்த அளவிற்கு அது தகுதி பெற்ற ஒன்றாகும். அகில இந்தியாவிலேயே காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டிலும் தமிழகத்தில் இருக்கிற காவல்துறைதான் அது அந்தக் காலத்திலும் சரி, இந்தக் காலத்திலும் சரி, தலை சிறந்து விளங்கக் கூடிய ஒரு துறையாக இருந்து வருகிறது. மற்ற பகுதிகளிலே காவல்துறை என்று சொன்னால், ஏதோ பேருக்கு இருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் சரியாகக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில்லை. அல்லது அவர்களுடைய பணிகளிலும் மற்றவைகளிலும் திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பரவலாகச் சொல்வது உண்மையாகும். ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் அவர்கள் திறமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு ஸ்காட் லண்டுயார்ட் போலீசைப் போல, பெரியவர் மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, தமிழகக் காவல் துறையினர் திறமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

வேறு மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு அதிகமான அளவிற்கு குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதும், குற்றங்கள் வருகிற நேரத்தில், அதை முன்னாலேயே தடுக்கிற திறமையும் தமிழ் நாட்டுக் காவல்துறையினருக்கு இருந்து வருகின்றது.

அடுத்து, இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் எல்லாம் காவல்துறையினர் மீது பல குறைபாடுகளைச் சொல்கிறார்கள். யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் முதலிலே தாக்கப்படுகின்றவர்கள் காவல்துறையினர் தான். அந்த அளவுக்கு காவல் துறையினரை ஒரு இக்கட்டான நிலைக்குக் நாம் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் மத்தியி லும், மாணவர்கள் மத்தியிலும் அமைதி இன்மை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன் னார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, தொழிலாளர்கள், முதலாளிகளை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்துவார்கள். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராகப் போராடுகிறார்கள். அதேபோல் மாணவர்களும் இன்றைக்குக் காரணம் இல்லாமல் பல இடங்களில் அரசாங்கத் திற்கு எதிராக போராட்டம் நடத்தக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு அரசியல் வாதிகளால் ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அரசியல் பின்னணி களில் நிலைமை உருவாவதால்தான் போலீசாரும் தலையிடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் கூட, இந்த ஆட்சி வந்த பின்னால் துப்பாக்கிப் பிரயோகமோ அல்லது கண்ணீர்ப் புகை பிரயோகமோ முன்பு இருந்த அளவை விட மிகக் குறைந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மூன்று முறைதான் கண்ணீர்ப் புகை பிரயோகம் நடந்திருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்குக் காவல் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர் களுக்கும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகள் எல்லாம்—முன்பு இருந்த குறைகளையெல்லாம் நீக்கி வந்தாலும்—நம்முடைய ஆட்சியிலே அவை களை எல்லாம் எவ்வளவோ மாற்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தாலும் கூட இன்னும் சில குறைகள் அவர்களுக்கு இருக்கதான் செய்கின்றது. குறிப்பாக போலீசார் அலுவல் காரணமாக வெளி இடங்களுக்குச் செல்லும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பயணப்படி—டி.எ.—குறைவாக இருக்கிறது. அவைகளை நிச்சயமாக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு எப்போதும் தாராளமாக சலுகைகள் அளிக்கக்கூடியவர் கள். எனவே, இக்குறையை நிச்சயமாக கவனத்தில் கொண்டு, தீர்த்து வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதேபோல் போலீசார் விடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு போலீசார் விடுகளைப் பார்த்தால் புறாக்கூடு மாதிரி இருக்கும். ஒரே ஒரு அறைதான் இருக்கும். அதிலே சமையல் நடத்திக்கொள்ளவேண்டும், குழந்தைகள், தாயார், தகப்பனார் எல்லோரும் அதில்தான் இருக்கவேண்டும். அதனால்தான் அவர்களுக்குக் குடும்பக்கட்டுப்பாடு இல்லாமலேயே குழந்தை விருத்தி இல்லாமல் கூட இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய ஆட்சி வந்தபிறகு புதிய வீடுகள் ஏறக்குறைய 5,602 காவலர்களுக்குக் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறைகளைப் போக்குகின்ற வகையில் புதிய வீடுகளை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, காவல் துறையில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் மாற்றம் செய்கின்றபோது கூடியவரையில் வருடக் கடைசியிலே மாற்றம் செய்தால், அவர்களின் குழந்தைகள் படிப்பு கெடாமல், நல்லமுறையில் அமையும். கணவனும், மனைவியும் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் என்றால், அந்த இருவரில் ஒருவரைப் பிரித்து வைக்காமல் பிரிவு துன்பத்தை ஏற்படுத்தாமல் ஒரே இடத்தில் இருக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல காவல் நிலையங்களில் போதுமான அளவுக்குப் போலீசார் இல்லை. அவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவேண்டும். பொதுவாக ஸ்டிரைக் என்றாலோ அல்லது திருவிழா என்றாலோ போலீசார் அங்கு போய் விடுகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் ஏதாவது கலவரங்கள் அல்லது வேறு விஷேம் என்றால் அங்கே தேவைப்படுகின்ற போலீசாரின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடுகிறது. எனவே, காவல் நிலையங்களில் போலீசாரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, ஒவ்வொரு போலீஸ் நிலையத்திற்கும், நான் சென்ற போலீஸ் மானியத்தின்போது குறிப்பிட்டுச் சொன்னதுபோல, ஒரு ஜீப், இரண்டு மோட்டார் பைக்கும் தேவை. அந்த காலத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் தேவை இல்லாத இலாக்காக்களுக்கும் ஜீப்புகள் கொடுத்திருந்தார்கள். அவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டு, சிக்கனப் படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் போலீஸ் துறைக்கு ஜீப் அவசியமாகத் தேவைப் படுகிறது. இல்லையென்றால், எங்காவது சிறு கிராமங்களில் கலவரங்கள் ஏற்பட்டு, உடனடியாக அங்கு போக வேண்டுமென்றால், யாரிடத்திலாவது ஓசி கார் வாங்கிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படி ஓசி கார் கொடுப்பவர் அடுத்த நாளே ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டு, போலீசாரின்

தயவைநாடி நிற்பார். எனவே, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு ஜீப், இரண்டு மோட்டார் பைக்குகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் பலருக்குத் தமிழ் தெரிவதில்லை. அதை மத்திய அரசாங் கததிடம் எடுத்துச் சொல்லி, தமிழகத்திலே அதிகமான ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி களை தேர்ந்தெடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். மேலும் டிப்பார்ட்மென்டில் பணி யாற்றி வருகின்றவர்களுக்கு ஐ.பி.எஸ். கன்ஃபார்ம் செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக நியமிக்கும் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளை விட அவர்கள் எந்த வகையிலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. எனவே, சர்வீஸில் இருக்கின்ற தகுதி பெற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஐ.பி.எஸ். கன்ஃபார்ம் செய்து, அவர்கள் பதவியை உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே, கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றபோது அதிகமாக தாக்கப் படுகின்றவர்கள் போலீஸ்காரர்கள்தான். மற்றவர்களை விட, எந்த ஒரு சின்ன பிரச்னையாக இருந்தாலும் போலீசார்தான் தாக்கப்படுகின்றார்கள். அது ஸ்டிரைக் ஆகட்டும், அல்லது கதவடைப்பு ஆகட்டும் அல்லது வேறு எந்த நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும் போலீசார்தான் தாக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பான முறையில் இன்றைக்கு ஒரு இன்ஷூ ரன்ஸ் முறையை ஏற்படுத்தி, பாதிக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல காம்பன்சேஷன் தொகை கிடைக்கச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு முன்வர வேண்டும்.

இப்போதே காவல்துறையினர் துணைவியார்கள் தொழில் நடத்துவதற்காக அரசு ஏறக்குறைய 1½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது. இந்தத் தொகையை இன்னும் உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற எல்லாத் துறையினரும் சங்கம் அமைத்து, தங்கள் கோரிக்கைகளை அரசுக்குத் தெரிவிக் கின்றார்கள். ஆனால் காவல்துறையினருக்கு என்று ஒரு சங்கம் இல்லை. அவர்கள் குறைகளை அரசாங்கம் நேரடியாகவே கவனித்து வருகிறது. கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் செய்ததைவிட இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் போலீஸ்காரர் களுக்கு அதிகமான சலுகைகளை அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது.

கள்ள நோட்டு அச்சடித்தல், கொள்ளையடித்தல், கொலை செய்தல் போன்ற கொடியச் செயல்களைச் செய்துவிட்டு, தப்பி ஓடிவரும் அண்டை மாநிலத் தவர்களைக் கூட நம்முடைய காவல்துறையினர் சாமர்த்தியமாக பிடித்துவிடு கின்றனர். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள பெரிய பெரிய குற்றவாளிகளை

யெல்லாம்கூட விரைவிலே பிடித்துவிடுகின்றார்கள். இன்றைக்குச் சில ஹோட்டல்களிலும் நடைபெறும் நிர்வாண டான்ஸ்—அம்மண ஆட்டங்களை எல்லாம் கண்டு பிடித்து, நல்லமுறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர்.

அதேபோன்று அங்கங்கே ரிக்கார்டு டான்ஸ் என்று நடத்துகிறார்கள். ரிக்கார்டு டான்ஸ் எங்கே நடத்தப்பட்டாலும், யார் நடத்தினாலும் அதைக் கண்டுபிடித்து, சம்பந்தப்பட்டவர்களை கைது செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு சில சாமியார்கள் ஊரை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மக்களுடைய பணத்தையெல்லாம் ஏமாற்றிப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் காட்டினால் விபூதி வரும், இப்படி காட்டினால் வேறு ஏதோ வரும் என்று சொல்லி, மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சாமியார்களையெல்லாம் கைது செய்து, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதனால், இந்துக்கள் மனமோ, பக்தர்கள் மனமோ புண்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் சைக்கிளில் டபிள்ஸ் சென்றால் பிடித்து விடுகிறார்கள். ஆனால், டெல்லியிலும், மற்ற மாநிலங்களிலும் மூன்று பேர் நான்கு பேர் குடும்பத்தோடு சென்றாலும் பிடிப்பதில்லை. சைக்கிள் ஏழையின் வாகனம். அதிலே இரண்டு பேர் போவதினால் கெடுதல் இல்லை. எனவே, தமிழ் நாட்டிலும் சைக்கிளில் இருவர் செல்ல அனுமதிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த ஊதியூரில் இருக்கின்ற காவல் நிலையத்திற்கு சொந்த கட்டடம் கிடையாது. ஒரு சிறிய வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. அங்கு பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினருக்குக் குடியிருக்க குவார்ட்டர்ஸ் கிடையாது. அவர்களுக்கு ஒருவிதமான வசதியும் இல்லாததால் அங்கு யாராவது ஒரு எஸ.ஐ. வந்தால், மூன்று மாதங்களுக்குள் வேறு எங்காவது மாற்றம் வாங்கி விட்டு போய்விடுவார். எனவே, அங்குள்ள போலீஸ் நிலையத்திற்கு ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்கவும், காவல்துறையினருக்குக் குவார்ட்டர்ஸ கட்டிக் கொடுக்கவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு எல்லா போலீஸ் நிலையங்களுக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 15] *[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]*

இது முக்கியமான துறை. இது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு திறமையாக தன் வேலைகளைச் செய்கிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டுக்கு நல்லது. நம்முடைய மாநில போலீஸ் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் திறமைசாலிகள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தங்கள் திறமையினால் நல்ல புகழைத் தேடிக் கொண்டு தங்களுக்கு என்று ஒரு பெருமையைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவர்கள். மற்ற மாநிலத்தவர்கள் யாருக்கும் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல என்பதைப் பல காரியங்களின்மூலம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் உள்ள மக்களது உடமைக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டியவர்கள் துரதிருஷ்டவசமாக ஆளும் கட்சிக்கும் ஆட்சிக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியவர்களாக மாறிப் போய்க்கொண்டிருப்பதைக் கண்டுதான் நாங்கள் பயப்படுகிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. மணலி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி தலையீடு அதிகமாக இருப்பதனால் அவர்களால் தங்கள் கடமையை ஒழுங்காக, நேர்மையாகச் செய்ய முடியாமல் போகிறது. அதை வலியுறுத்த வேண்டியது எங்கள் கடமையாகும்.

வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதுகூடச் சொன்னார்கள். மற்ற மற்ற இடங்களில் 46 இடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது போலத்தான் இந்த மாநிலத்திலும் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடக்கும் என்று சொல்கிற மாதிரி இருந்தது அந்த தொனி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் நான் பேசியதைத் திரித்துச் சொல்வது நல்லதல்ல. இங்கேயும் நடக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. இங்கே நடப்பதுகூட இன்னும் குறையவேண்டும் என்று பேசினேனே தவிர இப்படித்தான் இங்கும் நடக்கும் என்று சொல்லவில்லை. நான் பேசியதை வேறு மாதிரியாகத் திரித்துப் பேசுவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வெளி மாநிலங்களில் நடந்ததை எல்லாம் தொகுத்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இங்கே நடந்தது குறைவுதான் என்கிறபோது ஓஹோ, இங்கேயும் நடக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது என்றே தான் மற்றவர்களுக்குத் தோன்றச் செய்யும். அப்படி ஒன்றும் இங்கே துப்பாக்கிச் சூடே நடைபெறவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. 70-இல் மட்டும் ஒன்பது முறைகள் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கிறது. இடங்கள், தேதிகளை எல்லாம் தொகுத்து எடுத்து வைத்திருக்கிறேன்.

அங்கங்கே வன்முறைகள் அதிகமாகத் தூண்டப்படுகின்ற நிலைதான் மாணவர்களிடையே, தொழிலாளர்களிடையே இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. தலையீடு மட்டும் இல்லாமல் இருந்தால் காவல் துறையினர் இவற்றுக்கு இடமே கொடுக்காது தடுத்து விடுவார்கள். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால்தான்

இன்றைய தினம் அமைதி குலைந்து வருகிறது. மாணவர்கள் மத்தியில், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இன்றைய தினம் தகராறுகள் ஏற்படுத்தப்படுவதும், போலீசார்கள் தலையிடாதிருப்பதையும் பார்த்தால் மிக பயங்கரமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ, சேராதவர்களோ இன்றைய தினம் வேண்டுமென்றே தொழிலாளர்கள் மத்தியில், மாணவர்கள் மத்தியில் தகராறுகளைக் கிளப்பிவிடுகிறார்கள்.

சட்டக் கல்லூரியில் ஏற்பட்ட மாணவர்கள் தகராறு என்ன? அங்கே தேர்தல் நடந்தது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற கவுன்சில் ஆண்டு விழாவை நடத்த முன்வந்தால் சிலர் வேண்டுமென்றே ஆண்டு விழாவை அந்தக் கவுன்சில் நடத்தக்கூடாது, அதற்கென்று தனிக் கவுன்சில் அமைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். வெற்றி பெற்ற கவுன்சில் ஆண்டு விழாவை நடத்தாது வேறு எது நடத்துவது? இதில் நியாயம் என்ன? நியாயத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. தகராறு எழுந்து மாணவர்களிடையே அடிதடி—இன்றைய தினம் அங்கே போலீஸ் காவல் இருக்க வேண்டிய அவல நிலை இருக்கிறது. இப்படித் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும், மாணவர்கள் மத்தியிலும் வேண்டுமென்றே யார் தகராறுகளைத் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன். அன்றைக்கு அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது முதல் அமைச்சர் தேர்தல் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட தகராறு என்றார்கள். இன்றைக்கு மாணவர் கவுன்சில் ஆண்டு விழா நடத்துவதுபற்றி என்கிறார்களே, இதில் எது சரி? இந்த முரண்பாடு ஏன்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அங்கத்தினர்தான் குழப்பத்தில் பேசுகிறார். அன்றைக்கு நான் சொன்னது பிரிசிடென்சி காலேஜ் தகராறு பற்றியது. தேர்தல் வழக்கு சம்பந்தமாக அன்றைய தினம் குடந்தை ராமலிங்கம் தாக்கப்பட்டார். வழக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குட்டி குரைத்து நாயின் தலையில் வைப்பது போல இன்றைய தினம் அது

திரு. துரை முருகன்: அம்மையார் அவர்கள் வழக்கு நடந்துகொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதே சமயம் குட்டி குரைத்து நாயின் தலையில் வைத்தது போல என்கிறார்கள். நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். பிரசிடென்சி கல்லூரியில் நடக்கிற விஷயத்திற்கும் இவருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இவர் ஏன் அங்கே போனார்? அங்கே ஏற்பட்ட தகராறுகளின் காரணமாக அவர் தாக்கப்பட்டாரே தவிர அவர் தாக்கப்பட்டதற்கும் கழகத்திற்கும் எவ்விதச்

1972 மார்ச் 15]

சம்பந்தமும் இல்லை. கல்லூரித் தேர்தல் சம்பந்தமான தகராறேதவிர முதல்வர் தேர்தல் சம்பந்தமான தகராறும் இல்லை. இதை நான் இன்றைக்கும் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறார்களே, அம்மையார் தயாரா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: வழக்கு கோர்ட் வரையிலும் வந்திருக்கிறது. கோர்ட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் எது எதற்கு சம்பந்தம், யார் தவறு என்பது நன்கு தெரியும். குடந்தை ராமலிங்கம் என்னிடமே சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீதிமன்றம் வரை போனதாகச் சொன்னார்கள். ராமலிங்கம் என்ன சொன்னார், அதற்குப் பதில் என்ன சொல்லப்பட்டது என்கிற விவரங்களையும் தெரியாமல் பேசுவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்குத்தான் வழக்கு நடக்க இருக்கிறது. இன்னும் பல தகவல்களும் வரும். அது எல்லாம் முடிந்த பிறகு உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, லாக்கப்பில் டெத்—ஜமீலா இறந்தாள், மஞ்சுளா இறந்தாள் என்பதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது லாக்கப்பில் எப்படிச் சாவு ஏற்படுகிறது? இன்றைக்குக்கூட தென்னாற்காட்டில் இருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் காட்ட இருக்கிறேன். ஒரு பெண் மிக வருத்தத்துடன் எழுதியிருக்கிறாள் "என் கணவனை ஒரு திருட்டுக் குற்றத்திற்காக இரவு பிடித்துச் சென்றார்கள். காலையில் பிணமாகக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள்" என்று எழுதியிருக்கிறாள். கொலைக் குற்றம் செய்தவனைக்கூட நாம் கொன்றுவிட முடியாது. நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடத்தி, நீதிபதி விசாரணை செய்து தண்டனை அளிக்க வேண்டும். ஆனால் திருட்டுக் குற்றத்திற்காகப் பிடித்துப்போய் லாக்கப்பில் வைப்பதும், அங்கேயே அவனை சித்திரவதை செய்வது கொன்றுவிடுவதும் இந்த இலாக்காவுக்கு மிகமிகப் பெரிய களங்கத்தை உண்டாக்கும். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவதில் அமைதி காணாமல் இதுபோல லாக்கப்பில் ஏன் சாவு ஏற்படுகிறது என்பதை ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேண்டுமென்றே எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இம்சிக்க, பயமுறுத்த பல வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. திருப்பத்தூரில் அரசாங்கம் வழக்குத் தொடுத்தார்கள், அதை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்றால் இவ்வளவு பலவீனமான வழக்கை ஏன் தொடர வேண்டும்? இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை பயமுறுத்தத்தான் போலீஸ் இலாக்காவினர் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். 1967 ஆகஸ்டு 1-ம் தேதி ஊர்வலம் சென்றதற்காக வழக்கு. 71

ஆகியும் இன்னும் முடியவில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? வழக்கு என்று போடு, எத்தனை பேர்களைச் சேர்க்க முடியுமோ அத்தனை பேர்களையும் சேருங்கள். வழக்கை சிக்கிரத்தில் முடிக்காது இழுத்து அடியுங்கள்—வீட்டுக்கும் கோர்ட்டுக்கும் நடந்து நடந்தே அவர்கள் மனம் சலிக்கட்டும்—என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை இம்சிக்கவேதான் இப்படி நடக்கிறார்களேதவிர நேர்மையாக ஒழுங்காக, நீதியாக, திறமையாக இந்த இலாக்கா செயல்பட அனுமதிக்கப் படவில்லை என்றே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் சட்ட அமைச்சர் திரு. மாதவன் தொகுதியில் பட்டப் பகலில் சிலர் கும்பலாக ஒரு வீட்டுக்குள் புகுந்து கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். கருமுத்து சிவலிங்கம் செட்டியார் வீடு தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரே பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். எத்தனை மாதங்கள் ஆயிற்று? பட்டப் பகலிலே இதைச் செய்திருக்கிறார்கள்? சாதாரணமாக பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட்டிலே, இன்னின்னார் வந்தார்கள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னின்ன ஆட்கள் என்று பெயர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னின்னார் வந்து வீட்டைத் தாக்கினார்கள் என்று சொல்லியும்கூட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அவருடைய மகளின் கையை மருமகனின் முன்னால் முறித்து அந்தப் பெண்ணை அவமானப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் இன்னின்னார் இதைச் செய்தார்கள் என்று புகார் கொடுத்தும் உடனே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், இதைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இதற்கு ஏன் போலீஸ்? இதற்கு ஏன் துப்பறியும் நாய்கள்? அவர்களை ஏன் போலீஸ் பிடிக்கவில்லை? சில சமயங்களில் அப்படிப் பிடித்தாலும் உடனே பெயிலில் விட்டுவிடுகிறார்கள். பிடிபட்டவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன், யார் புகார் கொடுத்தார்களோ, அவர்களுடைய வீட்டின் முன்னால் வந்து அவர்களை மிரட்டுவது என்றால் அதற்கு என்ன பொருள்?

அடுத்து, வாலாஜாபாத்திலே ஒரு பெண் நகரசபை உறுப்பினர். அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது? அவரைக் கடத்திக்கொண்டு போய், ஒரு வாரத்திற்குப் பின் தான் வீட்டில் கொண்டுவந்துவிட முடிந்தது. கடத்திக்கொண்டு போனவர்கள் அந்தப் பெண்ணின் வீட்டின் முன்னே போய் 'வெட்டுகிறேன், குத்துகிறேன்' என்று மிரட்டுகிறார்கள். அப்படி மிரட்டுகிறவர்கள்மீது போலீஸ் தக்க நடவடிக்கை எடுத்ததா?

திரு. க. மு. இராசகோபால்: தலைவர் அவர்களே, வாலாஜாபாத் என்னுடைய தொகுதி. அம்மையார் அவர்கள் வாலாஜாபாத் என்று சொல்கிறார். அது வாலாஜாபாத்தில் நடக்கவில்லை, வாலாஜாபேட்டையில் நடந்தது **(சிரிப்பு).**

1972 மார்ச் 15]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, வாலாஜாபேட்டை என்று திருத்தியதற்கு ரொம்ப நன்றி. (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு). அடுத்து 1972-ல் கர்லேகி என்ற அம்மையார் அவமானப்படுத்தப்பட்டாள் என்ற வழக்கு வந்தது. உண்மையில் வழக்குகளில் குற்றவாளிகளை உடனடியாகப் பிடிக்கக்கூடிய காவல் துறையில் சிலர் தலையிட்டதன் காரணமாகத்தான் உண்மைக் குற்றவாளிகள் தப்பிவிட வழி ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்வது அரசாங்கத்திற்குத்தான் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கும்.

இன்றைய தினம் புகார் கொடுப்பதற்கே மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். அப்படிப் போனால் நம்மைப் பிடித்து மிரட்டுவார்களே என்று பயப்படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் இரண்டு முக்கியமான வழக்குகளைச் சொல்லிவிட்டு, சிலர் தலையீட்டின் பேரில்தான் காலதாமதம் ஆகிறது என்றார்கள். திரு. சிவலிங்கம் செட்டியார் வழக்கு, வாலாஜாபேட்டையில் ஒரு பெண்ணைத் தூக்கிச் சென்றுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். என்ன தலையீடு? யார் தலையிட்டார்கள்? தலையீடு எப்படி நடைபெற்றது என்கிற விவரங்களைச் சொல்ல முடியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, தலையீடு என்று எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னைக் காட்டிலும் அரசாங்கத்திற்குத்தான் அது பற்றி நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்குக் கூட தெரியாமல் இருக்கலாம். அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இன்னின்னார் தலையிட்டார்கள் என்று விவரம் தெரிவித்தால் அரசாங்கம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக, உதவியாக இருக்கும். அப்படித் தக்க ஆதாரங்கள்கூட இல்லாமல் புகார்கள் சொல்வது எதிர்க்கட்சிக்கு நல்லதல்ல. அது நாட்டிற்கும் நல்லதல்ல. திரு. சிவலிங்கம் செட்டியார் வழக்கில் கையாடல் செய்யப்பட்ட பல பொருள்கள் இன்று மீட்கப்பட்டு உரியவரிடம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வாலாஜாபேட்டையில் அந்த உறுப்பினர் ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாக மீட்கப்பட்டு அவருடைய வீட்டில் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டார். அந்த உறுப்பினரை இழுத்துச் சென்றவர்கள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போலீசார் வெறுமனே கையைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கவில்லை. அப்படி எங்கேயாவது தலையீடு இருந்தால், இன்னின்னார் இந்த வழக்கில் தலையிட்டார்கள் என்று சொன்னால், அதுபற்றி விசாரிக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலையீடு இல்லாமல் இருந்தால் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம்—மூன்று மாதம் ஆகிறது? நவம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி

கொடுத்த வழக்கில் டிசம்பர் மாதத்தில்கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை யென்று செய்தித்தாள்களில் செய்தி வந்திருக்கிறது. பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிபோர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்டவர்களை இப்போதுதான் எடுத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று செய்தி வருகிறது. மூன்று மாதம் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையென்பதைக் குறித்து நீங்கள் ஒரு என்கொயரி கமிஷனையாவது வையுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பெரிய கொள்ளை வழக்கில் திடீரென்று போலீசார் அவசரப்பட்டு, ஈடுபடுகின்ற காரணத்தால் சில சமயங்களில் அந்த வழக்கேகூட முடிவில் தோல்வியடையக் கூடியதாக அமைந்துவிடுகிறது. இன்வெஸ்டிகேஷன் என்கிற புலன் விசாரணை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. 'அவர்கள் தலையிட்டார்கள், இவர்கள் தலையிட்டார்கள்' என்று சொல்வது சரியாகப் பொருந்தாது. யார் யார் தலையிட்டார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து விசாரிப்பதற்கு உதவியாக, ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் அந்த ஊருக்குப் போனார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது என்னுடைய தொகுதி. என்னுடைய தொகுதியில் போலீசார் ஒரேயடியாக இப்படி நடந்து கொண்டார்களே என்று கவலைப்படுவது நல்லது அல்ல. நம்முடைய லோகல் போலீசாரைப் போட்டால் ஏதாவது குற்றம் சொல்வார்கள் என்று கருதி, இதற்கென்று தனியாக சி.ஐ.டி. பிரிவிலிருந்து டி.எஸ்.பி. ஒருவரால் விசாரிக்கப் படுகிறது. வழக்காவது பதிவு செய்யப்பட்டதா, இல்லையா என்பதுபற்றி அவருடைய கட்சிக்காரர் ஒருவர் வெளியே பேசினார்களாம். அது குறித்து வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டதா என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள், வழக்குப் பதிவு செய்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கால தாமதம் என்று சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் போன்றவர்கள் இதில் ஏதாவது செய்யலாம் என்று கருதிக் கொண்டிருந்தால் அது முடியாது. சம்பந்தப்பட்டவர் "போலீசார் இதுவரை உண்மையாக அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் நன்கு உணருகிறேன்" என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர் சுதந்திரா கட்சி, அவர் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், காங்கிரஸ் கட்சி தியாகி என்று நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக் கிறீர்கள். அவர் சுதந்திரா கட்சி. போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்ததைப் பற்றியும் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். "பொருள்களில் பெரும்பகுதியை போலீசார் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள்" என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு—தங்களுக்கு—நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது குடும்பத் தகராறு இரண்டு குடும்பங்களுக்

கிடையே ஏற்பட்ட தகராறு. ஒருவருக்கு ஓராண்டு கடுங்காவல் தண்டனை நீதிமன்றத்தால் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. இதிலே பெரும்பகுதியான பொருள்களைப் போலீசார் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கில் போலீசாரைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக அம்மையார் அவர்கள்—சட்ட அமைச்சர்—போலீஸ் (சிரிப்பு) என்றெல்லாம் பேசுவது நல்லதல்ல. இதற்கும் கட்சிக்கும் ஒற்றுமைப்படுத்துவது நல்லது அல்ல. அப்படி மாசுபடுத்துவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திரு. கருமுத்து சிவலிங்க செட்டியார் 1962-லே சுதந்திரா கட்சியோடு உங்களுக்குக் கூட்டு இருந்தபோது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலுக்குப் பாடுபட்டவர். 1967-லே சுதந்திரா கட்சி

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 1967-லே சுதந்திரா கட்சி எங்களோடு இருந்தது. அப்பொழுது அவர் எங்களுக்காகப் பாடுபட்டார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 1971-லே உங்களை விட்டுப் பிரிந்து போனார் என்று

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் இப்படியெல்லாம் கேட்பீர்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் அவருடைய கடிதத்தை வைத்திருக்கிறேன். குடும்ப விரோதத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். கையாடல் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் பெரும்பகுதி கிடைத்ததற்காக எங்கள் அரசைப் பாராட்டிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் சம்பந்தப்பட்டது அவர் சொந்த மகள். சில விஷயங்களையும், தேர்தல் போன்றவற்றையும் அவர் சொல்லாமல் இருக்கும்போது நீங்கள் சொல்லி, எதையாவது, எப்படியாவது, மாற்றலாமா என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: என்னிடத்தில் அவர் நேரில் சொன்னதைச் சொல்கிறேன். ஒருவேளை நீங்கள் அப்படி எழுதி வாங்கியிருக்கலாம். சைகான் வழக்கிலே. . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்படி நீங்கள் ஒரு வாதம் எழுப்புவீர்கள் என்பதால் சொல்கிறேன். அவரிடம் எழுதி வாங்கவில்லை. அவரே போஸ்டில் அனுப்பியிருக்கிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ‘அப்படி எழுதி அனுப்புங்கள்’ என்று சொல்லியாவது இருக்கலாம்.

அடுத்து, வாலாஜாபேட்டையில் அந்தப் பெண் உறுப்பினர்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் சிவலிங்கம் செட்டியார் வழக்கை விட்டுவிட்டு, வாலாஜாபேட்டைக்கு ஏன் போகிறார்கள்? இந்த வழக்கு சம்பந்தமாக போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா, இல்லையா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஃபர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்த ஆளைப் பிடித்து வைக்காமல் டிலே பண்ணுவதால். . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஃபர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்த எத்தனை நாட்களுக்குப் பின்னால் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பல மாதங்களுக்குப் பின். .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே, மகள், அதுவும் சொந்த மகள், 'ஸோ-கால்டு' மருமகன் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஃபர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிபோர்ட்டில் 16 பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 14 பேர்களை ஏன் விட்டுவிட்டீர்கள்? அடிப்பவர்கள் இவர்கள் என்று சொன்னால் உடனே பிடிக்க வேண்டியது தான் போலீஸ் இலாகாவின் வேலை. ஒருவேளை சட்ட அமைச்சர் சொந்தக்காரர்களா சைகான் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்படிப்பட்ட அவதூறைச் சொல்வது அம்மையார் அவர்களுக்குப் பழக்கம் ஆகிவிட்டது. எனக்குச் சொந்தக்காரர் சைகானில் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்பொழுது இருக்கிற ராமச்சந்திரன் அவர்கள். . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ராமச்சந்திரன் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள், மிக்க நன்றி. ஆனால் அவர் நீங்கள் சொன்னதற்குப் பின்னாலே தான் சொந்தக்காரர் ஆகிறார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படிச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது. என்னிடம் சிவலிங்கம் அவர்களே நேரிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள் . . .

1972 மார்ச் 15]

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் சொந்த உறவை உண்டாக்குகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி உறவு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற மரபுதான் இருக்கிறது, எனவே அம்மையார் அவர்கள் வேண்டு மென்றே கற்பித்துச் சொல்வது முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்கள் எந்தத் தீர்ப்பு அளித் தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இதுவரையிலும் சொந்தம் இல்லை. அம்மையார் அவர்கள் மூலமாகச் சொந்தக்காரர் ஆகிவிட்டால் நான் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் பயப்படவில்லை, எல்லா விதமான ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன. கருமுத்து அவர்கள் இன்னமும் கேட்டுக்கொண் டிருக்கிறார்கள், காவல் துறை இருக்கிறது, எவ்வளவு கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கித் தருகிறோம், எனவே இதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கிடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் அந்தச் செட்டியார் பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறவர்போல் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அது உண்மையல்ல. செட்டியார் அவர்கள் என்னிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறார், அம்மையார் அவர்கள் சொல்லி யும் அதற்கும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எதற்கும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன் என்று சொன்னவர் ஏன் எங்களை வாருங்கள் என்று சொல்லவேண்டும், அங்கே போனது, இங்கே போனது என்று காட்டுகிறார்? கொடுமுடி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் மணிராஜ் என்பவர் கையிலே விலங்கு போட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தியைப் பார்க்கிறோம். குற்றம் நிருபிக்கப் பட்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை, சந்தேகத்தின் பேரிலே கைதுசெய்துவிட்டு இப்படிப்பட்டவர்களை அவமானப்படுத்துவதற்குக் காவல் துறையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டால் அது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, மயிலாப்பூரிலே, சாந்தோம் பகுதியில் இரண்டு மணிநேரம் சோடா பாட்டில், கல் அத்தனையும் பறந்தன. கல்பனா வீட்டுமேலே எவ்வளவோ கற்கள் எறியப்பட்டன, சோடாபாட்டில்கள் வீசப்பட்டன, அவ்

வளவும் செய்தார்கள், இன் தி ஹார்ட் ஆப் தி சிடி, நகரத்திலே 6, 7 மணி வரையிலே இப்படி நடந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது, எனவே என்ன நடந்தது என்பதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரென்ட் கன்ட்ரோல் ஆக்டின்கீழ் கேஸ போடுகிறார்கள் வீட்டுக்காரர்கள். வழக்குப் போடுவதற்குத் தனியாகக் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன, அப்படி போடாமல் போலீசுக்குச் சொல்லி குடியிருப்பவர்களைப் பயமுறுத்தி வருகிறார்கள். சாதாரணமாக போலீஸ் தலையீடு இருக்கக்கூடாது, சிவில் அடிப்படையிலே தீர்ப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருந்தால் பார்க்கலாம். ஆனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் பணக்காரராக இருந்தால் போலீசுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து கேஸ் போடச் சொல்வது என்றால் அது சரியாகாது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆபிஸர்களை மாற்றுங்கள் என்று சொன்னார்கள். மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலே போலீஸ் அதிகாரிகளை அங்கே வைக்கக்கூடாது அப்படி வைத்தால் அங்குள்ளவர்களுக்கு நண்பராகிவிடுவார். ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே டி. எஸ். பாண்டியன் என்ற அதிகாரி பதினைந்து ஆண்டுக்காலமாக இருக்கிறார். அவர் மேல் விஜிலன்ஸ் சம்பந்தமாக புகார் பெண்டிங் ஆகக் கூட இருக்கிறதாம், விஜிலன்ஸ் ரிப்போர்ட் கூட அதனால் அனுப்பமுடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், போலீஸ் அதிகாரியா ? வேறு அதிகாரியா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : போலீஸ் அதிகாரி. . .

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அப்படியொரு போலீஸ் அதிகாரி இல்லையே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : போலீஸ் அதிகாரிதான், நிறையத் தகவல்கள் இருக்கின்றன, வேண்டுமானால் விசாரித்துப் பாருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : பதினைந்து ஆண்டுக்காலம் ஒரே இடத்தில் இருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தே ஐந்து ஆண்டுக் காலம் தானே ஆகிறது (சிரிப்பு) அப்படியானால். . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் இருந்தபோதும் அங்கே இருந்திருக்கிறார், நீங்கள் இருக்கிறபோதும் அங்கே தொடர்ந்து இருக்கிறார். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவரைப் பார்த்து 'பலே பாண்டியா' என்று சொல்லலாம் (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சினிமா ஆவல் அதிகம், பலே பாண்டியா, சவாலுக்கு சவால் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் தடுப்பதற்கு குறைகளைக் களைவதற்காக நல்ல எண்ணத்திலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சின்னசாமி : கொடுமுடி பஞ்சாயத்து யூனியன்பற்றிச் சொன்னார்கள், என்ன விவரம் என்று சொல்லமுடியுமா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 21 ஆம் தேதி ஆகஸ்டு காலை 10 மணிக்கு கொடுமுடியில் உள்ள துணைத்தலைவர் போலீசாரால் கைவிலங்கு மாட்டி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இது செய்தி. 25—8—1971.

திரு. மு. சின்னசாமி : கொடுமுடியில் தலைவராக இருப்பவர் சொந்தப்பன் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏன் இப்படித் தவறான செய்தியைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை

* **திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் :** சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு காவல் துறை அகில இந்தியாவிலும் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றுகிறது என்பதை அனைவரும் பாராட்டிப் பேசினார்கள். இந்த காவல் துறை முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இலாகாவோடு சேர்ந்து நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருவதை எங்களைப் போன்றவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள காவல் துறை இந்தியாவிலேயே பல் வேறு இடங்களிலே பல்வேறு குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் கண்டுபிடிக்கப் படாமல் இருக்கிற நிலைமையில் தமிழ் நாட்டில் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் புலனாகும். தமிழ்நாட்டுக் காவல் படை சாதித்திருக்கிற சாதனைகளையெல்லாம் அறிக்கையிலே நாம் பார்க்கமுடிகிறது.

கடந்த ஆண்டிலே நடந்த குற்றங்களைக் குறைப்பதற்காக காவல்துறை மேற்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகளைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலே 1970 ஆம் ஆண்டிலே துப்பாக்கிச் சூடுகள் அதிகமாக இருந்தாலும், 1971 ஆம் ஆண்டிலே மூன்று நேரங்களிலேதான் துப்பாக்கிச் சூடுகள் பயன் படுத்தப்படவேண்டிய சூழ்நிலை வந்தது, எனவே குறைந்திருப்பதை நாம் பாராட்டவேண்டும். கண்ணீர்ப் புகை சென்ற ஆண்டு ஐந்து முறைகள் பிர

யோகிக்கப்பட்டாலும் இந்த ஆண்டிலே மூன்று முறைகள்தான் பயன்பட வேண்டிய நிலை வந்தது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

பல்வேறு துறைகளிலேயும் குற்றங்களைச் செய்தவர்களைக் கண்டுபிடிக்க புலனாய்வு செய்வதற்காக ஒரு துறை நிறுவி, எப்படிக் கண்டுபிடிக்கலாம் என்று நல்ல முறையிலே முயற்சிசெய்வதற்கும் குற்றங்கள் என்ன காரணங்களுக் காகச் செய்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையிலே குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள் என் பதையெல்லாம் கண்டறிவதற்காக ஒரு இலாகாவை நிறுவவேண்டுமென்று தமிழக அரசை நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குற்றங்கள் செய்வதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் அடிப்படையாக அமைந்து விடுகின்றன. குற்றம் செய்தவர்கள்மீது கடுமையாகத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அவர்கள் வெளியே வந்த பின்னாலேயும் குற்றங்களை மீண்டும் செய்ய முற்படு கிறார்கள். இப்படித் தொடர்ந்து குற்றங்களைச் செய்வதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்று கண்டுபிடித்து அவற்றைக் குறைப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். 'நீரின்றி அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும் வானின்றி அமை யாது ஒழுக்கு' என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். உலகத்திலே தண்ணீர் இல்லை என்றால் எதுவுமே நடக்காது, அதைப்போலவே மனித வாழ்க்கையிலே தண்ணீர் இல்லை என்றால் ஒழுக்கம் குன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். காரணம் என்னவென்றால் தண்ணீர் இல்லை என்றால் விவசாய விளைபொருள்கள் விளையாது, அதனால் நாட்டிலே வறுமை ஏற்படும், அதனால் ஒழுக்கம் குறையும், ஒழுக்கம் குறைந்தால் கொலை, கொள்ளை, களவு போன்ற குற்றங்கள் செய்யத் தூண்டும் என்று வள்ளுவர் அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே இப்படிப் பட்டகுற்றங்களைச் செய்பவர்கள் ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயமாகக் கண்டறிந்து, வருகின்ற ஆண்டுகளிலே மேலும் குற்றங்கள் செய் பவர்களைக் குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கி றேன்.

பொதுவாக, பீகார், ஒரிஸ்ஸா, கேரளா, உத்திரபிரதேசம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களிலே 1,000 பேருக்கு ஒரு போலீஸ் வீதம் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஜம்மு-காஷ்மீர், பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், மகாராஷ்டிரம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களிலே 138-இலிருந்து 600 பேருக்கு ஒரு போலீஸ் வீதம் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் குறைந்தது 500 பேருக்கு ஒரு போலீஸ் வீதமாவது நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 15] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

இங்கே எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் நம்முடைய போலீஸ் இலாக்கா தவறுகச் சிலர்மீது வழக்குத் தொடர்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது கடந்த காங்கிரஸ் காலத்திலே இப்படித் தவருக வழக்குகளைத் தொடர்ந்திருக்கிறுர்கள். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றுல் நம்முடைய மறைந்த மாவீரர், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராகயிருந்த ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள்மீது கடலூரில் சாதாரண பொய் வழக்கை, கடையிலே புகுந்து கொள்ளை அடித்தார் என்று கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் காலத்தில் வழக்கு போடப்பட்டது. ஆனுல் அப்படிப்பட்ட பொய் வழக்குகளை நம்முடைய அரசு நிச்சயமாகப் போட வில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் மிகத் துணிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

ஆப்காரி சட்டத்தை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றியிருப்பதாகக் கூறப் பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். மேலும் கள்ளத்தனமாக மது, சாராயம் காய்ச்சு பவர்களுக்குக் கடுமையாகத் தண்டனை விதிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா போலீஸ் நிலையங்களுக்கும் தொலைபேசிமூலம் தொடர்பு ஏற்படு வதற்கு வழிவகைகளைக் கண்டறிய வேண்டும். காவல் நிலையங்களில், எனக்கு முன்னுல் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவை செழியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் பலநேரங்களிலே போலீஸ்காரர்கள் போதிய அளவு இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே அதிகப் போலீஸ்காரர்களை ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் நியமிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

காவல் நிலையங்களில் வசதிக்காக ஜீப் ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன்.

இராணுவ வீரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளைப்போலவே போலீ சாரின் குடும்பங்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே மிகப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ இலாக்காவை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். எல்லாக் கிராமங் களிலேயும் உள்ள கிராம மக்களுக்கெல்லாம் உடனடியாகப் போலீஸ் இலாக்கா பணியாற்றும் விதத்திலே அந்த இலாக்காவை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டு மென்று நான் மெத்தப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவுட் போஸ்ட் என்ற புறக் காவல் நிலையங்களை மேலும் பல கிராமங்களில் கேட்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றம் இருக்கின்ற அணைக்கட்டு என்ற ஊரில் புறக்காவல் நிலையம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கிறது. அதையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு காவலர் நல நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. அப்படி ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற காவலர் நல நிதியை மேலும் பெருக்க வேண்டும். மேலும் அதன்மூலம் காவலர்களுக்கு நல்ல பல நிலைமைகளை உருவாக்க அந்த நிதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே காவலர்கள் சிறுவர் மன்றங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பணிகளை ஆற்றிவரும் காவலர்களை ஊக்குவிக்கும் விதத்தில் நல்ல பல திட்டங்களை அரசு உருவாக்கித்தரவேண்டும்.

இளங்குற்றவாளிகளின் நிலைமைகள் எப்படியிருக்கிறது என்றால் மகாராஷ்டிராத்திலே 4,900 பேர்களும், மத்திய பிரதேசத்தில் 3,289 பேர்களும், தமிழ்நாட்டில் 2,477 பேர்களும் ஆகக் கடந்த ஆண்டிலே இருந்ததாகப் புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. அந்த அளவிற்கு நம் தமிழ்நாட்டில் இளங்குற்றவாளிகள் குறைந்திருக்கிறார்கள். அதை மேலும் குறைப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இளங்குற்றவாளிகளுக்காக நடத்தப்படும் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நல்ல முறையிலே நடத்தப்படுகின்றன.

முன்பு, அமைச்சராக இருந்த நம்முடைய திரு. கே. வி. சுப்பையா அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் நடத்தும் இளம் குற்றவாளிகளுக்கான பள்ளியைப் பார்வையிட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் நல்லமுறையில் அந்த மாணவர்கள் பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டவர்களாகவும், ஒழுக்க மேம்பாடுகளைக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கக் கண்டோம். அந்த விதத்திலே இளம்குற்றவாளிகளாக இருப்பவர்கள் வருங்காலத்தில் சமுதாயத்தில் நல்ல முறையிலே பணியாற்றுவதற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

காவல் துறையினர் மேலும் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற அவர்களோடு பொதுமக்களும் தொடர்புகொண்டு அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பதன்மூலம் காவலர்கள் மேலும் சிறந்த முறையிலேயும் பணியாற்ற, குறிப்பாக இந்தியாவிலேயே சிறந்த முறையிலே பணியாற்ற மேலும் உற்சாகத்தை அளித்து, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், தவறுகள் செய்பவர்களை உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்கவும்

1972 மார்ச் 15] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

காவல்துறை அதிகாரிகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் நாமும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறி நான் இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. என். கிட்டப்பா :** தலைவரவர்களே, அவைமுன் உள்ள போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாலரைக் கோடி தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களின் தனிக்காவலராக இருக்கும் டாக்டர் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களே இந்தக் காவல்துறைக்கும் பொறுப பேற்று இந்தக் காவல்துறைக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் காவல் துறையினர் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழகத்தில் நலம் காப்பவராகவும், தமிழினத்தின் நலன் காப்பவராகவும், அரசியல் அறம் காப்பவராகவும் விளங்குகின்ற கலைஞர் அவர்கள் காவல துறையின்மூலம் தமிழகத்தில் அமைதியையும், சட்டத்தையும் நிலைநாட்டி, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அள விற்குச் சிறப்பான தன்மையில் இங்கே நிலைநாட்டி வருவதை நாம் ஒவ்வொரு வரும் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் யாரேனும் இதை மறுப்பார்களேயானால் அவர்கள் தங்களுடைய நெஞ்சார, மனமாரச் சொல்கிறார்கள் என்றோ, மனச்சான்றுக்கு உட்பட்டுச் சொல்கிறார்கள் என்றோ உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

நமது ஆட்சியில் சிலபல நேரங்களில் தவிர்க்க இயலாத சூழ்நிலையில் சிலபல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருந்தால் அவைகளையும் நமது வள்ளுவப் பெருந்தகை யார் எடுத்துக் கூறியதைப்போல் 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிதல்' என்ற அந்த வகையில் கலைஞர் அவர்கள் கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மிக நன்றாக நாட்டு மக்கள் உணர்ந்துகொண் டிருக்கிறார்கள்.

காவல் துறையினர் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்யத் தனி ஆணைக் குழு ஏற்பட்டது கலைஞர் ஆட்சியில்தான் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். இந்த ஆணைக்குழு செய்த 133 பரிவுரைகளில் இதுவரையில் 23 பரிவுரைகளை அரசு செயல்படுத்தியுள்ளது. ஏனைய பரிவுரைகள்மீது விரை வான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஏதுவாக ஓர் உயர் அதிகாரக் குழு அமைக்கப் பட்டிருப்பது காவல் துறையினருக்கு நமது ஆட்சியில் ஏற்பட்ட நன்மை யாகும்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தபொழுது ஒரு நாடகத்தை, 'உதய சூரியன்' என்ற பெயரிலே எழுதி நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே நல்லதொரு பிரச்சார நாடகமாக நடத்தினார்கள், தானே அதிலே பங்கேற்று நடித்தும் காட்டினார்கள். அதிலே ஒரு காட்சியில் அந்தக் காலத்திய ஆட்சியில் போலீஸ் துறையினருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்த அந்தக் கொடுமைகளை, அவர்கள் அனுபவித்த கொடுமையான துன்பங்களை சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட கொடுமைகளைச் சுட்டிக்காட்டிய ஒரே காரணத்தால் அந்த உதய சூரியன் நாடகத்தை அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தடை செய்தார்கள். காவல் துறையினரின் கஷ்ட நஷ்டங்களை நேரடியாக அறிந்திருப்பதால்தான் நமது கலைஞர் அவர்கள் அவர்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்கு படிப்படியாக, ஒவ்வொன்றாக நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருவதை இன்றைக்கு நாம் காண்கிறோம்.

இரண்டாவது சம்பளக் குழு பரிந்துரைக்கேற்ப காவல் துறை அலுவலங்களில் பணிபுரியும் கணக்காயர், மேலாளர் ஆகியோருக்கு ஒரே சம்பள விகிதம் வழங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு காவல்துறையில் பதிவு பெறாத பணியாளர்கள் நிலை மேம்பட காவல் நிதி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினருக்கு இதுவரை 60 சதவிகிதம் வீடுகள், குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும் அது 80 சதவிகிதம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட இருக்கிறது என்ற நிலையைக் காண்கிறபோது காவல்துறை மீது நமது அரசு எந்த அளவுக்கு நாட்டம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

ஆயுதம் தாங்கிய ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்னும், மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் என்றும் வழங்கி வந்த பெயர்களை மாற்றி தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படை என்று பெயரிட்டதைத் தமிழ் நெஞ்சங்கள் நிச்சயமாகப் பாராட்டுகின்றன. நம்முடைய காவல்படை தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது நேபா போன்ற எல்லைப்புறப் பகுதிகளிலும் காவல் பணியிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருப்பது காவல் துறையின் சிறப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது. தமிழகப் போலீசார் துப்புத் துலக்குவதில் இந்தியாவிலேயே சிறந்தவர்கள் எனப் பெயர் பெற்றவர்கள் ; உலகப் புகழ் பெற்ற ஸ்காட்லண்டு யார்டு போலீசாருக்கு இணையான புகழைப் பெற்றவர்கள். இவர்கள் சிக்கலான பணிகளில் துப்புத் துலக்கி வருவதை நடைமுறையில் காண்கிறோம். கள்ள நோட்டுக்களைக் கண்டுபிடித்தல், சாமி சிலைகளைத் திருடுபவர்களைச் சிக்க வைத்தல், வட நாட்டுக் கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் தமிழகத்தில் நுழைந்தபோது அவர்களுடைய முகமூடியைக் கிழித்து அவர்களைக் கண்டுபிடிக்கிற துணிவும் திறமையும் பெற்றிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக, சாமி சிலைகளைத் திருடுகின்றவர்களைக்

நண்டு பிடிப்பதற்குத் தனியாக ஒரு துறையே ஏற்படுத்தி அந்தத் துறை மிகச் சிறப்பாகத் தன்னுடைய காரியங்களை ஆற்றி வருவதை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நாத்திக அரசு என்று கூறி வருகின்ற ஆத்திக சிரோன்மணிகளும் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.

இந்த நேரத்தில் மிக முக்கியமான ஒன்றைப் பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு, முதல்வர் அவர்களுக்கு பணிவன்பான வேண்டுகோளாக விடுக்க விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டில் இந்தத் தமிழகத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்தில் எதிர்க் கட்சிகளின் கூட்டங்களுக்குப் போலீஸ் துறையின் மூலம் அனுப்பப்படுகின்ற சுருக்கெழுத்தாளர்களைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்ற முறையில் மாற்றியமைத்தார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அத்தகைய முறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் போலீஸ் துறையின் மூலம் அனுப்பப்பட்டு வந்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத் தன்மையை மதித்து அந்தப் பண்பை வளர்க்கும் அடிப்படையில் அந்தத் துறையை அதனுடைய பணியிலிருந்து விலக்கி வைத்தார்கள். இன்றையதினம் தமிழக மேடைகளில் நாம் பார்க்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைப் பற்றி மட்டுமல்ல, தொண்டர்களைப் பற்றி மட்டுமல்ல; பொதுவாகவே பொதுவாழ்வில் ஈடுபடக்கூடிய அத்தனைப் பேரைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையிலும், தரங்கெட்ட வகையிலும் தமிழகத்தில் மேடைகளை இழிவாக்கும் வகையில் பேசுகின்ற நிலை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்வது—மாற்றுக் கட்சியினருக்கு மட்டுமல்ல; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உள்ளவர்கள் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களுக்கும் சேர்த்து அத்தகைய முறையை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விலக்கி வைத்த முறையை, சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பும் முறையைக்கொண்டு வர வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்குச் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்கு அனுப்பாமல் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்புகிறார்கள். நாங்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்கெல்லாம் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் வருகிறார்கள். குறிப்புகளை முதலமைச்சருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அது உங்கள் கட்சிக்கு இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக நான் மாயூரத்தில் இருந்து வந்து கொண்டிருந்த போது காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் ஓர் ஊரில். அந்தக் கூட்டத்தில் பேசக் கூடியவர் குறிப்பாக என்னைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். கடந்த மாதம் 25-ம் தேதியன்று காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் மாயூரம் வந்ததையொட்டிக் கட்டப்பட்டிருந்த காங்கிரஸ் கொடிகளைத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் திருடிக் கொண்டு போய்விட்டதாக மேடையில் பேசிக் கொண்டிருந்தை என்னுடைய காதால் கேட்டேன்.

இத்தகைய பேச்சுக்கள் மட்டுமல்ல; அண்மையில் நான் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக சென்னை மத்திய மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்றேன். இன்னும் உடல்நலக் குறைவுதான். அப்போது அதிகமாக இருந்தது. நான் உடல்நலக் குறைவுடன் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்ததைப் பற்றிய ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கட்சிப் பத்திரிகையின் செய்தியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு மேடையிலே பேசினார்களாம். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மாண்புமிகு சவுந்தரபாண்டியன் அவர்கள் அந்த மேடையிலே என்னைப் பற்றி பேசியவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள் 'ஆஸ்பத்திரியை ஒரு லாட்ஜாக வைத்துக்கொண்டு பத்து மணிக்கு வெளியே போய்விட்டு திரும்பி, மறுபடியும் மாலை நான்கு மணிக்கு தினம் வெளியே சென்று திரும்பி வருவதாக காங்கிரஸ் கட்சி மேடையில் பேசியதாகச் சொன்னார்கள்'.

என்னைப்பற்றி மட்டுமல்ல; மிகப் பெரியவர்களைப் பற்றி எல்லாம், உயர்ந்தவர்களைப் பற்றியெல்லாம் தமிழக மேடையில் மிகத் தரக் குறைவாகப் பேசி வருவதைக் காண்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது போல் கண்காணிக்கிற நிலை இருந்தால் எதிர்க்கட்சியின் கூட்டங்களுக்கு மட்டு மல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டங்களுக்கும் சுருக்கெழுத் தாளர்களை அனுப்பினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மேடையில் எந்த அளவுக்குப் புனிதமான தன்மையில் பேச்சுக்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னை மவுண்ட் ரோடுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரால் 'அண்ணா சாலை' என்று பெயர் மாற்றப்பட்டு ஓராண்டுக்கு மேலாகிறது. அப்படி மாற்றப்பட்டு ஓராண்டுக்கு மேலாகியும் கூட இன்றையதினம் வரையில் —கவனக் குறைவாலோ என்னவோ தெரியவில்லை— 'மவுண்ட் ரோடு போலீஸ்

1972 மார்ச் 15]

ஸ்டேஷன்' என்ற போர்டுதான் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி 'அண்ணா சாலை காவல் நிலையம்' என்று ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாயூரம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை மணல்மேடு என்ற ஊரிலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இப்போது இருக்கும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்று குற்றம் சாட்டவில்லை; அந்தப் பகுதி காடாரம்பப் பகுதியாக இருப்பதால், கொள்ளிடக் கரை ஓரத்தில் அமைந்திருப்பதால் இன்னும் திறமை வாய்ந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை அங்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையான வேண்டுகோளாக விடுத்து இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனதார வரவேற்று உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon'ble Speaker, Sir, in support of the cut motion moved on behalf of my Party, I wish to say something.

At the very outset, I would like to impress upon hon. Members belonging to all parties including our Party Members that so far as the Police Demand is concerned, it is very, very important that we do not convert the whole thing into a political issue. The most important point is that for whatever mistakes that are committed by the Police personnel including a Sub-Inspector in a police station—the entire responsibility for that must go to the Ministry. There is no use in our trying to criticise policemen and the primary responsibility must be borne by the Government which decides policies and which gives instructions to the Police to do this thing or that thing.

In my opinion, this issue has agitated the public for the past two or three months or even six months. For instance, take the Simpson dispute. We have mentioned it several times in this House about it and the labour unrest and the problems which snow-balled into the present situation. In this connection, I would once again impress upon the Hon. Chief Minister that one of the main reasons for this particular pathetic situation created due to labour unrest in the Simpson Group of Companies was the failure of law and order in the earlier stages. We were unable to control the bad elements in the earlier stages. That is my main charge

against the Government. At that time certain persons were openly indulging in violence. Also, when Thiru Gurumurthy was the President of the Simpson Workers' Union, it might have been possible for the Government to control the whole thing.

Why was it not done at that stage? Probably the ruling party did not want that person to come out again; perhaps they wanted to egg him out of trade union activities. I would request the Hon. Chief Minister to answer that point during his reply.

Another thing I want to mention. We have mentioned it several times here. During the war period, we resolved by something akin to a resolution, that the workers should go to work and trade union leaders and some of us, including the Minister of Labour appealed to the workers and the workers were convinced that they should go to work. But what exactly happened on 16th December. That is most important. At that time also the police took a partisan attitude. Those who were going to work inside were completely searched. But a group of persons, standing right in front of the gate, holding soda bottles, etc. They were not touched at all. Why did the police not take an impartial attitude? That is the important point. That is the second thing, I want to ask.

Another point is there. When the trade union leaders were discussing with the Commissioner of Police, about the law and order situation, right in front of the Commissioner, the same group about 400 to 500 strong marched in procession. How was it allowed opposite to the Commissioner's office? Why did not the Commissioner take action immediately? That is the third question I want to ask. I am driving home the point that the police have taken a partisan attitude It is upto Government to show clearly they have not taken any partisan attitude.

We have been witnessing a peculiar phenomenon during the last six months in this State. I mean the question of cycle chains, which is being very freely used, something as a cover. I have told this to Mr. Khadilkar also. I have received information that it is being used in Coimbatore also. I am not saying this to score a debating point or two. I am primarily interested in proper maintenance of law and order in the State.

If one or two small incidents like this were to happen, it will create an impression that law and order situation is worsening in the State. If such an incident were allowed to happen by the police, they are doing disservice to the country and to Government. The eye of the whole country is on this State and if this unnecessary propaganda of law and order situation worsening in the State were to gain ground, it will have serious repercussions and that will be taken as an excuse for interference.

That is why I say with that broad objective and purpose, to the Chief Minister, with all emphasis at my command, that there should not be such political exploitation. If a small breakdown of law and order in the labour front is allowed to happen, it will give rise to a chain reaction and then there will be retaliation by other labourers and the whole labour field will be disturbed and then there will be only discontent in the State and the entire police force will not be able to control the law and order situation. Such a situation should not be allowed to improve.

Because of lack of time I am not able to explain the whole thing fully. I request the Hon. Chief Minister to give full consideration to what we, members, say. Of course the Hon. Chief Minister is fed with information by the Police Department. He can put any question to Home Secretary or I.G. of Police and they in turn refer it to their subordinates and ultimately what the Sub-Inspector writes in the Police Station reaches the Hon. Chief Minister, after passing the hands of the superiors. That is the channel of communication for the Hon. Chief Minister. But our channel of communication is different. We say what we hear from public. So let the Hon. Chief Minister consider our point of view also, so that he may weigh both points of view and come to just conclusion.

Let me say one thing about Simpson and Company. The workers went on a hunger-strike. Of course, I did not approve of hunger-strike at Mount Road and I supported that which happened before my party-office, since I thought that hunger-strike at Mount Road, would create a law and order problem. But what I want to say to the Chief Minister is why should the situation be allowed to develop in such a tense manner. The police unleashed a spate of violence. The lathi-charge was excessive. Some persons

about 20 persons were chased as far as Ellis Road. Whoever was the officer in charge of this, I would like the Chief Minister to enquire whether such violence was necessary. That was the talk of the whole city for one week, the violence of the police. I hope and trust that such things will not be repeated.

Of course, the Hon. Chief Minister will say whether such things did not happen in 1956 in Ramnad. Let us for argument's sake agree that certain police excesses took place in Ramanathapuram at that time when Mr. Muthuramalinga Thevar was there. What was the result? Five persons were brutally shot. What was the reaction? What effect it had on Mr. Kamaraj? He lost one or two districts. So what I want to say to the Hon. Chief Minister is these things will cost him 'political seats'. That is very important. One small incident allowed by Police will have chain reaction and have political consequences later. So, the Hon. Chief Minister should verify whether the information fed to him by the Police Department is sound or not. Let him also consider what we say.

I want to mention one aspect of Mr. Kulandai Ramalingam's affair. Now there is a case and the matter is sub-judice. But when Justice Ramaprasada Rao was enquiring the matter in the court, the witnesses on Ramalingam's side and even his lawyer wanted protection, since they were intimidated. They complained to the judge. Even the lawyer wanted protection. It is all there on paper. Judge Ramaprasada Rao gave order to the police to give protection. What I want to point out to the Chief Minister is this. Persons who want to come as witnesses against the Chief Minister in cases are being intimidated. The lawyer is being intimidated. This practice is not good for the Government. I want the Hon. Chief Minister to consider this aspect.

I want to say something about fire-arms and their use. Whenever there is a crisis, fire-arms have to be used according to the exigencies of the situation. Whoever is Chief Minister, whatever Government is there, no one could say that he would not use fire-arms at all. It will be impossible. What is important is, political

1972 மார்ச் 15] [Dr. H. V. Hande]

capital should not be made. Even when the DMK was in opposition, posters were there saying.
" அத்தான் ஊதிய உயர்வு கேட்டான், குண்டடிபட்டுச் செத்தான் "

That was the practice then. Even in my constituency, during the recent elections, the posters appeared. Of course I did not have any connection at all. I have seen this Government for four or five years and I wondered why these posters were there in my constituency. What I say is, let all the high leaders meet together and arrive at some sort of truce and have a moratorium on these issues. Otherwise it will give rise to a major political crisis. I am talking in a very objective manner so that persons may not exploit the situation.

Then, with regard to another aspect of the matter I want a clarification from the Hon. Chief Minister. There was an explosive under a bridge in Tiruchirappalli-Madurai road and then head-lines came in Ruling Party papers, 8-column news, saying that Chief Minister's life was in danger. The Chief Minister himself made a heroic statement that whatever happend, he would himself look after it. That has come in the official organ of the Government, and it is supposed to be the Party's paper. Then we were told that a Committee was appointed to find out what exactly was it and then I was also told an expert from the Army came to examine it. What happened afterwards, we do not know.

I would very much like the Hon. Chief Minister to lay on the table of the House a copy of the report of the Expert from Military. Let the same official party papers publish a 8-column news that the explosive was such and such so that the people outside might have confidence. Because, such things will again boomerang on the Government and it is not good. I therefore want the Chief Minister to lay a copy of the report about this explosive, on the table of the House. (Interruption) It was in Tiruchirappalli–Madurai road, under a bridge. It did not explode. But the matter was given much publicity in ' Murasoli ', with banner headlines, saying ' Somebody tried to take away the life of the Chief Minister '. We all support any action taken against such things and such things should not be made political capital. I would like to know what is the report about the explosive, so that we may all know about it and the House may be taken into confidence.

Then, Sir, another important point I would like to say is with regard to the manner in which Police Stations look after prisoners and how police officers treat persons going to Police Stations. We have been hearing of such things for the last several years. It was there during the Congress regime and it is there now in the D.M.K. regime.

But death in police custody is a constant complaint we have been making. I have raised this matter a number of times. Death in police custody cannot be tolerated by anybody. I can give many instances.

In my own constituency, in Elephant Gate a case took place some years ago. Six months ago when I had been to Tirunelveli, in Sankarankoil, there was a death in police custody. A Harijan died and a huge crowd collected before the police station to register their protest, but when the crowd came and it became uncontrollable, police resorted to tear gas, lathi charge and opening of fire, I do not know exactly, I do not remember now. Whatever it is, the result was that one or two persons were seriously injured.

My question is why should such deaths in police custody take place? We know of the usual police methods. They get a medical certificate to say that death was due to natural causes. I have got many instances where people beat prisoners in police stations. I have got a photograph here of a person. I have made open written complaints to the Police, but nothing happened. No action seems to have been taken.

Here is an incident. It happened on 5th September, at 5-30, in Vyasarpadi P-3 Police Station. One S. Victor was the affected person. And then his brother went there to enquire and he was beaten and asked why he came there and what business he had there. The Chief Minister who had been in the opposition knows and every one knows about these things. I do not say this is something new and it has come about just now. It is a long legacy. But I would be much grateful to the Chief Minister if he does something about it. Because, it brings discredit to the Government unnecessarily.

 [Dr. H. V. Hande]

We all know the methods of Policemen. In fact my father was a Police Doctor and actually I was born in a Police Hospital. Police people will never tolerate anybody talking to them on equal terms; they would expect anybody going to them to bow down their heads and all sorts of such things. Therefore, when a brother of the affected person goes and enquires, the Police Officer asks, "Why do you come here? What business have you' and all sort of things. This might have been all right 20, 30 years ago when the Britishers were ruling. But now we have a People's Government and every man has his Fundamental Rights.

Beating in police lock-up should be put an end to and I would very much like the Chief Minister to do something about it. When the person concerned in the lock-up is a defiant person, there is too much of beating and naturally that leads to difficult situations. In my own constituency, one Francis, a Member of the Congress who was running the Kamaraj Thesiya Sangam was beaten up and there was a fracture also. I got all the particulars and complained to the police department. But nothing happened.

Now prohibition has been removed. But then illicit liquor is still distilled. I will give one instance. In spite of lifting of prohibition, in premises 146 and 147, De Mellos Road, Madras-12, there is illicit liquor distillation going on. It is the constituency of the Harijan Welfare Minister in Perambur. They are even afraid of giving their names while giving information. I got extracts from their statements and confidentially sent them to the Deputy Commissioner, Law and Order. Afterwards, I do not know what happened. We get no replies. We do not get replies and that is our fate. There are many bad things about the drink evil and I do not want to go into them now. But the one good thing out of lifting prohibition which our Chief Minister promised then was that he would wipe out distillation of illicit liquor. But it is still going on and I want the Chief Minister to give it his immediate consideration.

The most neglected section of the police department is the traffic police. In all our discussions, we completely forget them. There was a proposal to appoint an expert committee to go into the details of traffic. I am told that by 1980, it will be impossible for the traffic police to manage our City. What are we going to do? This

is a policy matter, of course. The question I want the Hon. Chief Minister to reply to in his reply is this. What programme he has to see that something is done to solve the traffic problem. Of course, there is the satellite city and all that. In that respect my constituency is the worst hit, Sowcarpet. One-third of my constituency is in that area.

Madras City has to be considered separately and stream-lined and given a moden outlook, like Bombay and other Cities. Bombay is much better. I was there recently and it is much better in spite of much heavier traffic. Traffic problem should be taken up immediately. I will in this connection refer to an interesting incident that took place when our Chief Minister was the Public Works Minister. He was to give a lecture on 'Traffic Problems'. But on his way he met with an accident. We were talking about the irony of it for, on the day he was to give a lecture on 'Traffic Problems' he met with a road accident. Traffic accidents are a major issue and I would like the Government to give it proper thought and do something about it.

Then there are the stray cattle that have to be controlled. In Bombay I saw stray cattle being taken away.

Even after the Second Pay Commission, irrespective of seniority, same increments should have been given. But the Constables getting basic pay of Rs. 95 and Head Constables getting Rs. 110 increments range from 20 to 75 and some get only Rs. 7. This is a great anamoly. I request the Government to rectify the defects. There should be bonus for good service. Provident Fund Account is not maintained properly and they are not able to draw monies for urgent need. I would request the Government to examine these things. Something should be done to improve service conditions.

Also, anomalies arising out of the recommendations of the Second Pay Commission should be rectified.

Finally, I would request the Hon. Chief Minister not to consider my speech with political motive. He should see that something is done especially with regard to law and order. If we lose control over the law and order situation and allow the whole thing to be done by the Police Department, what would happen? The events which occurred in the Tank Factory at Avadi would happen. There

one or two Trade Union leaders were beaten mercilessly and it had been stated that the Hon. Chief Minister had instructed the police to do that. I am quite sure that it is falsehood. I am not saying it. It was alleged that one police officer had stated it and he might have uttered falsehood. Such kind of allegation is made against the police personnel. Such a thing should be avoided. Otherwise, these things will recoil and boomerang on the Government. Such things will do disservice not only to the Police Department but also to the Government, and that aspect of the matter also must be gone into.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words of appreciation about our police force. When we hear criticisms about them, one wonders what we ourselves would do if we were placed there to quell unruly mobs. We do not expect them to be angels with wings. They are ordinary people with khaki clothes and yet we expect a different code of behaviour from this force. It is a most difficult job to do. I feel that they have done the job really and truly well. Fortunately for me I do not have to go into the front-line or the firing line. My opinion, I would say, would be somewhat different from those already made. I feel that they have performed their duties really well under the most difficult circumstances. We realise that theirs is the most difficult job in the whole of the State.

Also they have arduous duties, untimely hours and so many discomforts to face but we expect them to face them without any complaint. When criticisms abound, we are ready to throw brickbats at them but they do not get any word of thanks or any bouquets. That is why I like to place on record our appreciation to the police force and state that they are doing difficult job to the best of their ability.

Then I may add one more word. In our State we do not have a police force for women. In our country and in our State we hold women in high esteem and they do not like to be manhandled by policemen. Then the only alternative is that we should have a women's police force. I would suggest strongly that we begin to organise the women's police force. In this connection, I would also suggest that when we recruit women, we should give due consideration to intelligence and integrity.

Thank you, Sir.

***திரு. ஜி. ராஜாராம்:** மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே இடம் பெறுவதற்கு முன்னாலே நாடுபோற்று கின்ற நல் இதயம் படைத்தவர், வாழ்த்துகின்ற சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் நல்வாழ்வினை கருத்திலே கொண்டு, சிறப்பான வகையிலே ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையினை நமக்குப் பெற்று அளித்திருக்கின்ற நம்முடைய மாநில முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஒரு பெருமை மிகுந்த வரலாற்றைப் பெற்றிருக்கிற நம்முடைய காவல்துறை அந்தப் பெருமைக்கு மேலும் பொலிவு உள்ளதாக ஏற்படுத்திக்கொள்கிற வகையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர் களின் சீரிய தலைமையிலே இன்றையதினம் சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டு வரு கிறது. காவல்துறை பல இடர்ப்பாடுகள் மிகுந்த சூழ்நிலைகளுக்கு இடையே சிறப்பான போற்றத் தக்கப் பணியினை ஆற்றி வருகின்றது என்பதையெல்லாம் இங்கே நமக்கு அளித்துள்ள அறிக்கையிலே தெளிவாக நம்முடைய முதலமைச் சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தொல்லை தருகின்ற சூழ்நிலைகளில், பல்வேறு கிளர்ச்சிகளும், போராட்டங்களும் ஏற்பட்ட நேரத்தில் எல்லாம் கூட அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளை மிகுந்த திறமையோடும், பொறுமையோடும், கடமை யுணர்ந்து செம்மையாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். குற்றங்களை ஆய்வதிலும் துப்பு துலக்குவதிலும் சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்டுவதிலும் ஆப்காரி சட்டத்தை செயல்படுத்துவதிலும், சமூக விரோதச் சக்திகளைச் சட்டத்தின்முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதிலும் அவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்புணர்ந்து செயலாற்றி இருப்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தங்களுடைய பணியினை அவர்கள் இத்தனை திறனுடன் செய்து இருந்தாலும் கூட இன்றையதினம் பேசிய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் அவர்களைக் குறை கூறுவதில் தங்களுடைய நேரத்தை வீணாக்கிய வேதனையை பார்க்க முடிந்தது. அதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராகவும், இன்றையதினம் மாநில முதலமைச்சராகவும் இருக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இத்துறை இருப்பதால் அவர்கள்மீது இருக்கிற மனமாச்சரியத்தின் காரண மாக, காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக, அரசியல் பகையுணர்வு காரணமாக, இந்தத் துறை மீதே அவர்கள் பாய்ந்தார்கள். காவல் துறையின் மீது தவறான குற்றச் சாட்டுகளைத் தெரிவித்தார்கள். அரசியல் உணர்வின் காரணமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சில வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹண்டே திருமதி அனந்தநாயகி போன்றவர்கள், ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே அரசியல் வாதிகளின் தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

அதை நான் வரவேற்கிறேன். அரசியல் வாதிகளுடைய தலையீடு போலீஸ் நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி அந்த அளவிலே பொதுவாக விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டு போயிருப்பார்களானால் நான் பாராட்டியிருப்பேன். அதற்கு மாறாக அரசியல் வாதிகளின் தலையீடு, குறுக்கீடு கூடாது என்று சொல்லி விட்டு போலீஸ் நிர்வாகத்தில் ஆளுங்கட்சியைச் சேந்தவர்கள் மட்டும் குறுக்கிடுகிறார்கள் என்று, ஏதோ, இந்த ஆட்சியில் அந்த நிலை தோன்றி இருப்பது போல ஒரு நேர்மையற்ற விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டு போனதைப் பார்க்க முடிந்தது. நான் கூறுவேன் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களின் குற்றச்சாட்டுகளின் காரணமாகத் தான் இன்றையதினம் திறமையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்த காவல்துறையினர் கொஞ்சம் முடங்கிப் போயிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே சோர்வு அடைந்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களின் அவசரமான குற்றச்சாட்டுக்கள் தான். அப்பட்டமான கற்பனை விமர்சனங்கள்தான். இன்றுகூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் சிவலிங்கம் செட்டியார் அவர்களுடைய வழக்கைப்பற்றிச் சொன்னபோது கூட அமைச்சரவர்கள் ஆதார பூர்வமாக கடிதத்தைக் காட்டி அவருடைய குற்றச்சாட்டை மறுத்த போதிலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, அப்படிக் கடிதத்தை வரும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம் என்றும் வேறு முறையில் நடந்திருக்கும் என்று பொறுப்பு அற்ற முறையிலே குற்றம் சாட்டினார்கள். சட்டரீதியாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அரசியல் வர்ணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியின் மீது பொய்யான குற்றங்களைச் சுமத்துகிறார்கள். போலீஸ் ஆளுங் கட்சியின் கைப்பாவையாகிவிட்டது என்கிறார்கள். இப்படி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிற காரணத்தினாலே தான் அந்த அச்சத்தினாலே தான் காவல்துறையினர் சட்டரீதியாகச் செயல்பட வேண்டிய நேரத்திலேயும் கூட சிலநேரங்களில் தலையிடுவதில்லை.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். போலீஸ் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் அனுப்பப்படுவதாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். எங்கள் ஊரிலே ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்திலே பேசிய நகர காங்கிரஸ் தலைவர், படித்தவர், பட்டம்பெற்றவர், சட்டத்துறையிலேயும் பட்டம் பெற்றவர், என்ன பேசினார் என்றால், சாதாரண ஆளை அடித்தாலும் 25 ரூபாய் அபராதம் போலீஸ்காரரை அடித்தாலும் 25 ரூபாய் அபராதம் சப்-இன்ஸ்பெக்டரை அடித்தாலும் 25 ரூபாய் தான், டி.எஸ.பி.-யையும் அடித்தாலும் அபராதம் 25 ரூபாய்தான். இன்னும் பெரிய அதிகாரியைக் குறிப்பிட்டும் இப்படித் தான் பேசினார், நான் நேருக்குநேர் இதை சட்ட மன்றத்திலே சொல்ல விரும்பவில்லை. இவ்வளவையும் சொல்லி விட்டுச் சொன்னார், அவர்களை தைரியமாக அடித்து விட்டு வாருங்கள் பயப்படவேண்டாம் என்று சொன்னார்.

அதுமட்டுமல்ல. நம்முடைய முதலமைச்சரை ஏக வசனத்தில் விளித்து "உன்னைக் கொல்ல சதி நடப்பதாகக் கூறுகிறாயே, உன்னைக் கொல்ல 40 பேர் வேண்டுமா? நான் ஒருவன் போதும்—ஆஷ் துரையைக் கொன்ற வாஞ்சிநாதனைப் போல நான் கொன்றுவிட்டு ஜெயிலுக்குப் போகத் தயார்" என்று பேசினார். ஆம் முதலமைச்சரைப்பற்றி இவ்வளவு தரக்குறைவாகப் பேசினார்கள். இந்தப் பேச்சு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா என்று கேட்டேன், வரவில்லை. இந்தக் கூட்டத்திற்குச் சுருக்கெழுத்தாளர் போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் சுருக்கெழுத்தாளர் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். காவல் துறையினருக்குக் கூட இந்தச் செய்தி வரவில்லை. ஏன் என்று கேட்டபோது அந்தக் கூட்டத்திற்கு சுருக்கெழுத்தாளர் போகவில்லை என்று டி.எஸ்.பி. சொன்னார். ஆனால் இங்கே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் போலீஸ் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் மேடைகளிலே கீழ்த்தரமாகக் கூறப்பட்ட போதிலும் நாங்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் சும்மா இருந்திருக்கிறோம். இதிலே நாங்கள் தலையிட்டிருந்தால் அரசியல் குறுக்கீடு இருந்திருந்தால் அங்கே என்ன நடந்திருக்கும்? சிந்திக்கவேண்டும்.

சமீபத்தில் கூட திண்டிவனம் நகர காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்—அவருடைய பெயரை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை, அவருடைய வீட்டில் சாராயம் கைப்பற்றப்பட்டது. நாங்கள் நினைத்திருந்தால்—அரசியல் தலையீடு இருந்தால்—உடனே போலீசுக்குச் சொல்லி, அவரை தெருவிலே இழுத்துவரச் செய்து, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே நாங்கள் உட்கார்ந்து வேடிக்கைப் பார்த்திருப்போம். ஆனால் அதையும் நாங்கள் பெருந்தன்மையோடு விட்டுவிட்டோம்.

இன்றைக்குச் சட்டம் கெட்டுவிட்டது; அமைதி கெட்டு விட்டது என்று பழைய பல்லவியையே பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது 1967-லிருந்தே பாடப்பட்ட பல்லவி. நானும் இந்தக் கோஷத்தை எழுப்பியதுண்டு. நன்றாகத் தெரியும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் தெரியும். 1967-க்குப் பின்னால் இருந்தே அந்த பல்லவியைத் திரும்ப திரும்ப பாடிவந்த பிறகும் 138 உறுப்பினர்களாக இருந்த தி. மு. க. இப்போது 184 உறுப்பினர்களை பெற்றிருக்கிறது என்றால் என்ன பொருள்? மக்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்கவில்லை.

சட்டம் கெட்டிருக்கிறது, அமைதி கெட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு சமூக விரோதிகளே காரணம். மாணவர்கள் மத்தியிலும், தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த சமூக விரோதிகள். கல்லூரி விடுதிகளில் மாணவர்கள் கலவரம், தொழிலாளர்கள் மத்தியில் கலவரம். இது திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகின்ற சதியே தவிர வேறொன்றுமல்ல. கடைசியில் எல்லாவற்றையும்

ஆளும் கட்சியினரே செய்து விடுகிறார்கள் என்றும் பெயர் சூட்டிவிடுகிறார்கள். நான் சென்ற ஓராண்டு காலமாக பேசாமல் இருந்துவிட்டு இப்போதுதான் பேசுகிறேன் என்றாலும் இந்த மன்றத்தின் பெருமைக்கு ஏற்றதாக அமையாத சில விவகாரங்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு அழகான பெண் நிறைய தங்க நகைகளை அணிந்துகொண்டு தனியே சென்றாலும் கூட பத்திரமாகத் திரும்பி வரக்கூடிய அளவுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது, நிர்வாகச் சிறப்பாலே. ஆனால் ஒருசாராருக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு இல்லை. அதைப் பார்க்கும்போது எங்களுக்கெல்லாம் சற்று மனவேதனையாகக்கூட இருக்கிறது. அப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாதவர்கள் யார் என்றால் அவர்கள் தான் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாததால், மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள், அரசியல் விரோதம் காரணமாக எங்களைப்பற்றி எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம்; எதை வேண்டுமானாலும் பத்திரிகைகளிலே எழுதலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்களைப்பற்றி பேசுவதையும் எழுதுவதையும் பற்றி இங்கே சொன்னால், அது இந்த மன்றத்திற்கே இழுக்காக இருக்கும்; மன்றத்தின் கௌரவத்தைப் பாதிக்கும் என்று நான் கருதுவதால் இங்கே அவைகளைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்றாலும் ஒரு பத்திரிகையிலே வெளி வந்த ஓரிரு செய்திகளை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்த பத்திரிகையின் பெயரை இங்கே குறிப்பிடுவது கூட இந்த மன்றத்திற்கு பெருமையாக இருக்காது என்பதால் அதன் பெயரைச் சொல்லவில்லை. அது ஒரு மஞ்சள் பத்திரிகை. காமராஜரின் பேரணியின் போர்வாள் என்ற பட்டயத்தோடு உலாவிவரும் பத்திரிகை. அந்த பத்திரிகையிலே என்னைப்பற்றி எடுத்துரைக்க இயலாத வார்த்தைகளையெல்லாம் சேர்த்து கற்பனை செய்தியினை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே சில மதிக்கத்தக்க பெரியவர்களைப் பற்றி எழுதி வருகிறார்கள். குறிப்பாக அமைச்சர்களைப் பற்றி மிகக் கேவலமாக எழுதி வருகிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் பற்றி எழுதுகிறார்கள். என்னைப்போன்ற அப்பாவி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, அதற்கு பதில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை ஒருகணம் எண்ணிப்பார்க்கும்படி மாற்றுக்கட்சிக்காரர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் அரசியல் குறுக்கீடு, அரசியல் குறுக்கீடு என்று கூறுகிறீர்களே, அரசியல் குறுக்கீடு இருந்தால் இந்தப் பத்திரிகை ஒழுங்காக வெளிவருமா என்றும் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சமீபத்தில் என்னைப்பற்றிய ஒரு கீழ்த்தரமான செய்தியை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அந்தச் செய்தியில் நான் ஒரு எம்.எல்.ஏ., என் சகோதரர் ஒருவர் போலீஸ் துறையில் இருக்கிறார் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் உண்மையல்ல. அதனை அப்படியே நோட்டீஸ் ஆக அச்சடித்து அச்சகப் பெயரைக் கூட குறிப்பிடாமல் எனது ஊரில் 5,000 பிரதிகள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், அரசியல் பகைவர்கள், இது நான்காக்னிஸபிள் அபென்ஸ் என்பது எனக்குத் தெரியும். மான நஷ்ட ஈடு கேஸ் 500 ஐ.பி.சி. யில் போடுவது தான் வழியா? இப்படி வேண்டுமென்றே எங்களைப் போன்றவர்கள் மீது அவதூறான செய்திகளை வெளியிடுவதால், அது மக்கள் மத்தியிலே எங்கள்மீது ஒரு தப்பான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அப்படி ஏற்படக்கூடிய களங்கத்தைப் போக்குவது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. புராண கால கதையில் இராமாயணத்தில் சீதையைப்பற்றி சலவைத் தொழிலாளர்கள் தவறாக பேசுகிறார்கள். அதை அறிந்த சீதை, தீக் குளித்து தன் கற்பினை மெய்ப்பித்துக்காட்டுகிறாள். ஆனால் நாங்கள் தீக் குளித்து எங்கள் களங்கத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாம் என்றாலும், தீக்குளிப்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தக் காலத்தில் தீக்குளித்தாலும் திரும்பி வரப்போவதில்லை.

திரு. ஜி. ராஜாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல் தீக் குளித்தாலும் திரும்பி வரமுடியாது. இருந்தாலும் மாற்றுக் கட்சியினர் கூறுகின்ற மாசினைப் போக்க அதைக் கூட செய்யலாம் போலிருக்கிறது. நான் குறிப்பிடுகின்ற பத்திரிகையிலே, 'காமராஜர் எங்களுக்கு துணையாக இருக்கிறார், முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறார், இரண்டு மத்திய அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் அதனால் எங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்றுகூட எழுதுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது இந்தத் தலைவர்களுக்கும் அந்தப் பத்ரிக்கைக்கும் தொடர்பு இருக்குமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதனாலேதான் இங்கே பேசவும் வேண்டியிருக்கிறது. எது எப்படி இருந்தாலும் பத்திரிகை தர்மம் என்று ஒன்று உண்டல்லவா? தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுவதெங்கே—காட்டுமிராண்டித்தனமாகிய பிறகு? பத்திரிக்கை உலகை கேவலப்படுத்தும் முறை. இத்தகைய பத்திரிக்கைமீது என் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று பத்திரிகை கவுன்சிலை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெறியான இங்குள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கேட்கிறேன். மனிதப்பண்புகளை இழந்து நாகரீகமற்ற இப்படிப்பட்ட அரசியல் தேவைதானா? நான் பிறந்து வளர்ந்த கழகத்தை விட்டு துர்ப்பாக்கியமாக எதிர்முகாமில் இருந்தபோதும் இத்தகைய இழிவான பிரச்சார முறைகளை நான் ஏற்றுக் கொண்டது கிடையாது.

நான் கூட ஒரு பத்திரிகை நடத்த நேரிட்டது. அப்போது நான் காங்கிரசில் இருந்தேன். அந்தப் பத்திரிகையில் தி. மு. க. வில் உள்ள தனி நபர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்டது. உடனே நான் அந்த ஆசிரியரைக் கூப்பிட்டு, எந்த தனி நபரையும் குறிப்பிட்டு எழுதக்கூடாது என்று சொன்னேன். என்னுடைய அந்தப் பண்புக்குக் காரணம் நான் பேரறிஞர் அண்ணாவால் உருவாக்கப் பட்டவன் என்பதுதான். தனிப்பட்ட ஒருவரைப் பற்றி உண்மையான குற்றச் சாட்டுகளைக் கூறினால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரு நபரைக் குறிப்பிட்டு, உண்மை யில்லாத அவதூறான செய்திகளை வெளியிடுவது பத்திரிகை தர்மம் ஆகாது, காட்டுமிராண்டித்தனமாகும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நான் ஒரு கேள்வி போட அனுமதி வேண்டுகிறேன். இந்த தர்மம் ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமா, எதிர் கட்சிக்கு மட்டுமா அல்லது இரண்டு பேருக்கும் பொருந்துமா என்பதை நீங்கள் விளக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எல்லோருக்கும் பொருந்தும். ஆனால் உங்கள் பத்திரிகையில் வருகின்ற அவ்வளவு தரக்குறைவான வார்த்தைகள் எங்கள் பத்திரிகையில் வருவதில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அதுபற்றி பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். இந்த மன்றத்திற்கும் தெரியும்.

திரு. ஜி. ராஜாராம்: காங்கிரஸ் கட்சியினர் பத்திரிகைகளில்தான் தனி நபரைக் குறிப்பிட்டு எழுதுகிறார்கள். ஆனால் எந்த தி. மு. க. ஏட்டிலும் தனி நபரைப்பற்றி அவதூறாகக் குறிப்பிடுவது கிடையாது. மாற்றாரை மதிக்கும் மனவளம் குறுகியதால் தான் காங்கிரசின் பலமும் குறுகிப்போனது. இன்று அந்த மனவளமே இல்லாமல் போனது எதிர்காலத்தில் இந்தக் கட்சியே இல்லாமல் போவதற்கு அறிகுறியோ என அஞ்சுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I agree that it should be on both sides. If it is going to be a truce on both sides, I fully agree. I have quoted several things said about me by D.M.K. men and Hon. Chief Minister had asked me to go to Court, if I wanted. So let us not give the impression that it is only on one side.

திரு. ஜி. ராஜாராம்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மிகச் சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்கிறார்கள். அவருடைய கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் தி. மு. க. ஏட்டில் யாரையாவது குறிப்பிட்டு நான் சொல்வதைப்போல எழுதியிருந்தால், அதை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்து காட்ட முடியுமா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் இங்கே ஆதாரம் காட்ட வேண்டுமென்பது முடியாத காரியம். அப்படி உண்டா இல்லையா என்பதை பத்திரிகையை பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

I have mentioned it to Chief Minister. Thiru R. Ponnappa Nadar has mentioned it, I mentioned about how Mr. Kumaramangalam was attacked in the paper by D.M.K. men. Let us not bother about these things now. Let there be a truce on both sides.

திரு. ஜி. ராஜாராம் : உண்மையாகவே தவறுகள் நடந்திருந்தால் அதைச் சுட்டிக்காட்டலாம். பொய்யான செய்திகளை அரசியல் பகையால் இழிவான முறையில் வெளியிடக்கூடாது. வீண் புரளியைக் கிளப்பி விடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதையெல்லாம் சொல்லும்போது ஏதோ நாங்கள் எல்லாம் கற்புக்கரசர்களாக இருக்கிறோம் என்று காட்டிக் கொள்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. தவறு செய்யும்போது ஆதாரத்தோடு சுட்டிக் காட்டலாம். ஆனால் அணு அளவும் ஆதாரமே இல்லாமல் இழிவான செய்தியினை என்மீது புனைந்திருப்பது எனக்கு மான நஷ்டத்தை உண்டாக்க மட்டுமல்ல அதனுடைய பின்னணியில் ஏதோ ஒரு சதித் திட்டம் புதைந்திருக்கிறது என்றே நான் கருதுகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் அதனைக் கண்காணிக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளும் அரசியல் பண்பாடு, நாகரீகத்தோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரிச் சந்தர்ப்பங்களில் போலீசார், சட்டவிரோதமானச் செயல்கள் எங்கு நடந்தாலும் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதோடு இம்மாதிரியான நேரங்களில் எங்கள் மானம் மரியாதையை சட்ட ரீதியாகப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தக்க வழிமுறையை எங்களுக்குத் தேடித் தரவேண்டும். போலீசார் மக்களோடு நெருங்கிய உறவினை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் மக்களும் போலீசாரோடு ஒத்துழைப்பார்கள். அம்மாதியான ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கி, குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, துரித நடவடிக்கை எடுத்து, மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு செயல்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு எனக்கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் தொடர்பான விவாதத்தில் நானும் கலந்துகொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு என் நன்றி முதற்கண் உரித்தாகட்டும்.

பொதுவாக இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அதுவும் எதிர்த்தே தீர வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்கு முதலாவதாக எடுத்த எடுப்பில் கிடைப்பது காவல துறைதான. அரசாங்கத்தைக் குறை கூறவேண்டும், அமைச்சர்களின் தரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிறபோது எடுத்த எடுப்பில் வெகு சுலப மாக காவல்துறையைத் தாக்கிவிடுவது, அவதூறுகளைச் சொல்வது இமாஜி னேடிவ் என்பார்களே அதுபோல கற்பனையாகவாவது சொல்லிவிடுவது மிக எளிதாக இருக்கிறது. ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார்கோவிலாண்டி என்று சொல்வார்களே—அப்படி இருப்பது இன்றைக்கு போலீஸ் துறைதான்.

பொதுவாக, என்னைப்பொறுத்தவரையில் சொல்லிக்கொள்வேன். போலீஸ் துறை நாட்டுக்கு இன்றியமையாத துறை. அந்தத் துறைதான் நாட்டில் ஒழுங்கும், அமைதியும் ஏற்படுவதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. அது இன்றைய தினம் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தோ, ஒரு இனத்தைச் சார்ந்தோ, ஒரு கொள்கை உடையவர்களைச் சார்ந்தோ நடப்பது போன்ற எண்ணத்தை நாம் எவ்வள வுக்கெவ்வளவு உண்டாக்காமல் இருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டுக்கும் நல்லது நமக்கும் நல்லது.

சாதாரணமாக மழை பெய்கிறது. மழை பெய்தால் எல்லா இடங்களும் தான் நன்மை அடைகின்றன. அப்படி மழைபோல எல்லோருக்கும் பொது வாக நலம் செய்கிற துறை காவல்துறை. நாட்டில் எல்லோரும் அமைதியாக, கவலையற்று வாழ்வதற்கு, பொதுவாக எல்லோருக்கும் உதவுகின்றவர்கள் அவர் கள் என்கிற எண்ணத்தை நாம் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

ஐயங்கள் எழுந்துகொண்டே சென்றால்—காங்கிரஸ் ஆட்சியில் காங்கிரஸ் காரர்களுக்குச் சாதகமாக நடந்துகொண்டார்கள், இப்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குச் சாதமாக எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குகிறார்கள் என்கிற தவறான எண்ணங்களை உண்டாக்குவது நமக்கே வெட்கமானது. மனிதத் தன்மையில் உயர்ந்து சமுதாயம் உயர்ந்துவிட்டு இருக்கிறதே, நாகரீகம் வளர்ந்துவிட்டு இருக்கிறதே, அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி வளர்ந்துவிட்டு இருக்கிறதே, கல்வி வளர்ந்துவிட்டு இருக்கிறதே, நிர்வாகம் வளர்ந்துவிட்டு இருக்கிறதே என்றெல் லாம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இது கேலிக்கூத்தாக ஆகும். என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய அம்மையார் (திருமதி ஆல்டா பவுலர்) அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தேவலோகத்தில் சஞ்சரிக்கவில்லை. தேவர் களைப் போல் வானில் உலாவுகிறவர்கள் இல்லை. நம்மைப்போலவே இங்கேதான் வாழ்கிறார்கள். மனித ஆசைகளுக்குட்பட்டவர்களாக, ஆசாபாசங்களுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவர் களும் சில குற்றங்களைச் செய்ய முடியும். ஆகவே போலீஸ் துறையினர் பரி

பூரணமாக, பரிசுத்தமாக இயங்குகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராய் இல்லை. அதே நேரத்தில் போலீஸ் துறையில் முழுக்க முழுக்க குற்றங்களே இருப்பதாகச் சொல்வதும் நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல.

இரண்டு பேர்கள் சண்டையிடுகிறார்கள் என்றால் அது அவர்களோடு நின்று விட்டால் பரவாயில்லை. சாதாரண நிகழ்ச்சி—இரண்டுபேர் சண்டையிட ஆரம்பித்தால் பின்னால் வருகிற கார் நின்றுவிடுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒரு மைல் நீளத்திற்குக் கார்கள் நின்றுபோய் போக்குவரத்து தடைபடுகிறது. இரண்டுபேர், இரண்டு சாரார்களிடையே ஏற்படுகிற மோதல் இதுபோல எப்படி சமுதாயத்திலே சில விளைவுகளையும் உண்டாக்கிவிடுகிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். அமைதியைக் காக்க போலீசார் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

அப்படிச் சல முன்னேற்பாடான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவிட்டாலோ இப்படி எடுத்தார்களே என்று குறைசொல்வது—எடுக்காமல் இருந்தாலோ போலீசார் இருந்தார்களே, தூங்கினார்களா என்று கேட்பது—இப்படி முன்னே சென்றால் கடி, பின்னே சென்றால் உதை என்பதாக குற்றங்கள் காண்பது அவர்களுடைய பணியை செவ்வையாக அவர்கள் ஆற்றுவதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக ஆகாது.

நான் உண்மையாக—உணர்ந்து அனுபவபூர்வமாகச் சொல்கிறேன். தமிழகத்து போலீஸ் துறையைப்போல சிறப்பாக, நேர்மையாக, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் போலீஸ்துறை இயங்கிவருவதாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழகத்து போலீசார்களை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் தெரியாது. வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய தலைவர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலும் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் தேர்தல் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் மேற்கு வங்கம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்றேன். 25 மைல், 30 மைலுக்கு அங்கே போலீசார்களையே பார்க்கவில்லை. அப்படியே போலீசார்கள் இருந்தாலும் தகராறு என்றால் அந்த இடத்தில் இருந்து முதலாவதாக ஓடி ஒளிந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள் அங்கேயுள்ள போலீசார்கள்தான். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே போலீஸ் துறையினர் மிக தைரியமாக, சிறப்பான முறையில் மிகுந்த ஆற்றலோடு பணியாற்றுகிறார்கள்.

மாநிலம் முழுவதற்குமான ஒரு பெரிய துறை. சென்னையில் ஒரு அதிகாரி இருந்து நிர்வகிக்கிறார். அவருக்குக் கீழே பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் அங்கங்கே ஒன்றிரண்டு குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அவற்றை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் அவற்றையும் களைவதற்கு நாம் உதவி செய்தாகவேண்டும்

குறிப்பாக இந்த நேரத்தில் இந்த அவைக்கு புலனாய்வு என்று ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு விஷயம். என் தொகுதியைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு. வாணியம்பாடியில் சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட கலவரத்தைப்பற்றிய குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரிவானது அல்ல. கொடுக்க வேண்டிய குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் அங்கே ஏற்பட்ட கலவரத்திற்குக் காரணம் அங்குள்ள இந்து முஸ்லிம்களி டையே உள்ள கசப்பு உணர்ச்சி என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையின் வாயிலாக அதை முழுமனத்துடன் நான் மறுத்துச் சொல்கிறேன். அங்கே நடந்தது வகுப்புக் கலவரம் அல்ல. தமிழ்நாட்டில் இந்து முஸ்லிம்கள், மற்ற மற்றப் பகுதிகளில் எப்படி ஒற்றுமையாக வாழ்கிறார்களோ அதைவிட இன்னும் அதிக அளவில் வாணியம்பாடியிலும் இந்த இரண்டு சமூகத்தினர்களும் ஒற்று மையாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். சகோதர உணர்ச்சியோடு, பாச பந்தங்க ளோடு, நேச உணர்வோடு ஒருவரை ஒருவர் பாராட்டிக்கொண்டு வகுப்பு உணர்ச்சி இன்றித்தான் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

அங்கே நடந்தது என்ன? இந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் இடையே யுள்ள கசப்புணர்ச்சியினால் அது நடந்தது என்று அங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் தவறான தகவல் கொடுத்திருந்தால், இந்தப் பேரவையின் வாயி லாக—இதுவரை நான் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன்—அங்கே இருந்த போலீ சார்களின் முறைகேடுகளைக் கண்டிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே நடந்தது வகுப்புக் கலவரம் அல்ல. அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் அடிப்படை யில்தான் அது நடந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் இந்துக்களுக்கு முஸலீம்களுக் கும் வாணியம்பாடியில் கலவரம் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது என்கிற அடிப் படையில்தான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாணியம்பாடி தொகுதி யில் முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்த நான் 9 ஆயிரம் வித்தியாச வாக்குகளில் வெற்றி பெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். "லத்தீப் என்பவர் என்னுடன் போட்டி யிடுகிறார். அவர் தோல்வி உறுதிப்பட்டுவிட்டது, வாணியம்பாடி தொகுதியில் ஒரு துலுக்கனுக்கா உங்கள் ஓட்டு, உங்கள் ஓட்டு துலுக்கனுக்கா, தமிழ னுக்கா" என்று சிண்டிகேட் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசி என்னை எதிர்த் தார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நான் தமிழன் இல்லையா? நான் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளரவில்லையா? தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு விரோதமாக, அரசியல் லாபத்தைப் பெறுவதற்காக இந்தச் சமுதாயத்திலே உள்ள ஒரு சிலர், ஒரு சமுதாயத்திலே பிறந்துவிட்ட ஒருவனை, தமிழனை, ஒரு துலுக்கன் என்று நாகரிகத்திற்குப் புறம்பாகச் சொல்லி, அவன் விரட்டப்படுவான், தோற்கடிக்கப்படுவான் என்று சொல்லியும்கூட 9 ஆயிரம் வாக்குகள் வித்தி

யாசத்தில் வெற்றி பெற்று வந்துவிட்டானே என்கிற அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிதான் இந்தச் சம்பவத்திற்குக் காரணம். 'இதற்கு என்ன வழி? இதற்கு மேலும் இவனை விட்டுவைக்க வேண்டுமா' என்ற நிலையில் திட்டமிட்டுச் செய்துவிட்ட சதி இது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு— ஒரு முஸ்லீம் என்ற அடிப்படையில் அல்ல, ஒரு மனிதன் என்ற அளவில் என் உள்ளத்தில் இருக்கும் சக்திகள் அனைத்தையும் தேக்கி, அந்தத் தொகுதியில் பிறந்தவன், அந்தத் தொகுதியிலே வளர்ந்தவன், அங்கே வாழ்கிறவன் என்ற காரணத்தால், 'இந்தச் சம்பவம் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சதி' என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த நாட்டில் ஜாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், சமுதாயத்தின் பெயரால் ஓட்டு கேட்டால் அவர்களையெல்லாம் சமுதாயம் தூக்கிஎறிவதற்கான திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மதம் மாச்சரியத்தைக் கற்பிக்கிறது என்றால், ஒரு மதம் தவறுகளை வளர்க்கிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட மதம் நமக்குத் தேவையில்லை. இந்து மதத்தின் அடிப்படை 'அன்பே சிவம்' என்று சொன்னார்கள். அது எங்கே போனது? அந்த அன்பு எங்கே போனது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, மத அடிப்படையிலே வித்தியாசங்களை சிண்டிகேட் காங்கிரசார் செய்து வருகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் உறுப்பினர் பேசிவருகிறார்கள். முஸ்லீம் மதத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் முஸ்லீம் லீகை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்களைத் தாக்கி உணர்ச்சியோடு பேசி வருவது நியாயம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: என் அருமைச் சகோதரி அவர்கள் திசை திருப்ப முயற்சிக்கிறார்கள். எங்களை நீங்கள் திசை திருப்ப முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முஸ்லீம் லீக் தோன்றியதற்கு காங்கிரசின் வகுப்புவாதம்தான் காரணம். உங்களிடத்தில் இருக்கின்ற வேற்றுமை உணர்ச்சியின் விளைவுதான் முஸ்லீம் லீக் தோன்றியதற்குக் காரணம். இல்லையென்றால், முஸ்லீம் லீக் தோன்றியிருப்பதற்கு வழியே இல்லை.

நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், இந்த நாட்டில், தமிழ்நாட்டில் மதம் மாறிவிட்டால் அவனுடைய ரத்தம் மாறிவிடுகிறதா? அவனுடைய பாச பந்தம் மாறிவிடுமா? இந்த நாட்டுக் குடிமகன் என்ற உணர்ச்சி மாறிவிடுமா? ஆகவே, அருமைச் சகோதரி அவர்கள் என்னுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட்டு, திசை திருப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், நாம் தமிழ்நாட்டு மக்கள், பாரத நாட்டு மக்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்து மதத்தின் மீதும் எனக்கு மதிப்பு உண்டு. அதைப்பற்றிய பெருமை உண்டு. நான் இந்துமதத்தை முறையாகப் படித்திருக்கிறேன். "அன்பே சிவம்", "அன்பே அருள் வழி" என்று கூறியிருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே அடிப்படையில் வள்ளுவரும் கூறியிருக்கிறார். அதையேதான் குரான், பைபிள் போன்ற மத நூல்கள் விவரிக்கின்றன. எல்லா மதங்களும் அன்பைப் போதிக்கின்றன. எநத ஒரு மதம் சமுதாயத்தில் மாச்சர்யத்தை ஏற்படுத்துகிறதோ, அந்த மதம் சமுதாயத்திலிருந்து அழிக்கப்படவேண்டும். அது இந்து மதம், இஸ்லாம் மதம், கிறிஸ்துவ மதம்—எந்த மதமாக இருந்தாலும் சமுதாயத்திலிருந்து அழிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல எந்தக் கடவுள் மனிதனிடத்தில் வேற்றுமையை உண்டாக்கி, பிளவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அந்தக் கடவுளும் அழிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் எந்த மதமும் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது போலீஸ் விவாதம். அதைப் பற்றிப் பேசாமல் வேறு விவாதம் எழுப்புகிறீர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் கூற வந்தது . .

MR. DEPUTY SPEAKER: What is the point?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am coming to the point. This a secular Assembly Hall and we are in a secular State. This is not a hall for religious lecture by the hon. Member. He says he knows Hindu religion. Then he should know that Kuchelar and Krishna were in the same school, Kuchelar the Brahmin and Krishna the Yadava, Kuchelar the poor and Krishna the rich. There was no caste system barrier at all in the olden days. Since he is having protection of the Assembly, the hon. Member is going on talking about religion. This is not a hall for religious lecture.

MR. DEPUTY SPEAKER: I am afraid this is a Police Demand.

THIRU M. A. LATHEEF: With all due respect for my learned friend, I would say that I am not criticising or showing disrespect to any religion. He has not properly understood me.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: His anger was so much that I could not understand him.

THIRU M. A. LATHEEF: I would submit to the hon. Member to understand me properly and create a proper atmosphere.

நண்பர் அவர்கள் கிருஷ்ணனைப்பற்றியும், குசேலரைப்பற்றியும் சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரமாகிறது, சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, எனக்குக் கோபம் வந்த காரணம் என்னவென்றால், சாதாரண விஷயத்தைக்கூட இப்படி மதப் பிரச்சினையாக மாற்றி, அங்கே இருந்தவர்கள் இங்கே ஒரு ரிபோர்ட் கொடுக்கிறார்கள்.

வாணியம்பாடி தொகுதியில் ஒரு முஸ்லீம் எம்.எல்.ஏ. ஆக வந்துவிட்டான் என்பதற்காக வகுப்பு துவேஷத்தைக் கிளப்புவதா? இனி வருங்காலத்தில் இப்படி வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். சரியோ, தவறோ இருவரும் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லோரும் என் தொகுதி மக்கள்தான். நான் எல்லோருக்கும் பொதுவானவன். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும், எனக்கு ஓட்டு போட்டிருந்தாலும், போடாதிருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரும் என் தொகுதி மக்கள்தான். அங்கே நடந்தது அரசியல் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டதே தவிர, மத அடிப்படையில் நடந்தது என்று கற்பனையை உருவாக்கித் தருவது நாட்டுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எந்த மதச் சம்பவங்கள் நடந்தாலும் போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகப் பொறுமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். கடவுள் எப்படி தன்னை வணங்குபவர்களுக்கும், தன்னை வணங்காதவர்களுக்கும் அருள்பாலிக்கிறானோ அதேபோல போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரிடத்திலும் அன்பு பாராட்டி, கருணை பாராட்டி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சியை இங்கே தருவதால் நான் நினைக்கின்ற பலன் ஏற்படாது; கசப்புதான் ஏற்படும்.

நான் அந்தத் தொகுதியின் பிரதிநிதி. நான் நம்புகின்ற கடவுளை மையமாக வைத்துச் சொல்கிறேன், அங்கே நடந்தது வகுப்புக் கலவரம் அல்ல. ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வாணியம்பாடியில் எத்தனையோ பஸ்கள் ஓடுகின்றன. என் மாமனாருக்குச் சொந்தமான பஸ்கள்தான் எரிக்கப்பட்டன. "இதுதான் எம்.எல்.ஏ. மாமனார் பஸ்" என்று சொல்லி

எரித்தனர். "இவருக்குப் பெண் கொடுத்த பாவம் நம் பஸ்கள் எல்லாம் எரிந்து போய்விட்டன" என்று அவர்கள் வேறு சொல்கிறார்கள். இது அரசியல் அல்லவா?

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், உங்களுக்கு வருகின்ற குறிப்புக்கள், தீர்மானங்கள், அறிக்கை இவற்றைக் கொண்டு உடனடியாக முடிவு எடுத்துவிடுவது நல்லதல்ல. இனி வருங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தோன்றாவண்ணம், நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. உடனே சுட்டவனுக்கு பரிசு கொடுக்கப் பட்டது. தவறான தகவல்கள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் நீங்கள் தவறான முடிவுக்கு வரும்படிச் செய்ய குறிப்பிட்ட சிலர் முயற்சிக் கிறார்கள். உடனடியாக போலீஸ் உயர்தர அதிகாரிகள் குறிப்பாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் பேசி முடித்து விடுங்கள், இன்னும் பேசுவதற்கு நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இன்னும் இரண்டு வினாடியிலே முடித்து விடுகிறேன். நான் பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகுதான் பேசுகிறேன். என் அருமைத் தலைவர் அவர்களே (சிரிப்பு), இந்த விஷயத்திலே நான் எல்லாவற்றையும்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன, ஒரு குறையை நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அன்போடு சொல்கிறேன். சிலர் இன்றும்கூட—அருமைச் சகோதரர் ராஜாராம் கூறியதுமாதிரி—இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வரவேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்தை மக்கள் தூற்ற வேண்டுமென்ப தற்காக ஒரு சிலர் போலீஸ் துறையிலே இருந்துகொண்டு நடத்திவருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்றாம்பள்ளி, மதிப்பிற்குரிய திம்மராயக் கவுண்டர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு சென்ற மாதம் 6-ஆம் தேதி அல்லது 8-ஆம் தேதி என்று கருது கிறேன், நான், கலெக்டர், திம்மராயக் கவுண்டர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சின்னராஜி கவுண்டர் மற்றவர்களும் புல்லூர் அணை கட்டுவதற்காக ஒரு இடத்தைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றிருந்த நேரத்திலே ஒரு அம்மையார் அவர்கள் விரைவாக வந்து கலெக்டர் காலிலே விழுந்தார்கள், என்னம்மா விஷயம் என்று கேட்டால், எங்கள் மருமகள்களைக் கட்டி வைத்து இருக்

கிறார்கள், கரும்புப் பயிரை வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த இடத்திலே நான்கு போலீஸ்காரர்களும் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

கலெக்டர் அவர்கள் உடனே அந்தப் பகுதிக்கு—முக்கால் மைல் அல்லது ஒரு மைல் இருக்கும், வாகனங்கள் செல்ல முடியாது, நடுவிலே ஆறுகள் இருந்தும் அந்தப் பகுதிக்குப் போகவேண்டுமென்பதற்காக கலெக்டர் அவர்கள் தண்ணீர் இடுப்பு அளவுக்கு இருந்தும், கடந்துவந்து ஒரு மைல் தூரமும் காலால் நடந்து சென்று அக்கிரமம் நடக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே, ஒரு மைல் தூரம் நடந்தாலும் பரவாயில்லை என்று வந்தார்கள். அங்கே சென்று பார்த்தால் இருநூறு ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய மனிதர் கரும்புத் தோட்டத்தை அழித்துவிட்டார். அந்த வீட்டு மருமகள்கள், இளம் பெண்கள், கட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு போலீசார் துப்பாக்கியை ஏந்தி நின்று கொண்டிருக்கிறார். கலெக்டர் அவர்கள் என்ன விஷயம் என்று கேட்டார்கள். இவர்களைத் தடுக்கவா; ஒரு பெண்ணைத் தடுக்கவா துப்பாக்கி ஏந்தி ஜவான் போல நிற்கிறாய் என்று வேகமாகக் கேட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், கோர்ட்டிலே இருந்து ஆர்டர் வந்தது என்று.
கோர்ட்டு ஆர்டரை வாங்கிப் பார்த்தால் ஹைகோர்ட்டிலே ஜட்ஜுமெண்டிலே தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. 93 சென்ட் பற்றி கோர்ட்டு சொன்னது நிலத்தை கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதல்ல, அவர்கள் விரும்பினால் பெற்றுக்கொண்டிருந்திருக்கலாம் என்பதுதான். But he has not claimed the same and therefore they should be estopped என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். The principle of estoppal has been applied there என்றுதான் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இரண்டு ஏக்கர் 93 சென்ட் நிலத்தை கரும்புத் தோட்டத்தை அழித்துவிட்டார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் வேகமாகக் கேட்டார்கள். யார் சொன்னார்கள் என்று கேட்டால் மேலதிகாரிகள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உள்ளுக்குள்ளே இருக்கிற கிராமங்களிலே சில போலீசார்கள் காக்கியுடை அணிந்து கொண்டாலே தான்தான் ராஜா என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அங்குள்ளவர்களிடத்திலேயெல்லாம் வாக்குமூலம் வாங்கினார்கள். எங்களிடமும் கையெழுத்து வாங்கினார்கள். அந்த டாக்குமெண்ட்கள் எல்லாம் கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றன. உடனே விசாரிக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒரு மைல் தூரம் நடந்து வந்து அவர்கள் காட்டிய ஆர்வத்தையும், நீதி செய்யவேண்டுமென்ற நீதியுணர்ச்சியையும்,

கடமையுணர்ச்சியையும் இந்த அவையின் வாயிலாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே இந்த (மணியடிக்கப் பட்டது) மானியத்தை ஆதரித்து நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நேரத்திலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் பாராட்டியதைப்போல் இந்தியாவிலேயுள்ள எல்லா மாநிலங்களையும்விட நமது சென்னை மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ துறையினர் மிகச் சிறந்த வீரர்களாக, தேசபக்தர்களாக, புலனாய்வுத் துறையிலே திறனுள்ளவர்களாக இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே கலைஞர் அவர்கள் தேசப்பாதுகாப்பு மிக அவசியமாக இருக்கிற நேரத்திலே கூர்க்கப்படை, சீக்கியப் படை இருப்பதுபோல் தமிழர் படை என்ற முறையிலே தனியாக ஒற்றர்கள் இலாகாவிலே பணியாற்ற சிறந்த வீரர்களை, திறமையுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எல்லைப்புறத்திற்கு அனுப்பினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே இரண்டு நன்மைகள் இருக்கின்றன. இதனாலே நம் மாநிலத்தவர்களுடைய தியாகத்தன்மையும், பெருமையும் தெரியும், மற்றொன்று வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்கும் இது பயன்படும்.

கடந்த ஆண்டிலே இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது சமுதாயத்தில் மக்களுக்கு மக்களுடைய நன்மைக்காக அரசினுடைய தலையாய கடமைகளில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறபொழுது குற்றங்கள் குறையவேண்டும், மக்கள் நல்லவர்களாகத் திருந்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதை வரவேற்கின்றேன். அதை நிரூபித்தும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மர்டர் ஃபார் கெயின்ஸ் என்ற முறையிலே லாபத்திற்காகக் கொலைக் குற்றம் செய்தவர்கள் 1970-ம் ஆண்டிலே 23 என்றால் 1971-ம் ஆண்டிலே 15 கொலைகள் தான் அந்த வகையிலே நடந்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைந்திருக்கிறது.

அதேபோன்று டெக்காய்டி என்ற வகையிலே 17 ஆக இருந்தது சென்ற ஆண்டிலே, இந்த ஆண்டு 12 ஆகக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மூன்றிலே ஒரு பங்கு குறைந்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இவைகள் சமுதாயத்தில் உயிர் உடைமைக்கு எதிராக நடக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய குற்றங்களாக இருந்தும் அவை குறைக்கப்பட்டும், பெட்டி தெப்ட், மற்ற தெப்ட்கள் பெருகியிருப்பதையும் பார்க்கிறோம்.

குறிப்பாக ஐடல் தெப்ட், சிலை திருடும் வழக்கம் இருக்கிறது, ஐம்பொன் போன்ற பஞ்ச உலோகங்களைப் பயன்படுத்தி நம்முடைய முன்னோர்கள் தெய்வ பக்தியால் செய்து, அவர்களுடைய திறமையின் மூலமாகச் செய்து, தங்களுடைய உயிரைவிடமேலாக இன்றைக்கு பெரும்பகுதி மக்கள் வணங்குகிற சிலைகளைத் திருடுகிற வழக்கம் இருந்து வருகிறது. சிலைகளைத் திருடுவது மிகப் பெரிய குற்றம் என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக திருட்டுக் குற்றங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய செக்ஷனை மாற்றி இதற்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கக்கூடிய அளவிலே செக்ஷனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் அப்பாயின்ட் செய்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள், இரண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், 2 ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் விசேஷ இலாகாவில் இருப்பதாகக் காண்கிறேன். அது போதாது. இதற்கு என ஒரு ஜில்லா சூப்பரின்டென்டெண்ட் அந்தஸ்துள்ள ஒருவரைப் போட்டு மாநில அளவிலே உதவிக்காக உதவி சூப்பரின்டெண்டுகள் நான்கு நான்கு ஐந்து பேர்களைப் போட்டு, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களையும் போட்டு திறமையுள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டு சிலை திருடுவதை நிறுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய போலீஸாரைப் பொறுத்தவரையில் நான் மதுரை மாவட்டத்தினைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே கேஸ்களை நடத்துகிற வழக்கறிஞர் என்ற அளவுக்குச் சொல்கிறேன். ஸ்ரீபால் என்பவர் உட்கார்ந்துகொண்டே பல இடங்களிலிருந்து தகவல்களைச் சேகரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பதைப் போன்று மிகப் பெரிய பயங்கரமான கேங் கேஸ்களைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய திறமையுள்ளவர்கள் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை, அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய, அவர்களுடைய திறமை பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையிலே நாட்டுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய தக்க துறையில் அவர்களைப் போட்டால் அதிகப் பயன் அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஷூட்டிங் அதிகமாக நடந்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டில் ஒன்பது தடவையும், 1971-லே மூன்று தடவையும் சுட்டதாக போலீஸ் குறிப்பிலே, அறிக்கையிலே காண்கிறேன். இதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் போலீசாரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான தன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும். சில வீடுகளில் விளக்குகள் இல்லை. அப்படி இருந்தாலும் வெள்ளை அடிப்பதற்குக்கூட போலீசாருக்கு அதிகச் சலுகைகள்

இல்லை என்று போலீஸ்காரர்கள் கூறுவதாக நான் அறிகிறேன். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மின் விளக்குகள் இருக்கவேண்டும். அப்படி விளக்குகளைப் போட்டு ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒவ்வொரு மீட்டரை வைத்துவிட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மீட்டர் வாங்க வேண்டுமென்றால் அதிகப் பணம் ஆகுமே, நிதி நிலை காணாதே என்று நான் அவர்களிடம் கேட்ட பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், தங்களுடைய பிராவிடன்ட் பண்ட் சேர்க்கையிலேயிருந்து மீட்டர் வாங்குவதற்கான நிதியை எடுத்துக்கொண்டு எங்களிடத்திலேயிருந்து வரவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனையையும் போலீசார் கூறினார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு மீட்டர் வைத்துவிட்டால் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அளவில் பயன்படுத்தவும், மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தவும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் போலீசார் ஆய்வினை விரைவாக நடத்தவும், குற்றம் நடக்கும் இடங்களுக்கு விரைவில் செல்லவும் டெலிபோன் வசதி இருக்கவேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் சிலர் கூறினார்கள். அப்படி டெலிபோன் வசதி இருந்தால் காலதாமதம் ஆகாமல் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆகவே கலைஞர் அவர்கள் போலீஸ் நிலையங்களில் டெலிபோன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அதிகாரிகளுக்கும் உதவிகரமாகவும், பொதுமக்களுக்கும் உதவிகரமாகவும் இருக்கும் என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டைப் பொறுத்த வரையில் ஓரிரு ஆலோசனைகளை நான் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில் நமது அமைச்சரவை 54-வது செக்ஷன் கீழ் அரஸட், சந்தேகக் கைது செய்வதற்கு இருந்த முறையைக் கொஞ்ச நாட்கள் நிறுத்தி வைத்தால் நல்லது என்று பரீட்சார்த்தமாகச் செய்து பார்த்தார்கள். ஆனால் அதனால் உண்மையான குற்றவாளிகளைக்கூட கைது செய்வது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் தெரிவித்து அதை மறுபடியும் அமலில் நடத்தி வருகிறார்கள்.

அந்த செக்ஷன் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் உணர்ந்தாலும், இன்றைக்கு நம்மிடத்திலேயிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் பெரும்பான்மையானவர்கள் நல்லவர்களாகயிருந்தாலும் அதிலே ஒருசிலர் "ஃபார் ஸ்டேட்டிஸ்டிகல் பர்ப்பஸ்" என்ற முறையில் புள்ளிவிவரங்களுக்காக, இந்த மாதத்திலே 109 சிஆர்.பி.சி. கேஸ்கள் எத்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது, 54 வது செக்ஷன் கீழ் அரஸ்ட் எத்தனை, கிளாஸ் 64 (2)-ன் கீழ் எத்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது என்று ஐ.ஜி. போன்ற மேலதிகாரிகள் கீழே இருப்பவர்களிடத்தில் கேட்கிற காரணத்தால் அவர்கள் நிர்ப்பந்தமாக பல கேஸ்களைப் போட வேண்டி

இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே, புள்ளி விவரங்களுக்காக கேஸ்கள் போடுவதை நறுத்தி உண்மையான குற்றம் செய்பவர்களை அந்தக் கேஸ்களிலே போட்டால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த மாதம் என்று நினைக்கிறேன், ஒருவருக்கு பரோல் கேட்டபொழுது—அவர் 'பி' கிளாஸ் பிரிசனராக இருந்தவர்—20 நாள் லீவில் வந்தபொழுது நான்கு வண்டிகளில் வெல்லத்தை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தபொழுது பி-6 போலீஸார் தவருக அரெஸ்ட் செய்து சிறைச்சாலைக்கு அப்படியே கொண்டுபோய், அங்கிருந்து கோர்ட்டிற்குக் கொண்டுபோய் ஒருவார தண்டனை கொடுக்கப் பட்டது. குற்றவாளியாக அவரே ஒத்துக்கொண்டு ஒருவார தண்டனை அளிக்கப் பட்டது. அதன் விளைவாக 2, 3 வருஷம் ரெமிஷன் கிடைக்க வேண்டியதும் போய், பரோலும் காலி செய்யப்பட்டு, உள்ளே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிருர்கள். நான் இதைச் சொல்லக் காரணம், இப்படிப்பட்ட சில தவறுகள், 'இன்டிஸ்கிரிமினேட்' முறையில், விவரம் இல்லாமல், வேறுபாடில்லாமல், சில அதிகாரிகளால் செய்யப்படுகிறது என்ற விவரத்திற்காகத்தான் கூறுகிறேன். ஆகவே, அந்த நிலையை நல்லமுறையிலே பரிசீலித்து எந்த அளவில் இந்த செக்ஷனை உபயோகிக் கலாம் அல்லது உபயோகப்படுத்தாமல் விடலாம் என்பதை அறிய நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு நீதிபதி போன்றவர்களை நியமித்து அதை அறிந்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசும்போது அரெஸ்ட் பற்றி இன்வெஸ்டிகேஷன் ரொம்ப டிலே ஆகிறது என்று சொன்னுர்கள். 1965-லே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தபொழுது கடலூர் ராஜாங்கம் மேலவை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ராஜாங்கம், மாணவர்களைச் சுடுவதைத் தவிர்த்து சமாதானப்படுத்திய காரணத்தால் ஒன்ருவது எதிரியாகப் போட்டார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இன்றைக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை, போலீசார் பாதுகாப்புக் கொடுக்க மறுக்கிருர்கள் என்ற பெருத்த குற்றச் சாட்டாகச் சாட்டுகிருர்கள். ஆனுல் நான் கூறுகிறேன், ராஜாங்கம் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட அன்றே உத்தமபாளையம் சப் மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டிற்கு நான், தர்மராஜ் சந்தோஷம் அவர்களால் அனுப்பப்பட்டு வக்காலத்து மெமோ ஃபைல் செய்து, ராஜாங்கம் அவர்களை பெயிலில் விட வேண்டுமென்று சுப்பிர மணியம் என்ற அட்வகேட் கோ-அட்வகேட்டாக வக்காலத்து மெமோ ஃபைல் செய்தோம். மறுநாளே டி.எஸ்.பி., ஜில்லா சூப்பிரன்டென்டென்ட் போன்ற வர்கள் கோகிலாபுரத்திற்கு அவரது மாமனுர் வீட்டிற்கு போலீஸ் லாரியோடு சென்று மருமகன் வேலை பார்க்க வேண்டுமென்ருல் இந்த வக்காலத்து மெமோவை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று பயமுறுத்தி, வாபஸ் செய்ய வேண்டு மென்று சொன்னுர்கள் என்ற விவரத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி

யெல்லாம் பயமுறுத்தியவர்கள் போலீசார் ஏகமாகத் தலையிடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவது உண்மைக்கு நியாயத்திற்குப் புறம்பானது என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

காவல் துறையினர் மிகச் சிறப்பாகத் தமிழகத்திலே பணியாற்றிவருவதும், தொடர்ந்து அவர்கள் அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டிருப்பதும் நாமெல்லாம் அறிந்த ஒன்றாகும். வழக்குகளை ஆய்வு செய்யும் முறையில் அறிவியல் துறை பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், அறிவியல் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டு மென்ற முறையில் அறிவியல் ஆய்வகம் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தக் காலத்தில் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது சென்னையிலே இருக்கின்ற மத்திய நிலையத்திலே மட்டும் அல்லாமல் மாவட்டங் களில் இருக்கின்ற நிலையங்களிலும் அந்தக் கருவிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றப்படி இந்தத் துப்பறியும் நாய் களையும், கை ரேகை ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும் ஆங்காங்கே அதிகம் அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது துப்பறியும் நாய்கள் மாவட்ட அளவில் சில மாவட்டங் களில்தான் இருக்கின்றன. அதை டெபுடி எஸ்.பி. நிலையில் அவர்கள் பராமரிக் கின்ற நிலையிலே வைத்திருந்தால் வழக்குகளில் தாமதமின்றி சிறப்பாகத் துப்பு துலக்க வழிவகைகள் இருக்கும் என்றும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் கிராமப் பகுதிகளிலே சில இடங்களில் அரிசன மக்கள் பலவிடங்களிலும் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள், துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றியமைப்பதற்கு இந்தக் காவல் துறையினர் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும். சில மாவட்டங்களில் அதற்காக தனி போலீஸ் பிரிவு இயங்கினாலும் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அதை அதிகப்படுத்தி அரிசனங்களைத் துன்புறுத்துவது இனிமேல் நிகழாமல் இருக்கும்படி காவல் துறையினர் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவல்துறையினருக்குப் பல சிறப்பான நன்மைகளைச் செய்ய இந்த அரசு விழைந்திருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் காவல்துறையினருக்கு வீட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றத் துறைகளிலே நிதித்துறை, ரெவின்யூ துறைகளிலேயெல்லாம் ஆங்காங்கே வீட்டு வசதிகளை வேகமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்ற இந்த நேரத்தில் காவல்

துறையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் பலவிடங்களில் சொந்த வீடில்லை. போலீஸ் லயன்களில் இருக்கும் வீடுகள் போலீஸ் நிலையத்தில் பணியாற்றும் அவ்வளவு போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுக்கும் போதியதாக இல்லை. பல போலீஸ் காரர்கள் வெளியிலே தங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கின்ற போலீஸ் வீடுகளெல்லாம்கூட பழுதடைந்து சீர்படுத்தப்படாமல் மிகவும் மோசமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். என்னுடைய கோபிசெட்டிபாளையம் தொகுதியில் இருக்கும் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்குச் சொந்த வீடு இல்லாததால் அவர் மிகவும் சிரமப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மற்றும் நீதித் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் வீடு கட்டிக் கொடுத்திருப்பதைப்போல் இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு வீடு இல்லாத காரணத்தால் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு உள்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்து அங்கிருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கோபிசெட்டிபாளையத்தில் இருக்கும் காவல் நிலையம் நகரப் புறத்தில் இருந்து வருகின்ற வழக்குகளைக் கவனிப்பதோடுகூட, கிராமப் புறங்களிலிருந்து வரும் ஏராளமான வழக்குகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால் ஓர்க் லோடு அதிகமாக இருந்து, ஹெவி ஸ்டேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருப்பதால் நகரப் புற போலீஸ் ஸ்டேஷன், கிராமப்புற—ரூரல் போலீஸ் ஸ்டேஷன் என்று இரு பிரிவாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு காவல் துறையின் சிறப்பான பணியைப் பற்றிப் பாராட்டி வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற போலீஸ் மானியம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் போலீஸ் துறையானது மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்ற காவல் துறை சிறந்ததாக இருக்கிறது என்று நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம். இருந்தாலும் நம்முடைய திறமையை இன்னும் அதிகமாக வளர்க்க வேண்டும். இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது தேவையான ஒன்றாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. காரணம், சமுதாயத்திலே, கல்வி, விஞ்ஞானம், பொருளாதார மேம்பாடு இவைகள் வளருகின்றபோது குற்றங்கள் நியாயமாகக் குறைய வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் இங்கு குற்றங்கள் கூடியிருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. கன்னக்களவு 6,556-ல் இருந்து 6,863 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

1972 மார்ச் 15] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அதே போல் பெரிய திருட்டுக்கள், கால்நடைத் திருட்டுக்கள் போன்றவை எல்லாம் அதிகப்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன. இன்னும் கூட இந்தக் குற்றங்கள் அதிகப்படக்கூடும். ஏனென்றால், இந்த அறிக்கையிலே போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அதோடு போலீஸ் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு சைக்கிள்கள், ஜீப்புகள் மற்றப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களை அதிகப்படுத்துவதற்கான குறிப்புகளும் இருக்கின்றன. இந்தக் குறிப்புகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது போலீஸ் துறையை விரிவுபடுத்தும் நிலையில் இன்னும் அதிகமான குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படலாம் என்றுதான் தோன்றுகிறது.

போலீசாருடைய பொறுப்பு சமுதாயத்தில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்களுக்கு அனுசரணையாக பொறுப்புகளும், வேலைகளும் மாறுகின்றன என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும் குற்றங்களும், கிளர்ச்சிகளும் அதிகப்பட்டு வருகின்ற காலகட்டமாக இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. பருவ காலங்களில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் விளைச்சலையும், நோய் நொடிகளையும், மற்ற அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துவது போல் அரசியல் பருவ கால மாற்றம் காரணமாகப் பல்வேறு விதமான குற்றங்கள் உருவாகக் கூடும்.

அரசியல் பருவகால மாற்றம் என்று சொல்லுவது 1967-ல் இருந்து துவங்கி இன்னும் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டிருக்கின்ற கால கட்டத்தைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற இந்த அமைப்பை இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த அமைப்பை மாற்றி புதிய அமைப்பை உண்டாக்க வேண்டு மென்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது அந்த அமைப்பினுடைய முழுப் பலனும் உழைப்பாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகள் போன்றவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு காரணமாக ஆங்காங்கு கிளர்ச்சிகள் வலுப் பெறுவது சாதாரணமாக நடக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

அந்தக் கிளர்ச்சிகளைப் பார்த்து காவல்துறையினர் மிரண்டுவிடக்கூடாது. அந்தக் கிளர்ச்சிகளைப் பார்த்து ஆத்திரம் கொண்டுவிடக் கூடாது. அந்தக் கிளர்ச்சிகள் காலகட்டத்தின் மாற்றம் காரணமாக தோன்றுவதே தவிர, யாரோ உண்டாக்கக்கூடியது என்று கருதி அதற்குப் பரிகாரம் காணக்கூடிய அளவில் பழைய காலத்தில் பரிகாரம் கண்டதைப் போல் இன்றைக்கும் காண ஆரம் பித்தால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நிலை உண்டாகிவிடும்.

அதே போன்று குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பது, தண்டிப்பது, தடுப்பது போன்ற காரியங்களில் பழைய முறைகளையே நாம் இன்னும் கையாண்டு வருகிறோம் என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

இப்போது கூட ஒருவரைக் குற்றவாளி என்று சந்தேகப்பட்டு காவலில் கொண்டு போய் வைத்து குற்றம் செய்திருக்கிருரா, இல்லையா என்பதை விசாரணை செய்வது பழைய அநாகரிகமான முறையிலேயே, அடித்து, துன்புறுத்தி பயமுறுத்தப்படுகின்ற நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, அறிவு வளர்ந்திருக்கும் நிலையில், விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கும் நிலையில், கல்வி வளர்ந்திருக்கும் நிலையில் காவல் துறையானது குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க, தண்டிக்க, தடுக்க கையாளும் முறையில் மாற்றம் ஏற்படாமல் இருப்பது உள்ளபடியே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாற்றங்களுக்கு ஒவ்வ காவல்துறை செயல்படவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இன்னும் அடிப்பது கூடப் போகவில்லை என்ற உண்மையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் இயக்கம் ஆரம்பிக்கின்றபோது அந்த இயக்கங்களைக் காணுகின்ற பார்வை இருக்கின்றதே அந்தப் பார்வையில் இன்றைக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். பழைய காலத்தில் வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னால் வேலை நிறுத்தம் நடந்த உடனே முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க காவல் துறையைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு ஏன்? இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன, கட்டடங்கள் இருக்கின்றன, மூலதனம் போட்டிருக்கிருர்கள் என்று சொல்லுகிருர்கள். ஆகவே, அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு காவல்துறைக்கு உண்டு என்று அப்போது கருதப்பட்டு வந்தது.

இன்று ஜனநாயகம் வந்த பிறகு, சோஷலிசம் வேண்டுமென்று கூறியதற்குப் பின்னால் யாருடைய பாதுகாப்புக்காகக் காவல்துறை இருக்க வேண்டுமென்பது தான் இப்போது கேட்கப்படுகின்ற கேள்வியாகும். மூலதனம் போட்டிருக்கின்றவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதுதான்; இயந்திரங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதுதான்; அதற்காக தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. ஏதாவது சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால் அதைத் தடுத்து பாதுகாக்க வேண்டியதுதான். சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படாதவாறு முன்னதாகவே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏதாவது சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால் உண்மையான குற்றவாளிகள் யார் என்று பார்த்துத் தண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, ஆதிக்கக்காரர்களுக்கு சலுகை அளிக்கக்கூடிய முறையில் தொழிலாளர்களைத் தண்டிக்கின்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. ஆனால் இன்றும் அந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 15] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சமீபத்தில் ஆவடி டாங்கித் தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட சம்பவத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தொழிலாளர் தலைவர்கள் போலீசாரால் கேவலமாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அவல நிலை உண்டாக்கப் பட்டிருக்கிறது. சிம்சன் தொழிற்சாலை வேலை நிறுத்தமும் அதையே எடுத்துக் காட்டும் வகையில்தான் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

சமீபத்தில் என்னுடைய அனுபவத்தில் நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாலைகளில் நடந்த வேலை நிறுத்தமானது 14 அம்சக் கோரிக்கைகளுக்காக நடந்தது. மேட்டூரிலும் வேலை நிறுத்தம் 3-ம் தேதி தொடங்கியது. வேலை நிறுத்தம் நடக்கின்ற தொழிற்சாலை முன்னால் ஷிப்ட் இல்லாத தொழிலாளர்கள் வெளியிலே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து தொழிலாளர்கள் திரும்பிப் போகவேண்டுமென்று விரட்டி னார்கள். அவரிடத்தில் நான் கூறினேன் 'இங்கு எவ்விதமான குழப்பமும் இல்லை ; தடை உத்தரவு ஒன்றும் கிடையாது ; தொழிலாளர்கள் இங்கே நிற்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது ? குழப்பம் வந்தால் கூட நான் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று சொன்னேன். அவர் 'இந்த விஷயத்தில் என்னிடத்தில் தலையிடாதீர்கள் ; என்னுடைய வேலையில் குறுக்கிடாதீர்கள்' என்று சொன்னார். சட்ட விரோதமாக நீங்கள் செய்யும் காரியத்தில் எப்படித் தலையிடாமல் இருக்க முடியும் என்று நான் கேட்டேன். சட்ட விரோதமாக எந்தக் காரியமும் இங்கு நடைபெறவில்லை. அதற்குப் பின்னால் அங்கிருந்து தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அடித்து விரட்டினார்கள் என்பது உண்மை ; அது என்னுடைய அனுபவம் ; நேரடியாக அனுபவித்தேன். போலீஸ் நடவடிக்கை எப்படி இருக்கிறது என்று நேரில் அனுபவித்த உண்மை.

மேட்டூரில் சேலம் கேம்பு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு தேங்கல்வாரை என்ற பகுதியில் ஓர் சிறு சண்டை ஏற்பட்டது. அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டு மென்ற முறையில் வேறு ஸ்டேஷனிலே வேலையில் இருந்த ஒரு பிரிவின் உறவினர் ஒருவரைத் தந்தி கொடுத்து வரவழைத்து அவரின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் எதிரிகள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அவனை அடித்துத் துன் புறுத்தினர்.

அதுபற்றி என்னிடம் சொன்னபோது டெப்டி சூப்பிரின்டென்டென்ட்க்கு புகார் எழுதி அனுப்பினேன். ஆனால் அதுபற்றி விசாரித்ததாகத் தகவல் இல்லை.

அதேபோல் மேட்டூர் மில்லில் ஒரு லே ஆப் போராட்டம் நடந்துகொண் டிருக்கும்போது கான்டீனில் எல்லோரும் வேலை இல்லாமல் இருந்தார்கள். அதில் சில பேர் சீட்டாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு சென்று, ஒரு சப்-இன்ஸ்

பெக்டரும் ஒரு சில கான்ஸ்டபிளும் சீட்டாடிக்கொண்டிருந்தவர்களை பகிரங்கமாக அடித்து கேவலமாகப் பேசி வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். அது பற்றியும் டெப்டி சூப்பரின்டென்டென்ட்டிடம் புகார் கொடுத்துள்ளேன். இப்படி போலீஸ் நடவடிக்கைகள் பழைய காலத்தில் இருந்ததைப்போல் இருக்கிறதே தவிர இன்னும் மாறவில்லை.

இன்னொரு விஷயம். குடியாத்தத்தில் நடந்த வேலை நிறுத்தத்தின்போது அங்கு பிரதான தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் அங்குள்ள நகரசபை அது சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் போட்டு எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தருவதாக இருக்கிறேன் என்றும் இந்த இடத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கூட்டங்கள் நடத்துவதுபற்றி, ஜனநாயகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் பயமுறுத்தி, ஒருவரையொருவர் கேவலமாகப் பேசி . . .

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : குடியாத்தத்தில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய குடியாத்தம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஏ. க. துரைசாமி அவர்கள் குடியாத்தம் சம்பவம்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட டாக்டர் அவர்களின் துணைவியாரோடு பேசியிருக்கிறார்கள் தொலைபேசி மூலம். அப்படி எந்தச் சம்பவமும் நடைபெறவில்லை, சோடா பாட்டில் ஏதோ வெடித்து அவர்மீது விழுந்ததாகச் சொன்னார்களே தவிர வேறு எந்தவிதமான தகவலையும் அளிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எனக்கு வந்த செய்திகளைச் சொன்னேன். நகர சபை தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதன் நகல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. அதை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் தரப்போகிறேன்.

லாத்தி சார்ஜ் என்பது பழைய காலத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே அடிப்பது என்ற வழக்கம் இருந்தது. இப்போது மண்டையில் அடிக்கிறார்கள். அப்படி போலீசார் அடித்து எவ்வளவோ பேர்களுக்கு மண்டை உடைந்திருக்கிறது என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. புகார் சொல்வதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது.

அடுத்து, பொதுக் கூட்டங்கள் பற்றி ஒரு வார்த்தை. பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு போலீஸிடம் அனுமதி பெறவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது கூட தேர்தல் காலங்களில் ஆங்காங்கே பல பேர்கள் ஒரே இடத்தில் கூட்டங்கள் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும், அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பதால் முன்னதாகவே அறிவித்துவிட்டு, கட்டணம் கட்டிவிட்டு லைசென்ஸ் பெறவேண்டும் என்று வந்தது. அது இப்போது அப்படியே நின்றுவிட்டது.

அதோடு இந்த ஒலிபெருக்கி வைத்திருப்பவர்கள், மின்சார வொயர்மென் லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள்தான் ஒலிபெருக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று புதிதாக ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, ஒவ்வொரு இடத்திலும் அப்படி லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள் ஓரிருவர்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே அவர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒலிப்பெருக்கி வசதிகளை பயன்படுத்த முடியாது. அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒலிபெருக்கிகளை அரசியல் கட்சிகளுக்காக உபயோகப்படுத்துவது இல்லை என்று ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஜனநாயகத்தில் கூட்டங்கள் போடுவதற்கான தடைகளை எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைக்கவேண்டியது அவசியம். ஆகவே புதுப்புதுத் தடைகளைக் கொண்டுவந்து இம்மாதிரியான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது சரியானதல்ல. ஒலிப்பெருக்கி சம்பந்தமான நோட்டீஸையும், குடியாத்தத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற அந்தத் தீர்மானத்தையும் சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. பாலையா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிற போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய போலீஸ் இலாகா அதனுடைய செம்மையான சிறப்பான பணிகளால் ஏனைய மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழி காட்டும் வகையில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு இலாகா சமீப காலத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு இவை பாதுகாக்கப்படாத காரணத்தினால் போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் சட்ட ஒழுங்குகளுக்கு உட்படாமல், நீதி நேர்மைக்குக் கட்டுப்படாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகளை இன்றைய தினம் நாட்டிலே பரவலாகக் காண்கிறோம்.

குறிப்பாக, பல நிகழ்ச்சிகளை இந்த மாமன்றத்திலே நான் கூற முடியும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெருங்கோடு கிராமத்தில் கழிந்த பெப்ரவரி திங்கள் 13-ம் நாள் அன்று இரட்டைக் கொலை ஒன்று நடந்தது. கணவன் மனைவி இருவரும் நள்ளிரவில் மிகக் கொடூரமான முறையில் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொலையைப் பற்றி விசாரிக்கிற நேரத்தில் அந்த ஊரைச் சேர்ந்த மக்களையெல்லாம் ஆண் பெண் இருபாலாரையும் ஒருவித வித்தியாசமுமின்றி, இருபாலாரையும் போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள வராந்தாவில் மூன்று நாட்கள், நான்கு நாட்கள் என்று காவலில் வைத்து விசாரணை நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல்தான் அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த வேலப்பன் என்பவரை போலீஸார் பெப்ரவரி 17-ம் தேதி மாலையில் திங்கள்கிழமைச் சந்தையில் பஸ் நிலையத்தில் வைத்துப் பிடித்து காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அப்படி அழைத்துச் செல்லப்பட்ட வேலப்பன் 17-ம் தேதி முதல் 25-ம் தேதி வரையில் போலீஸ் லாக்கப்பிற்குள் அடைத்து வைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அப்படி விசாரிக்கப்பட்ட வேலப்பன் 25-ம் தேதி நள்ளிரவில் போலீஸாருடைய அட்டூழியத்தாலும் அவர்களுடைய தகாத நடத்தை காரணத்தினாலும் போலீஸ் லாக்கப்பிற்குள்ளேயே மரணம் அடைந்திருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சி இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சியை 1—3—72-ம் தேதியில் தினத்தந்தி நாளிதழ் வேலப்பன் என்பவர் ஆரல்வாய் மொழியில் தூக்கிட்டுக்கொண்டு இறந்ததாக அவருடைய படத்தையும் அந்தப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டு உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியையும் நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

25-ம் தேதி வரை காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த வேலப்பன் அந்த லாக்கப்பிலிருந்து எப்படித் தப்பி ஆரல்வாய்மொழிக்குச் சென்றான் என்பது புரியாத மர்மமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் நம்பிக்கைக்குத் தகுந்த செய்தி மூலம் எனக்குக் கிடைத்த தகவல் 25-ம் தேதி அவரது பிணத்தை சமீபத்தில் உள்ள குளச்சல் மருத்துவ மனைக்கு இரவோடு இரவாகப் போலீஸ் வானில் எடுத்துச் சென்று அங்கிருந்த டாக்டரிடம் இவர் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்துவிட்டார் என்று சர்டிபிகேட் கேட்டிருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானம் படைத்த அந்த டாக்டர் கள்ளத்தனமாக என்னால் சான்றிதழ் வழங்க முடியாது, ஆகவே பிணத்தை எடுத்துச் சென்று விடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிறகு அந்தப் பிணத்தைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் எங்கே கொண்டு சென்றார்கள் என்பதுபற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்தப் பிணம் எங்குகொண்டு செல்லப்பட்டது என்ற விவரம் யாருக்கும் தெரியாத ஒரு சூழ்நிலை அங்கு ஏற்பட்டது. ஆகவே இந்த மரணத்தில் மிக மர்மமான நிகழ்ச்சிகள் பல நடந்திருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸார் இன்றைய தினம் எந்த வழக்கானாலும் மக்களை போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று தொந்தரவு தருவது என்பது மட்டுமல்லாமல் காவல் நிலையத்திலேயே அடித்துக் கொலை செய்கிற வகையிலும் இன்றையதினம் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களே நீதிபதிகளாகிவிட்டால் நீதி மன்றங்கள் இந்த நாட்டில் எதற்காக இருக்கின்றன என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இன்றைய தினம் அந்த நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக அந்தக் கிராம மக்கள் எல்லோரும் அதிர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உள்ளங்களில் ஒரு பயங்கர உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் தங்களுக்குப் பாது காப்பு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ இந்த அரசினால் என்ற ஐய உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

போலீஸ்காரர்கள் துணிந்து இத்தகைய நீதிக்குப் புறம்பான நிகழ்ச்சிகளைச் செய்கிறார்கள் என்றால், சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களுக்கு இந்த போலீஸ் இலாகாவின் மூலமாக எத்தகைய பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற அவநம்பிக்கை இன்றையதினம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அவநம்பிக்கை மக்கள் மத்தியிலிருந்து மாற்றுவதற்கு, சந்தேகிக்கத்தக்க விதத்தில் இறந்த வேலப்பன் மரணத்தைக் குறித்து ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்து, இதற்கு நல்ல தீர்ப்பு வழங்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இதே வழக்கின் காரணமாக திங்கள் சந்தையில் செருப்பு தைத்து விற்கும் ஆண்டி என்ற தொழிலாளி போலீசாரால் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே நையப்புடைக்கப்பட்டு, ரத்தம் ரத்தமாக வாந்தியெடுத்து இருக்கிறான். 6 நாள் கொளச்சல் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று இருக்கிறான். அவனை 1—3—1972 அன்று வெளியே விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியே விடுகிற நேரத்தில் காவல் நிலைய அதிகாரிகள் சொல்லியிருக் கிறார்கள், இங்கே நடந்த நிகழ்ச்சியை யார் வந்து கேட்டாலும் எங்கும் வெளியில் சொல்லக்கூடாது, உன்னை யார் அடித்தார்கள், உதைத்தார்கள் என்பதையும் வெளியே சொல்லக்கூடாது என்று எச்சரித்து இருக்கிறார்கள். இதை மீறி நீ வெளியே சொன்னால் இந்த நிகழ்ச்சிகளை வெளியே சொல்வதாக இருந்தால், இந்தக் கொலை வழக்கில் உன்னை ஈடுபடுத்திவிடுவேன் என்று பய முறுத்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நியாயமாக இந்த வழக்கை ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரித்து நல்ல தீர்ப்பு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், கொளச்சல் நகர மன்ற எல்லைக்குள் வசிக்கிற கடலோர மக்கள் ஏராளமாகக் குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓலைக்குடிசையில் வாழ் கிற காரணத்தால் அடிக்கடி தீ விபத்துகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு கொளச்சல் போலீஸ் நிலையத்தோடு சேர்த்து, ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணவாளக்குறிச்சி போலீஸ் நிலையம், போலீஸ்காரர்களுக்கு கட்டப் பட்டிருக்கிற கட்டிடத்தில் இயங்குகிற காரணத்தால், தனி போலீஸ் நிலையக் கட்டடம் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குருந் தங்கோட்டில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸ், போஸ்டாபீஸ், பஞ்சாயத்து ஆபீஸ் கூட்டுறவுச் சங்க அலுவகங்கள் ஆகியவை இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கே ஒரு போலீஸ் அவுட்-போஸ்ட் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்தோடு முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

மாலை 4.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: தொடர்ந்து காவல்துறை மான்யக் கோரிக்கை மீது விவாதம் நடைபெறும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, நமது முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியத்தைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

நமது மாநிலத்திலுள்ள காவல் துறையினர் மிகுந்த திறமைசாலிகள் என்ப தில் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. அது எல்லோரும் ஒப் புக்கொள்ளக்கூடியது, எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது. நமது மாநிலத்திலுள்ள காவல் துறையினர் திறமைசாலிகள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே நமது காவல் துறையினர் இப்பொழுது எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ப தைப்பற்றித் தான் இரு வேறான அபிப்பிராயங்கள் இந்தச் சபையில் சொல்லப் படுகிறது, அதைப் போலவே வெளியிலும் சொல்கிறார்கள்.

முக்கியமாக, காவல் துறையினர் மீது அவர்கள் சாட்டிக்கொண்டிருக்கும் குற்றங்குறைகள் என்னவென்று கேட்டால், மூன்று விதமாகச் சொல்கிறார்கள். ஒன்று ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய காவல் துறையினர் நடந்துவருகிறார்கள் என்பது. அது போல பொய் வழக்குகள் போடுவதிலே ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக அவர்கள் சொல்கிறபடியெல்லாம் கேட்டு பொய் வழக்குகள் போட்டுவருகிறார்கள் என்பது இரண்டாம் குற்றச்

சாட்டு. மூன்ருவது குற்றச்சாட்டு என்னவென்ருல், சட்டம், அமைதியை நமது தமிழகத்தில் காவல் துறையினர் காப்பாற்றத் தவறிவிட்டார்கள் என்று சொல்கிருர்கள்.

இந்த மூன்றுவிதமான குற்றச்சாட்டுகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் சொல்லக் கூடியதில் எவ்வளவு தூரம் ஆதாரம் இருக்கிறது என்று முன்பு நடந்ததையும், இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருப்பதையும் வைத்து சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். போலீஸ் ஸ்தாபனம் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம். அந்த ஸ்தாபனத்தில் ஏதாவது ஒரு இடத்திலே சில குறைகள் தென்படலாம். அப்படிப் பட்ட குறை ஏதாவது ஒரு இடத்தில் இருந்தால், ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்திலுள்ள அந்தக் குறைக்கும் அரசுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா, என்ன சம்பந்தம் என்பதை நாம் சற்றுத் தெளிவாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக ஒன்றை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு அத்தகைய குற்றச்சாட்டு நடந்தது என்று சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது நமது அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில், நமது கலைஞர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தார். அப்பொழுது நாகர்கோவில் தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலில் எப்படி அந்தத் தொகுதி மக்கள் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது கலைஞர் இருந்த இடத்திலே, அவர் தங்கியிருந்த இடத்தில் அவர்கள் மீது கற்கள் வீசப்பட்டன. அவர்கள் தொகுதிக்குப் போக முடியாமல் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் நடந்துகொண்டார்கள். . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறுதலான செய்தியை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிருர். கலைஞர் அவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதியில் கற்கள் வீசப்பட்டன. ஆனல் அவர்கள் கலைஞர் மீது கற்கள் வீசப் பட்டன என்று கூறுகிருர்கள். இது உண்மைக்கு மாருன கருத்து. அப்படிப் பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்பதை அங்கத்தினர் கூட ஒத்துக் கொள்வார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் மீது கல் எறிந்தார்கள் என்று கூறினர்கள். . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்படியென்ருல் தாக்கியது மட்டும் உண்மையா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இம்மாதிரி நடந்து முடிந்துவிட்டதைப் பற்றி எல்லாம், வழக்கு பதிவு செய்து, முடிந்துவிட்டது பற்றியெல்லாம் மறு படியும் விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமா என்பது அங்கத்தினர் அவர்கள்

தீர்மானிக்கவேண்டிய விஷயம். அங்கே நடந்தது என்ன, யார் தாக்கப்பட்டார்கள், யார் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அதுபற்றித் தீர்ப்பும் சொல்லிவிட்டார்கள். . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அப்படிக் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன், அந்த நிகழ்ச்சியின் தொடர்பாக என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தகவல் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் ஏன் இவ்வளவு தூரம் அவசரப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இன்னும் பேசுவதற்கு நிறைய அவகாசம் இருக்கிறது. எனக்குப் பின்னால் அவர்கள் பேசப்போகிறார்கள். . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அப்படியானால் உறுப்பினர் அவர்கள் முதல்வரோடு கூட இருந்தார்களா ?

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: முதல் அமைச்சரோடு கூட இருந்தார்களா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் குற்றம் சாட்டும்பொழுதெல்லாம், அப்படி அவர்களும் கூடவே இருந்தார்களா என்று நானும் திருப்பிக் கேட்க முடியும். இதை உதாரணத்திற்காகச் சுட்டிக்காட்டலாம் என்று தான் நினைத்தேன். சர்ச்சைக்கு இடமளித்துவிடும் என்று நான் கருதவில்லை.

ஆனால், ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அப்பொழுது பொதுவாகவே யாரும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். அந்தத் தொகுதியிலிருந்தவர்கள் பலாத்காரமான முறையில் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டார்கள் என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இப்பொழுது கலைஞர் ஆட்சி வந்தபிறகு, அந்தத் தொகுதி மக்கள் அந்த நேரத்தில் இப்படி காழ்ப்புணர்ச்சியோடு, விரோத உணர்ச்சியோடு நடந்துகொண்டார்கள் என்பதற்காக, அராஜக முறையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதற்காக, அந்தத் தொகுதி மக்கள் மீது பழி தீர்த்துக்கொள்ளும் வகையில் இந்தப் போலீஸ் துறையினரைப் பயன்படுத்தி ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உங்களால் குற்றம் சாட்ட முடியுமா என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எந்த ஒரு இடத்திலும், ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் தகராறு நடந்தது என்றால், அந்தத் தகராறுக்கும் அரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று நீங்கள் பொருத்தமாக இணைத்துக் காட்டவேண்டும். அப்படிக் காட்டினால் தான் அரசு தவறு செய்துவிட்டது என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும்.

1972 மார்ச் 15] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

உதாரணமாக, ஒரு சிறிய விஷயத்தைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு இருந்த அரசு செய்த தவறுக்கும், அரசுக்கும் இருந்த தொடர்பு என்ன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் தன்மையில் கீழத்தூவல் சம்பவத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சாட்டக்கூடிய குற்றத்திற்கும், இதற்கு முன்பு நடந்த விதத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய தன்மை என்ன என்பதைப் பற்றி எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். கீழத்தூவலில் வீட்டிலே இருந்தவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவர்கள் சுடப்பட்டார்கள் என்பது உண்மை. ரிபோர்ட்டில் வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நாடறிந்த ஒரு உண்மை. அரசுக்கும், அதற்கும் சம்பந்தம் உண்டு என்பதைப்பற்றி இதற்கு முன்பேசிய என்னுடைய நண்பர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை யார் செய்தார்களோ அவரே நேரில் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அதை நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்று கேட்டால், அன்று நடந்தது என்ன, போலீஸ் எவ்வளவு தூரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டார்கள், தவறான வழியில் எப்படி உபயோகப்படுத்தப்பட்டார்கள், அரசுக்கும் அந்தச் சம்பவத்திற்கும் என்ன தொடர்பு இருந்தது என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

அத்தகைய முறையில் இப்பொழுது போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி ஏதாவது குற்றம் சொல்ல முடியுமா? அங்கொன்றும், இங்கொன்றும் ஏதாவது தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். தவறே நடைபெறவில்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஒரு சில விஷயத்தை ஆதாரத்தோடு கூட சொல்கிறேன் என்று சொல்லலாம். சிம்ஸன் விவகாரம், அன்பில் கொலை வழக்கைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால், அதற்கும் அரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று சொல்ல வேண்டும். சிம்ஸன் விவகாரத்தில் போலீஸ்காரர்களுடைய கண் முன்னாலேயே சிலர் தாக்கப்பட்டார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அது உண்மையோ, பொய்யோ எனக்குத் தெரியாது. வெளியிலே பல இடங்களில் அம்மாதிரி சொல்லப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சியினரும் அடிக்கடி பேசுகிறார்கள்.

போலீஸ் இலாகாவினரை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் எந்தக் காலத்திலும் எப்பொழுதாவது எந்த இடத்தில் எந்த சம்பவம் நடந்தாலும், போலீஸார் இருக்கக்கூடிய நேரத்தில், போலீஸார் கண்முன்னாலேயே இத்தகைய ஒரு சம்பவம் நடந்தது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு போலீஸ் இலாகா இலக்கு ஆகாத அளவுக்குப் போலீஸ் இலாகா நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் தலைமையில் இருப்பவரைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர் நல்ல நேர்மையானவர், நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளக்கூடியவர் என்ற பெயர் எடுத்தவர். அவருடைய போலீஸ் நிர்வாகத்

தில் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள், குறைகள் எதுவுமில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைகள் இருக்கிறது என்றால் தாராளமாகச் சொல்லட்டும். ஆனால் அரசுக்கும், அந்தச் செயலுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். அப்பொழுது தான் அரசின் மீது தவறு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் சொல்ல முடியும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே சில பொய்க் கேஸ்களைப் போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

அரசாங்கமே நேரிலே தலையிட்டு இவ்வாறு கேஸ் போடப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. என் போன்றவர்கள் போய் எனக்கு உறவாக இருந்தால் அவர்களுக்குச் சாதகமாக அல்லது எனக்கு விரோதமாக இருக்கின்றவர்கள் மீது கேஸ் போட வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் நான் ஏதோ சொல்லலாம். இதைக் கேட்கக் கூடிய ஒரு சில ஆபீசர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ இருக்கலாம். அவர்கள் கேட்டாலும் கேட்கலாம், கேட்காமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். மனத் திண்மை, நேர்மையான உள்ளம் படைத்த அதிகாரிகள் இவ்வளவு பெரிய இலாகாவிலே எல்லோரும் இருக்க முடியாது. நூற்றுக்கு நூறு அப்படிப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்று எண்ண முடியாது. ஏதாவது ஒரு சிலர் இருப்பார்கள். ஒரு சிலர் நாம் சொல்வதைக் கேட்டு நடக்கக்கூடியவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த ஆள் ரொம்பவும் பெரிய ஆள். இன்புளுவன்ஸ் உள்ளவராக இருந்தால் அதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு அதையே ஒரு காரணமாகக் கொண்டு அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு அப்படியே செய்பவர்களாக இருப்பார்கள். அதனாலேயே போலீஸ் இலாகாவே தவறாக நடக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தலைவரவர்களே நேரமில்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைக் குறித்து ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய அருப்புக்கோட்டை தாலுகாவிலே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஒரு தரப்பட்ட குற்றங்கள் அதிகமாக நடந்து கொண்டு வருகின்றன. பம்புசெட்டுகள் மிக அதிகமாக அங்கே திருட்டுப்போகின்றன. அதற்காக ஒரு தனிப் போலீஸ் படை செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்தப் போலீஸ் பிரிவினருக்கும் யார் இந்த குற்றத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எந்தக் கூட்டம் இப்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்திருக்கும் என்று நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். அவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை எவிடென்ஸ், சாட்சியங்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா என்று தெரியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதிக்குப் போனால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதுகூட இரண்டு மூன்று கேஸ்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எனவே, போலீஸ் இலாகா இதில் தலையிட்டு அந்தப் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடக்க முடியாத அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒரு சிறு வேண்டுகோளை வைக்க விரும்பு கிறேன். அருப்புக்கோட்டைக்கு ஒரு "பயர் ஸ்டேஷன்" வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக வேண்டிய இடத்தையும் பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே அங்கு ஒரு "பயர் ஸ்டேஷனை" ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. வீ. கார்த்திகேசன்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்பு கிறேன்.

ஒரு நாடு சீராக, அமைதியாக திறம்பட செயலாற்ற வேண்டுமானால் காவல் துறை திறம்பட செயல்பட வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எங்கும் கேள்விப்படாத அளவில் சட்டமும், ஒழுங்கும் விரிவாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. காரணம், நல்ல தலைமை என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. தமிழகத்தில் காவல்துறை பல பிரிவுகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் படை முக்கியமானதாகும். அந்தப் படையானது நமது இந்தியாவின் வட எல்லைப் பகுதிகளுக்குச் சென்று போராடி தமிழகத்தின் பெருமையை மேலும், மேலும் உயர்த்தியிருக்கிறது.

கூட்டுறவுத் துறையில் நடந்த ஊழல்களை, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நடை பெறுகிற பண மோசடிகள் போன்ற திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஒரு தனிப் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அமைக்கப்பட்டதன் காரண மாக பல மோசடிகள் இந்த இலாகாவால் கண்டு பிடிக்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்பட இருக்கிறது.

இந்தத் தமிழகத்தில் பரவலாகத் தெய்வச் சிலைகள் திருடு போகின்றன. இப்படிச் சிலைகள் திருடு போவது பக்தர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே இதனைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு தனி போலீஸ் இலாகாவை அமைத்து,

ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், தனி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், தலைமைப் போலீஸ்காரர்கள் போன்றவர்களைப் போட்டு இருக்கிறோம். இதன் காரணமாகக் கோவில் சிலைகள் திருடுபோனால் விரைவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நல்ல முறையிலே அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் நமது காவல்துறையின் பேரில் போலீஸ் அதிகாரி என்றே சொல்வேன்.

அடுத்தபடியாக, மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு ஆப்காரிச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணமாக காவல்துறை திடீரென்று சோதனை போட்டு பல வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அபினி, கஞ்சா போன்றவற்றைக் கடத்துபவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டு அவர்களைத் த்ண்டிக்க முடிந்தது.

அடுத்து தமிழகத்திலே வகுப்புவாதக் கலவரங்கள் நடக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஜாதிச் சண்டைகள் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. இந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் ஜாதிச் சண்டை நடக்கிறது. இதை ஒழுங்ககாக அடக்கி, சட்ட ஒழுங்கை, அமைதியைக் காவல் துறை நிலைநாட்டி வருகிறது. மேலும் பல இடங்களில் அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர்களையும், மாணவர்களையும், தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அரசு மாணவர்கள் அரசு, தொழிலாளர் அரசு என்ற காரணத்தினால் அவர்களின் நலனைப் பாதுகாத்து வருகின்றது. எனவே மேலும் இப்படிக் கலவரங்கள் நடக்காமல் தடுப்பதற்கு இந்த அரசு காவல்படையில் ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாவட்ட பெரிய பேலீஸ் அதிகாரி ஒருவர், இரண்டு டிப்டி சூப்பரன்டென்டுகள், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் அதில் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதனால் ஜாதிச் சண்டைகள் நடந்தால் அவற்றை நிறுத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு உண்டாகும்.

அடுத்தபடியாக எனது மாவட்டம், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் கம்பியில்லாச் சாதனங்கள் பிரிவை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியாமாகும். எனவே தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும், தமிழ் நாடு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி அவர்களும் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு கம்பியில்லாச் சாதனங்களின் பிரிவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி ராதாபுரத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியில் மூன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் ஒன்று இராதாபுரம், இரண்டு திசையன்விளை, மூன்று பணகுடி

ஆகிய மூன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் போன் வசதி செய்து தரப்பட வில்லை. இந்த மூன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் உடனடியாக போன் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆங்காங்கு பல போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள், ஜீப்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த இந்த மூன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் மோட்டார் சைக்கிள்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே திசையன்விளை, இராதாபுரம், பணகுடி ஆகிய இந்த மூன்று போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடி, என்னுடைய பகுதியில் பழுவூர் என்ற பெரிய ஊர் இருக்கிறது. பல கிராமங்கள் இதனைச் சுற்றி உள்ளன. இங்கு ஒரு அவுட் போஸ்ட் வைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த அவுட் போஸ்ட் போதாது. இப்படி இருப்பதால் அடிக்கடி பல கலவரங்கள், பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. எனவே பழுவூர் அவுட் போஸ்ட்டை தனியாக ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய கடற்கரைப் பகுதியில் விஜயாபதி என்ற பகுதியில் அடிக்கடி ஜாதிச் சண்டைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள இந்துக்களுக்கும், மற்றும் பல சமூகத்தினருக்கும், மீனவர்களுக்கும் அடிக்கடி சண்டைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. எனவே விஜயாபதியில் ஒரு அவுட் போஸ்ட் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மொத்தத்தில் போலீஸ் துறையைப் பொறுத்த அளவில் இந்தியா விலே எங்கும் இல்லாத அளவில் நல்ல அளவில் அவர்களின் நலன்கள் பாதுகாக் கப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களுக்கு ஆங்காங்கு குடியிருப்பு வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. சோ. அழகர்சாமி:** மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, போலீஸ் மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநில போலீஸ் புலனாய்வு சம்பந்தப்பட்டவரையில் மதிப்பும், பாராட்டும் பெறுகின்ற வகையிலே சிறப்பான பணியினைச் செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் பொதுவாக போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஆரம்ப காலத்திலே, சுதந்திரம் பெறுவதற்கு

முன்னால், ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் இந்த அமைப்பு எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அப்படியே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்திலும், அதற்குப் பின் காங்கிரஸ்காரன் காலத்திலும் இன்றைய ஆட்சியிலும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்களிலே அமைதியான மக்கள் கிளர்ச்சிகளிலே, அடக்கு முறைகளை உபயோகித்து வருகின்றது. இதிலே எந்த விதமான மாறுதலும் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இப்போது சமீப காலத்திலே தொழிலாளர் போராட்டங்களில் எப்படிப்பட்ட அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டியதுள்ளது அவசியமில்லை. இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் தலைவர்கள் தேடிப் பிடிக்கப்பட்டு நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் எதார்த்த நிலை. இப்படி நடந்து கொண்டு வருகிறது ஏதோ ஒரு இடத்திலே மட்டுமல்ல, பல இடங்களிலும் இப்படி நடந்துகொண்டு வருவதைக் கேள்விப்படுகிறோம். சந்தேகக் கேஸ்களில் பிடிக்கப்படுகிறவர்கள் சாதாரணமானவர்களாக, ஏழை எளியவர்களாக இருந்தால், எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய இம்சைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதைத்தானே பார்த்தோம்.

சேலத்திலே மஞ்சுளா என்ற பெண் இறந்தது எப்படி என்பது தெரியும். இந்தச் சட்டசபையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எங்கள் தலைவர் கே.டி.கே. தங்கமணி இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி இது சம்பந்தமாக ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். இது வரையிலே எந்த விதமான விசாரணையும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதே மாதிரி கரிவலம்வந்தநல்லூரிலே ஹரிஜன் ஒருவரை லாக்கப்பிலே அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். மறுநாள் காலையிலே அவர் இறந்து விட்டார். இது தெரிந்தவுடன் அந்த வட்டாரத்தில் இருந்த மக்கள் இது மாதிரி கொன்று விட்டார்கள் என்று அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனை சூழ்ந்து கொண்டார்கள். இதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றும் மாவட்ட உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி, அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வர வேண்டுமென்று சொல்லி அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சூழ்ந்துகொண்டு விட்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவர்களை அடித்துத் துரத்துவதற்கு முயன்று, அது முடியாமல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. இரு அரிசன விவசாயிகள் இறந்துள்ளனர். இது பற்றி விசாரணை நடத்துவதற்கு உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி வந்தார். இப்படி அந்த இலாகாவைக்

கொண்டே, அந்த இலாகாவில் இருக்கின்ற பெரிய போலீஸ் அதிகாரியைக் கொண்டு விசாரணை நடத்தினல் எப்படி நீதி கிடைக்கும் என்பதை அனுபவ பூர்வமாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஆக, தவறுகளை யார் செய்தாலும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும். அதேமாதிரி இப்போது கூட கோவையில் குறிச்சி கிராமத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மருதாச்சலம் அவர்கள் தொகுதியில் ராமசாமி என்பவர் கொல்லப் பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். எம். எல். ஏ. அவர்கள் புகார் செய்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சாதாரண மக்கள் தான் போலீசாரின் தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். இதுமாதிரி இன்னும் பல சான்றுகள் கூற முடியும்.

அடுத்தபடியாக, சந்தேக கேஸ் என்று போடுகிறார்கள். சினிமா பார்த்து விட்டு வரும்போது, அல்லது வேறு எங்காவது போய்விட்டு வரும்போது பஸ் கிடைக்காமல் படுத்திருந்தால் போலீசார் அவர்களைப் பிடித்துச் சென்று சந்தேகக் கேஸ் போடுகிறார்கள். அவர்கள், நான் இன்னார்தான் இன்ன இடம் தான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னலும் விடாமல், ஒரு வாரம், இரண்டு வாரம் ஜெயிலில் தள்ளிவிடுகிறார்கள். இதற்கும் பல உதாரணங்கள் இருக் கின்றன. இந்த முறையில் போலீஸ்காரர்களைக் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. பாவம் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? எப்படியாவது மாதம் 10 அல்லது 20 கேஸ் பிடித்தாக வேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி மாதக் கடைசியில் சாதாரண மக்களைப் பிடித்து சந்தேகக் கேசில் போட்டுவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி தவறுகள் நடக்காவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீசாருக்கும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இன்று அவர்கள் நகரிலிருந்து பல இடங்களுக்கு வெளியூர்களுக்குச் சென்றால் அவர் களுக்கு மூன்று ரூபாய்தான் படி கொடுக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி அவர் களுடைய பென்ஷனில் கூட சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது 1969-க்கு முன்னல் வேலையிலிருந்து ரிட்டயர் ஆனவர்களுக்கு 36 ரூபாய்தான் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கடுத்து இருப்பவர்களுக்கு 62 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. 1971-க்குப் பின்னல் ரிட்டயர் ஆனவர்களுக்கு 75 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஏனென்றால், முதலில் சம்பளமும், பஞ்சப்படியும் தனித்தனியாக இருந்தன. இப்போது சம்பளமும், பஞ்சப்படியும் ஒன்ருக இருப்பதால், 75 ரூபாய் பென்ஷன் வருவதாகச் சொல்

கிறார்கள். அவர்களுக்கிடையே இந்தப் பென்ஷனில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றி, எப்போது ரிட்டயர் ஆகியிருந்தாலும் எல்லோருக்கும் 75 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீசாருக்கு கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் அன்றைக்கு எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, அவர்கள் வீட்டுப் பிரச்சனையில் தனிக் கவனம் செலுத்தி, அவர்களின் இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு ரத்தானதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு மதுக்கடைகளை நகரின் மத்தியில் வைத்திருக்கிறார்கள்; ஆங்காங்கே வைத்திருக்கின்றார்கள். மக்கள் நெரிசலான இடங்களில் மதுக்கடைகள் இருப்பதால் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் மிகவும் மோசமான நிலைமை உருவாகிறது. மதுக்கடைகள் ஊருக்கு வெளியேதான் இருக்கவேண்டும், குடிப்பவர்கள் வீட்டில் போய் குடிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் ஸ்டேஷனில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, 4, 5 ஆண்டுகளாகவே, கோவில்பட்டிக்கு ஒரு தீ அணைப்புப் படை பிரிவை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அமைச்சரவர்களும் அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு தீ அணைப்புப் படை பிரிவை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, போலீசாருக்குக் கொடுக்கப்படும் 36 ரூபாய் பென்ஷன் மிகமிகக் குறைவாக இருப்பதால், அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அது போதாததால், எல்லோருக்கும் ஒரே சீரான பென்ஷனை 75 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தமிழ்நாடு காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் நமது மாநிலப் போலீசாரின் திறமையையும் கடமை உணர்வையும் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அந்தப் பாராட்டுகளுக்குத் தகுதி பெற்றவர்களே நமது காவல் துறையினர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவனியைக் காப்பவன் ஆண்டவன் என்று சொல்லும்போது, அந்த ஆண்டவனின் சிலையையே நமது காவல் துறையினர் காத்திருக்கின்

றார்கள்; திருட்டுப்போன சில சிலைகளை மீட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, மாணவர் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளிலும், வகுப்புக் கலவரங்களிலும் நமது காவல் துறையினர் செம்மையாகச் செயலாற்றி, சுமுகமான நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், மீண்டுமோர் நவகாளி, முதுகுளத்தூர் நிகழ்ச்சிகள் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகாமல் திறமையாகச் சமாளித்த நமது காவல் துறையினரைப் பாராட்டுகிறேன். அதை எண்ணி நாம் எல்லாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள முடியும்.

தேர்தல் நேரங்களிலே மற்ற மாநிலங்களில் என்னென்ன அசம்பாவிதங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது மாநிலத்திலே தேர்தல் எப்படி நடைபெற்றது என்பதும், எப்படி அமைதி காக்கப்பட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியும் இந்தியாவிலேயே நல்லமுறையில் அமைதி காத்த மாநிலம் நமது மாநிலம் தான் என்று அறியும்போது உண்மையிலேயே அவர்களுடைய திறமைமிக்கச் செயல்களை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன்; பாராட்டுகிறேன்.

முள்மீது துணி பட்டுவிட்டால், முள்ளும் முறியாமல், துணியும் கிழியாமல் எடுப்பார்களே, அதைப்போன்று அவ்வளவு திறமையாக நமது மாநிலத்தில் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் நடந்துகொண்டார்கள். இல்லையென்றால் தமிழகம் முழுவதும் மோசமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கும். இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சனையிலே நமது போலீஸ் இலாகா நடந்துகொண்ட முறை போற்றத் தக்கது, பெருமைப்படத் தக்கது, பாராட்டத்தக்கது.

அதேமாதிரி, நம்முடைய போலீஸ் ஐ.ஜி. அவர்களும், கமிஷனர் அவர்களும் இந்தியாவிலேயே திறமை மிக்கவர்கள் என்ற பாராட்டுக்குரியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அந்தப் பெருமை நமக்கு உண்டு. அவர்களுக்கு எத்தனை முறை பாராட்டுத் தெரிவித்தாலும் புகழ்ந்திட்டாலும் பொருத்தமுடையதே ஆகும்.

நமது காவல் துறையினரின் பெருமைகளையும் திறமைகளையும் பலரும் பலவாறாகப் பாராட்டிவிட்டு, போலீஸ் இலாகா கட்சி சார்பிலே நடந்துகொள்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் பலர் தெரிவித்தார்கள். இது அவர்கள் மீது குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. பாவம், போலீஸ் இலாகா! அவர்களுடைய பணியே நன்றிக் கடன் எதிர்பாராததுதானே. எவ்வளவு திறமையாகக் கடமை

யாற்றினாலும், அதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக இன்னும் கொஞ்சம் விஜிலெண்டாகச் செய்திருக்கலாம் என்றுதான் சொல்வார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு, பழி அவர்களுக்கும், புகழ் வேறொருவருக்கும் போய்ச் சேருகிறது.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள், போலீஸ்காரர்கள் ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்துகொள்கிறார்கள்; ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக நடந்துகொள்கிறார்கள்; நாங்கள் சொன்னால் கேட்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்களும், விதிக்குப் புறம்பானவற்றை, நேர்மையல்லாதனவற்றைச் சொன்னால் அவர்களால் செய்யமுடியாது அப்போது ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், நான் ஆளும் கட்சி எம்.எல். ஏ. ஆயிற்றே, நான் சொல்வதைச் செய்யவில்லையே என்று அவர்கள் மீது பழி போடுகிறார்கள். இப்படிப் போலீஸ்காரர்களுக்கு இரண்டு பக்கமும் இடிதான். ஒரு பழமொழி கூட சொல்வார்கள், உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கம் இடி என்று. அதைப் போல்தான் இருக்கிறது போலீஸ்காரர்கள் நிலைமையும். அதற்காக அவர்கள் மீது அனுதாபப்பட வேண்டியதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும்?

இவ்வளவு திறமையாக செயலாற்றி வருகின்ற இந்த இலாகாவிலே இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஒரு சில குறைகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது தமிழக அரசு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற முறையிலே தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்குத் தகுந்த முறையில் எல்லாத் துறைகளிலும் செயல்பட்டு வரும்போது, நமது காவல் துறையினர் அதுபற்றி கவலைப்படாமலே இருந்து வருகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, இன்னும் போலீஸ் இலாகாவிலே, மெட்ராஸ் போலீஸ் என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர தமிழ்நாடு போலீஸ்—டி.என்.பி.—என்று மாற்றவில்லை. ஆகவே, இதை உடனடியாக மாற்றி அமைப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு ஒரு முறை நான் குறிப்பிட்டேன். நான்கு டி.எஸ்.பி.க்கள் தேவை என்றால், சென்ட்ரலிலிருந்து மூன்று பேரை அனுப்புகிறார்கள்; நாம் ஒருவரைத் தான் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. போலீஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரில் சொல்கிறது, அங்கிருந்து வருகிற ஐ.பி. எஸ். அதிகாரி இங்கிருந்து எடுக்கப்படும் கிரேடு-1 போலீஸ் அதிகாரி ஆகிய இரண்டு பேரும் 'ஈக்வல் ஸ்டேட்டஸ்' என்று. அங்கிருந்து வருகிறவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளில் எஸ்.பி. ஆய்விடுகிறார்கள். ஆனால், இங்கே இருபதாண்டுகள் டி.எஸ்.பி. யாக இருந்தும்

சூபரின்டென்டென்டாக முடியவில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, அவர்கள் இரண்டு அனுப்பினால் நாமும் இரண்டு பேரை அனுப்பவேண்டும் என்ற முறையில், 50 சதவித 'பாரிட்டி' யைப் பெறுவதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டி. எஸ். பி. களுக்கு வேகமாக சூப்பிரின்டென்டென்ட் பதவி கிடைப்பதற்கும் ப்ரொமோஷன் கிடைப்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய மாவட்டத் தலைநகர் வேலூரில்தான் போலீஸ் பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற போலீஸ்காரர்களை 700, 800 பேர்களைக் கொண்டுவந்து அடைத்துவிடுகிறார்கள். அதனால் சரியான முறையில் ட்ரெயினிங் தரப்படுவதில்லை. போலீஸ்காரர்களுக்குத் தரப்படுகிற சாப்பாடு போதுமானதாக இல்லை. அவர்களிடமிருந்து மாதம் இரண்டு ரூபாய் கோயிலுக்காகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு வாங்குகிறார்கள். ஒரு ஆயிரம் பேர் இருந்தால் மொத்தம் 2,000 ரூபாய் கோயிலுக்காகத் தரவேண்டும், கோட்டைக்காக—மத்திய சர்க்காருக்குத் தரவேண்டும். இந்த விதத்தில் கோவில் கவனிக்கப்படுகிறது என்று கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன். ஆகவே, போலீஸ்காரர்களுக்கு சுமாரான ஒரு ட்ரெயினிங் தரவேண்டுமென்றால், எல்லா ரேஞ்சுகளிலும், அந்தந்த ரேஞ்சில் ஒரு ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

போலீஸ்காரர்களுடைய குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்களுடைய குறையைக் களைவதற்காகத்தான் தனியாக ஒரு போலீஸ் கமிஷன் போட்டு, அந்தக் குழு தந்திருக்கும் 113 சிபார்சுகளையும் பரிசீலனை செய்தால் கூட 'லேட்' ஆகிவிடும் என்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், போலீஸ்துறையினர் மீது கொண்டிருக்கிற அக்கறை காரணமாக, உடனடியாகச் செயல்படுத்த வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும் இந்தப் போலீஸ் துறைக்கும் மெத்த தொடர்பு உண்டு. காரணம், அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அவர்கள் மீதுதான் அதிகமான அக்கறை வைப்பார்கள். இரவோடு இரவாக லாரியில் பாளையங்கோட்டைக்கு அழைத்துச் சென்று சிறை வைத்த தொடர்பு போலீசுக்கு உண்டு. இருந்தாலும், கலைஞர் அவர்களுடைய இயல்பு என்னவென்றால், யார் தன்னை அதிகமாக எதிர்க்கிறார்களோ அவர்கள் மீதுதான் அதிகமான அன்பைச் சொரிவார்கள். முதல்வர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது போலீஸ்காரர்கள் அவரை எப்படித்தான் நடத்தியிருந்தாலும், நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், வேறு எந்த

மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவு, நமது மாநிலத்தில் போலீஸ் கமிஷன் அமைத்து, அந்தக் குழுவின் சிபார்சுகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும் திட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்காக நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆனால், இதே போலீஸ்காரர்கள் உள்நாட்டில் சட்டத்தையும் அமைதியையும் காக்கிறவர்கள் ஆவார்கள். இராணுவ வீரர்கள் எல்லைப் புறத்தில் போர் புரிகிறார்கள். அவர்கள் கை ஒடிந்தும் கால் ஒடிந்தும் வந்தால் அவர்களுக்கு இங்கே நிலம் தருகிறோம். வீடு தருகிறோம். புறம்போக்கு நிலம் எழுதி வைக்கிறோம். அதேபோன்று போலீஸ்காரர்களும் இந்த நாட்டில் தன்னலம் கருதாமல் பணி புரிகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தியாக பிம்பங்களுக்கு நாம் புறம்போக்கு நிலங்கள் அளித்து ஆதரிக்கவேண்டும் என்று நான் மெத்தப் பணிவன்புடன் முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் நிர்வாகத்தில் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள்' என்றுகூட இங்கே பேசப்பட்டது. நான் சென்ற பட்ஜெட் தொடர்க் கூட்டத்தில் சொன்னேன். சொன்னதைச் செய்ய எந்த போலீஸ் அதிகாரி மறுக்கிறாரோ அந்தப் போலீஸ் அதிகாரியை மாற்றும்படியாக அப்போது விவசாய அமைச்சராக இருந்த திரு. கக்கன் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டினேன். அப்படிப்பட்ட தலையீடுகள் இப்பொழுது எங்கேனும் உண்டா என்பதை ஆதாரத்தோடு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னால், நான் அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அப்படி ஆதாரத்தோடு குறிப்பிடுவதை விட்டு விட்டு, 'தலையிடுகிறார்கள்', 'தலையிடுகிறார்கள்' என்று பொதுப்படையாகப் பேசுவது குற்றச்சாட்டாகாது.

சென்னை மாநகரத்தில் ட்ராபிக் சரியில்லை, அது சரியில்லை, இது சரியில்லை என்றெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய காவல் துறையின் கண்காணிப்பினால் இப்பொழுது சென்னை மாநகரத்தில் சாலைகளில் ஆடுமாடுகள் அதிகம் திரிவது கிடையாது. அதை ஒத்துக்கொண்டே ஆகவேண்டும். தெருக்களில் அதிகமாக ரௌடிகள், அன்வாண்டெட் எலிமென்ட்ஸ் திரிவது குறைந்திருக்கிறது. அதையும் ஒத்துக்கொண்டேயாகவேண்டும். ஆனாலும், நானும் ஒன்று சொல்கிறேன். 11 மணிக்கு போலீஸ் கமிஷனரோ, மற்ற ட்ராபிக்கைச் சேர்ந்த போலீஸ் அதிகாரியோ அண்ணா சாலையில் புகாரி ஓட்டலிலிருந்து ஜெமினி வரையில் வந்து பார்த்தால்,

சைலன்சர் இல்லாமல் கார்கள் ஓடுவதைப் பார்க்கலாம். பத்துப் பதினைந்து மோட்டார் சைக்கிள்கள், கார்கள் பெரிய 'ஸைலன்ட்' கிளப்பிக்கொண்டு போகிற வேகத்தைப் பார்த்தால், பொதுமக்கள் பேசுவதை காது கொண்டு கேட்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு சைலன்சரைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். 100 மைல் வேகத்தில் காரை ஓட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் கண்டிப்பாகக் கண்காணிக்கவேண்டும். தவறு செய்கிறவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களைப் பிடித்து, அவர்களுடைய ட்ரைவிங் லைசன்சை ரத்து செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதில் மட்டும் அரசு கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணை சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு போலீஸ் இலாக்காவானது மிகச்சிறந்த இலாக்கா என்பதனை கட்சிபேதமின்றி அனைவரும் இங்கே பாராட்டினார்கள். அதில் எங்கள் கட்சிக்கு எந்த விதக் கருத்து வேறுபாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் நமது போலீஸ் இலாக்காவினர் வெளி மாநிலங்களின் குற்றவாளிகளைக் கூட கண்டுபிடித்து, கைதுசெய்து கொடுத்து, பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றனர் என்றுகூட நாம் இங்கே கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இன்றையதினம் இந்த இலாக்கா தன்னிஷ்டமாக, சுதந்திரமாக, நேர்மையாக செயல்படுகிறதா அல்லது செயல்படுவதற்கு ஏதாவது இடையூறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை நாம் சற்று சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் ஒரு கருத்து கூறப்பட்டது. போலீஸ் அதிகாரிகள்கூட ஜட்ஜ்களாகச் செயலாற்றலாம், எது சரி, எது தவறு என்று முடிவு செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கின்றது, ஆக, அவர்கள் ஜட்ஜ் என்ற முறையிலேகூட செயலாற்றலாம் என்ற கருத்து இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. உண்மையிலேயே இந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால், அதைப் பாராட்டக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். ஆனால், இன்றிருக்கக்கூடிய நிலையில் இந்த அரசு போலீஸ் இலாகாவில் அதிகமாகத் தலையிடுகின்ற காரணத்தினால் போலீஸ் இலாக்கா சுதந்திரமாகச் செயலாற்ற முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் அன்பில் கிராமத்தில் நடந்த கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக நீதிமன்றத்தில் நீதிபதி அவர்கள், புலன்விசாரணை செய்த போலீஸ் அதிகாரியைப்பற்றி அதிகமாகத் தாக்கீது கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த

மன்றமும் நாடும் நன்கு அறியும். அந்தத் தாக்குதல்களுக்கு அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிதான் காரணமா? அப்படியானால் அரசாங்கம் அந்த அதிகாரிமீது நடவடிக்கை எடுக்க இதுவரையில் ஏன் தயங்குகிறது? அந்த அதிகாரிமீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், அந்த நிகழ்ச்சியில் அரசு தலையிட்டிருக்கிறது என்றுதான் பொதுமக்கள் எண்ணக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு அதிகாரி தவறு செய்திருக்கிறார் என்றால், அவர்மீது நிச்சயமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் நாம் சந்தேகப்படக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறோம்.

நண்பர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள், போலீஸ்காரர்களுக்கு இரு பக்கம் இடி என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே நானும் அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் கூறும்போது, ஒரு பக்கம் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் இடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மறு பக்கம் வேறு எதையோ சொன்னார்கள். மறு பக்கம் இம்மாதிரிப்பட்ட நீதி மன்றத்திலிருந்து இடி வருகிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், இந்த நிலையில் போலீஸ் இலாக்காவை சுதந்திரமாக செயலாற்றவிட்டால்தான் நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும், நாட்டு மக்களுக்கு அது நன்மையாக இருக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய வேலையில் அரசியல்வாதிகள் அதிகமாகத் தலையிடுகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. பொதுவாக, ஆளுங்கட்சியினரைக் கண்டு அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். ஆளுங்கட்சியினர் கூறுவதைச் செய்யவில்லையென்றால் சாதாரணமாக எங்களுக்கு ட்ரான்ஸ்பர் வருகிறது, ஆகவே நாங்கள் பயப்படுகிறோம் என்று அதிகாரிகள் மனம் திறந்து சொல்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள், இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இந்த நிலைக்கு போலீஸ்காரர்களைக் கொண்டுபோய் விடலாமா என்பதைச் சற்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இந்த நாட்டில் போலீஸ் இலாக்கா நல்ல முறையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறினாலுங்கூட, இதனை ஆளுங்கட்சி எவ்வளவு தூரத்திற்கு நம்புகிறது என்பதில் ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், போலீஸ் இலாக்காவிற்குப் 'பாரலல்' ஆக, இன்னொரு இலாக்கா, ஆளுங்கட்சியிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். 'பாரலல்' என்று சொல்லும்போது, அதற்கு சில பிரதேசங்களில் 'தமிழர் படை' என்று கூறுகிறார்கள். வேறுசில பிரதேசங்களில் வேறுபல பெயர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆட்சி

யில் இருக்கிறவர்களுக்கு தங்கள் இலாக்கா மீதும் இலாக்காவில் செயலாற்றுகிற அதிகாரிகள்மீதும் நம்பிக்கை இருக்குமானால், நிச்சயமாக கட்சி சார்பில் இப்படி ஒரு அமைப்பு தேவையா என்று நாம் சிந்திக்கவேண்டும். முதலமைச்சரவர்கள் பல்வேறு தடவை கூறியிருக்கிறார்கள். 'தமிழர் படை' என்கிற இந்த அமைப்பு தேவையற்றது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆளுங்கட்சியிலுள்ள இன்னொரு சாரார்—ஒரு வகுப்பினர்—ஒரு பிரிவு அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தப் பிரிவு தீவிரமாகச் செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நானேகூட பார்த்திருக்கிறேன்.

அண்மையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். நெல்லை ஜங்ஷனில் கல்வியமைச்சருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த ஐம்பது பேர் கையில் கறுப்புக் கொடி வைத்துக்கொண்டு நின்றிருந்தார்கள். அதற்கு எதிராக, தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் கறுப்பு சிவப்பு கொடியைத் தாங்கி பெருந்திரளாகக் கூடிக்கொண்டு நின்றிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக வந்திருந்த தோழர்கள் மீது கற்களை எறிந்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. அதற்கு அருகாமையில் இருந்த காங்கிரஸ் காரியாலயத்தின் மீதும் கற்கள் எறியப்பட்டன. இந்த நிலை நடக்க வேண்டுமா என்று சற்று சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி போலீஸ் இலாக்கா ஒரு பக்கம்—கட்சித் தொண்டர் படை ஒரு பக்கம் செயலாற்றினால் இந்த நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி எந்த முறையில் பாதுகாக்கப்படும்? கட்சியின் சார்பில் இப்படி ஒரு படை அவசியம்தானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக சில தினங்களுக்கு முன்னால் நமது மாநிலத்தில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றதை நாம் அறிவோம். சிம்சன், ஆவடி போன்ற பாக்டரியில் என்ன நடந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். இப்படி இங்கும் சரி, நெல்லையிலும் சரி இரண்டு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களிடையே தகராறு எழும்போது போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் ஒரு அதிகாரி சொல்கிறார் "அவர் ஹாண்ட்ஸ் ஆர் டைட்" என்பதாக.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எங்கள் கை கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று தங்களிடையே போலீஸ் அதிகாரி சொன்னதாகச் சொல்கிறார். அப்படிச் சொன்ன அதிகாரி யார்? பெயரைச் சொல்வார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அந்த அதிகாரியின் பெயரை இங்கே சொல்வதனால் ஏற்படும் விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இந்த இடத்திலேயே உங்களுக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். அந்த அதிகாரியின் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படமாட்டாது. அந்த அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்வார்களா ?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் இந்த அவையின் உறுப்பினர். எதையும் பொறுப்போடுதான் சொல்வேன் என்கிற நம்பிக்கை இருக்குமானுல் நான் சொல்வதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இந்தப் பேரவையில் முதலமைச்சராக இருக்கிறேன். என் வார்த்தையில்—நான் கொடுக்கிற உறுதிமொழியில்—நம்பிக்கை வைத்து அந்த அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்லலாம். அதற்காக நான் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நல்ல உள்ளத்தை நான் அறிவேன். அந்த அதிகாரியின் நன்மையைக் கருதி, அவர் பெயரைச் சொல்வது சரியல்ல என்று நான் உணர்கிற காரணத்தினுல் அதைச் சொல்ல மறுக்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல.

அடுத்ததாக

திரு. கு. காமாட்சி: சார்,ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்தில் தவருன கருத்தைச் சொல்லி—மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தாம் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று உறுதி அளித்த பிறகும் அந்த அதிகாரியின் பெயரைச் சொல்ல மறுப்பது வருந்தத்தக்கது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அடுத்தபடியாக அண்மையில் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த சம்பவங்களின் போது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உயிருக்கே ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய வகையில் சதி நடந்ததாக
" An attempt was made on the life of the Chief Minister ".
என்று குறிப்பிடப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்களின் உயிர் என்றுல் நாலரை கோடி தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்ல—இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துக்கட்சி மக்களுக்குமே ஒரு அக்கறை உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம். அந்த சம்பவத்தைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக ஒரு கமிஷன் போட்ட

1972 மார்ச் 15] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

போதுகூட இதுபற்றி போலீஸ் தரப்பில் சாட்சியம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் இதுபற்றிய விவரங்கள் வேறு வழக்குகளோடு கோர்ட்டில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது நடந்து ஏழெட்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் முதல் அமைச்சர் உயிருக்கே உலை வைக்கக்கூடியதாக இருந்த விவரங்கள் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை என்றால் மக்கள் பீதி அடைந்திருக்கிறார் கள். முதல் அமைச்சரின் உயிருக்கே இந்த கதி என்றால் நம்முடைய உயிர்கள் என்ன ஆவது என்று அஞ்சுகிறார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு இந்த இலாகாவில் பல்வேறு வேலைக்கு ஆர்.எஸ்.ஐ. 31, ஏ.எஸ்.ஐ. 13, எஸ்.ஐ. 115 பேர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டைரெக்ட் ரெக்ரூட் மெண்டு என்ற முறையில் இந்த இலாகாவினர் இந்த தேர்வை நடத்தினார்களா? அல்லது அரசே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுத்ததா என்கிற விவரம் தரப்பட வில்லை. அதை அளிக்க வேண்டும். எண்ணற்ற பேர்கள் மிக்க தகுதியுடைய வர்கள் எல்லாம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை— அதுவும் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்கூட தேர்ந்தெடுக்கப்பட வில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். இது அரசியல் நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டதா என்பதை மன வேதனையுடன் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ கான்ஸ்டபிள் சம்பந்தமாக சில காரியங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு, பாக்டரியில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் 8 மணி ட்யூட்டி என்கிற போது போலீஸ் காரர்களிடம் 24 மணி நேர ட்யூட்டி வாங்குவது சரியல்ல. கிராமத்தில் சொல் வார்கள்—போக்கற்றால் போலீஸ் என்பதாக—அப்படி இந்த இலாக்காவிற்கே பலர் வரத் தயங்குவார்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களது வேலை நேரத்தை 8 மணிக்கு அதிகமாகாதவாறு குறைக்க முன்வரவேண்டும்.

இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற 1 ரூபாய் 50 காசு பேட்டாவும், 1 ரூபாய் ஆப் டியூடி அலவன்சும் போதாது—அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்காக கட்டப்பட்ட கொச்சின் ஹவுஸுக்கு இன்னும் எலெக்ட்ரிக் கனக்ஷன் கொடுக்க வில்லை என்கிறார்கள். அதையும் உடனடி யாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து இன்றையதினம் தூக்குப்போட்டுக்கொள்வதற்கு வெளியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் போலீஸ் லாக்கப்பில் தூக்குப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்றவண்ணம் பலர் லாக்கப்பில் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு இறந்ததாக

அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பேர்கள் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு இறந்தார்கள் என்பதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாகரீகமான இந்தக் காலத்தில் லாக்கப்பில் தூக்குப் போட்டுச் செத்தார்கள் என்பதனை மக்கள் நம்ப மாட்டார்கள். இனிமேலாவது இதுபோன்ற லாக்கப்பில் நடைபெறுதிருக்க, நடக்காதிருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட காவல் துறை மானியத்தை வரவேற்று, ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பொதுவாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறையினர் ஆற்றி வருகிற பணிகளையும், சிறந்த சேவையினையும் நேர்மை உள்ளம் உடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில் நானும் இடம்பெற பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். குறிப்பாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் தெளிவாக சுட்டப்பட்டிருக்கிற செய்திகள் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியையும், ஓர் ஆறுதலையும் கொடுக்கிறதென்பது யாராலும் மறுக்க முடியாத சிறந்த உண்மையாகும். உதாரணத்திற்குச் சொல்வதானால் வெளி மாநிலங்களில் இருந்து தவறு செய்தவர்கள், அரசியல் சட்டத்திற்குத் தப்பி வந்தவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் நுழைகிற நேரத்தில் இங்கு இருக்கக்கூடிய காவல் துறையினர் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து, கிடைக்கக்கூடிய தடயங்களை வைத்துக்கொண்டு சட்டங்களின் முன்பு அந்தக் குற்றவாளிகளை நிறுத்தி தண்டித்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையிலே, சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள விஷயங்களிலே குறிப்பாக, சேலம் மாவட்டத்திலும், தர்மபுரியிலும், திருப்பூரிலும், சென்னை போன்ற இடங்களிலும் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அதாவது கள்ள நோட்டு சம்பந்தப்பட்டவைகள் பாராட்டுதற்குரியன.

அதேபோன்று மற்ற சமுதாயத்திற்கு விரோதமான பல தீய சக்திகளை நம்முடைய காவல் துறையினர் சிறந்த முறையில் கிடைத்த தடயங்களை வைத்துக்கொண்டு கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

ஆனால் காவல் துறையினருக்குள்ள வசதிகள் மிகமிகக் குறைவு. வாகன வசதிகள் மட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கக்கூடிய இன்வெஸ்டிகேஷன் முறையும் மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி, குற்றம்

1972 மார்ச் 15] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

செய்தவர்கள் யார், அந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் யார், எங்கே அவர்கள் தங்களுடைய மறைவிடத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குச் சாதகமான பொருள்கள் எங்கே கிடைக்கின்றன, என்பனவற்றையெல்லாம், அவர்களின் பின்னாலே சென்று கண்டு பிடித்து, சமூக விரோதிகளை சட்டத்தின் முன்னால் நிறுத்தி, தக்க தண்டனையை வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் எப்.ஐ.ஆர். போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே பதிவு செய்யப்பட்டவுன் அவசரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், "அவசரமாக எடுப்பதைக் காட்டிலும், ஆலோசித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்" என்று அதில் இருக்கக்கூடிய உண்மையை மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். கொடுக்கக்கூடிய எப்.ஐ.ஆர். அத்தனையும் உண்மையானவை என்று நிச்சயமாக இருப்பதற்கில்லை. அதில் சில சம்பவங்களுக்குக் கற்பனைகள் கொடுக்கப்பட்டு, விரும்பாத, வேண்டாத, உள்நோக்கம் படைத்தவர்களைக்கூடச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். "காக்னிசபிள் அஃபென்ஸா, நான்-காக்னிசபிள் அஃபென்ஸா"—இவை எல்லாம் வருகிறதா என்பதைப் பார்த்துவிட்டு, காவல் துறையினர் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

எப்.ஐ.ஆர். கொடுத்தவுடனே நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால், இயந்திரம் வேண்டுமானால் அப்படி எடுக்கலாம். எப்.ஐ.ஆர். கிடைத்தவுடனேயே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது, எல்லாவற்றையும் தெரிந்திருக்கக்கூடிய காவல் துறையினர் மேற்கொள்வது என்றால், அது தேவையற்றது, ஜனநாயக முறையில் தேவையற்றது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிடைத்த எப்.ஐ.ஆர். பதிவு செய்து, யார் யார் என்பதைக் கண்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் முறையைக் கையாண்டு, அவர்களையெல்லாம் கோர்ட்டிலே நிறுத்தப்படுவது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய தொழில். அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று சட்டத்தின் முன்னால் நிரூபிக்கப்பட்டு, தக்க தண்டனைகளை வாங்கிக் கொடுத்திருந்தாலும், தக்க ஆதாரங்கள், தக்க சாட்சியங்கள் இவற்றிற்காக அலைந்து திரிய வேண்டிய காரணத்தால், அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டிய நேரத்திலே, சில வேளைகளில் நேரமும் காலமும் அதிகமாகிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே வழக்கறிஞர்கள் பட்டம் பெற்ற நண்பர்கள் மிகத் தெளிவாக அறிவார்கள்.

இந்த மன்றத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல் துறை இந்த அளவிற்கு மட்டுமே பணிபுரியவில்லை. சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் சமுதாயத்தோடு ஒட்டியிருந்து, எதிர்பாராதவண்ணமாக வரக்கூடிய

தீமைகளைக் களைவதற்கு பாடுபடுகிறார்கள். கடந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16, 17-ம் தேதிகளில், வைகைக் கரைபுரண்டோடி. பெருவெள்ளமாக வந்தது. ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் மரணத்தோடு போராடிக் கொண்டிருந்தன. காவல் துறையிலே பணிபுரியக்கூடிய அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும், தீயணைப்புத் துறையிலே பணிபுரியக்கூடிய அலுவலர்களும், அன்றைக்கு மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த திரு. லட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்களின் தலைமையின்கீழ் போராடி, மரணத்தோடு போராடி, அந்த உயிர்களைக் காப்பாற்றினார்கள். இது மதுரையிலே நடந்த நிகழ்ச்சி. அதற்காக காவல் துறையினருக்கும், தீயணைப்புத் துறையினருக்கும் இந்த மாமன்றத்தில் பேரவைத் துணைத் தலைவர் மூலமாக என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வயர்லஸ், கம்யூனிகேஷன் பொருத்தப்பட்ட ஊர்திகள் சென்னையிலே மட்டுமல்ல, ஜனத்தொகை மிகுதியாகவுள்ள, திருவிழாக் காலங்களில் பெரும் திரளாகக் கூடுகின்ற, சிறப்புமிக்க மதுரை மாநகரத்திற்கும் இம்மாதிரியான வாகனங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் முன்பு நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலே கூறிய காரணத்தால், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இம்மாதிரியான வசதிப்படைத்த வண்டிகளை மதுரை நகரத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். ஊர்க்காவல் படை இன்றையதினம் பெரிய நகரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பெரு நகரங்களில் ஊர்க்காவல் படை பணிபுரிந்து வருகிறது. பேரூராட்சி, ஊராட்சி மன்றம் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலும் ஊர்க்காவல் படையை அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஊர்க்காவல் படையை அமைத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் திரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய ரவுடிகள், சமுதாயத்தில் தீய எண்ணங்களை பரப்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு திருடக்கூடியவர்கள், ஏதாவது ஒன்றைச் செய்துவிட்டு, சமூகத்தின்மீது பழிபோடும் சமூக விரோதிகள் ஆகியோரை ஒழிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

அடுத்தபடியாக, பெரிய நகரங்களில் காவல் துறையிலே 'டிடெக்டிவ் டிபார்ட்மென்ட்' என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி கிராமப் புறங்களில் தனிப்பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்களை போன்றவர்கள் விரும்புவது எல்லாம் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் எதனால் கொந்தளிப்பு அடைகிறார்கள், எதனால் கலவரம் உண்டாகிறது என்பதைக்

1972 மார்ச் 15] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

கவனிக்க வேண்டுமென்பதுதான். கிராமப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்படும் கலவரங்களுக்கெல்லாம் நிலத் தகராறே காரணமாக இருக்கும். இந்தக் கலவரம் முற்றி, கடைசியில் கொலையில் போய் முடிகின்றன. ஆகவே, இம்மாதிரியான கலவரங்கள், நிலத் தகராறு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் காவல் நிலையங்களில்—டவுன்களில் டிடெக்டிவ் டிபார்ட்மென்ட் இருப்பதைபோல டிடெக்டிவ் டிபார்ட்மென்ட் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். 'சிவில் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு' என்று சொல்லி, இப்போது ஒதுக்கிவிடுகிருர்கள். யார் பவரில் இருக்கிருர்கள் என்று பார்க்காமல், பொது மக்கள் நீதியைப் பெறுகின்ற வகையில், நீதியை நிலைநிறுத்துகின்ற வகையில் அந்தந்த காவல் நிலையங்களில் தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி அமைதியைக்காக்க முற்பட்டால், காவல் துறை இன்னும் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினர்கள். என்னுடைய தொகுதியும், அவருடைய தொகுதியும் பத்து மைல் வித்தியாசத்தில்தான் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் வயல்களில் தண்ணீர்ப் பாய்ச்சுவதற்கு மோட்டார் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதைச் சிலர் லாவகமாக திருடுகிருர்கள். அப்படிப்பட்ட கூட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும். அப்படி மோட்டார் இயந்திரங்களைத் திருடும் கூட்டத்தார், அதை திருடிக்கொண்டு, அதே இடத்தில் ஒரு கடிதத்தையும் எழுதி வைத்து விடுகிருர்கள். அந்தக் கடிதத்தில் 'இன்ன இடத்தில் இன்ன மணிக்கு வந்து சந்திக்கவும், என்று குறிப்பு எழுதி வைத்து விட்டுப் போகிருர்கள். இந்தமாதிரியான திருட்டுக்கள் எங்கே நடக்கிறது என்ருல், காரியாப்பட்டியிலிருந்து, மதுரை விமான நிலயத்திற்கு இடையேயுள்ள இடங்களில்தான் நடக்கின்றது. போன ஆண்டு இதே குறையைச் சொன்னேன். அதற்குப் பின்னுல் தனிப் பிரிவை திறுத்தி, அத்தகைய தீய எண்ணம் படைத்தவர்கள், திருடர்களைக் கைது செய்திருக்கிருர்கள். ஆகவே, இந்த டிடெக்டிவ் பிரிவை விரிவுபடுத்த வேண்டும். சாதாரண விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மோட்டார் பம்ப் செட்டுகளை வாங்கி உபயோகப்படுத்தினுல் அதைத் திருடிக்கொண்டு போகிருர்கள். இந்த தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அத்தகைய திருடர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதைக் கூறி, பேரூராட்சி, ஊராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள இத்தகைய காவல் படையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, ஊர்க்காவல் படையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எல்லாக் கிராமங்களிலும் இருக்கக்கூடிய 'அவுட்-போஸட்' போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் தொலைபேசி வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நாள் நமது பேரவையில் நமது முதல்வர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

காவல் துறை மானியத்தில் ஏறத்தாழ இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறை தன்னுடைய கடமையையும் பொறுப்பையும் எந்த அளவுக்குச் சீரோடும் சிறப்போடும் செய்து வருகிறது என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இந்த மன்றத்திலே விளக்கம் தந்தார்கள். ஆனால் மாற்றுக்கட்சியைச் சேர்ந்த சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காவல் துறையினுடைய குறைபாடுகளையும் புலனாய்வுத் துறையிலே ஏற்படும் சுணக்கத்தையும் பொய்வழக்குப் போடுவதாகவும், அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் தலையிடும் நிகழ்ச்சியையும் சொல்லி, அதை வைத்துக்கொண்டு காவல் துறை சரிவாக் கடமையைச் செய்யவில்லை என்று குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டினார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே காவல்துறையிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இந்தியாவிலே மட்டுமல்ல; உலகத்திலேயே இரண்டாவது அந்தஸ்தைப் பெற்றவர்கள் என்பதையும் ஸ்காட்லண்ட் யார்டுக்கு அடுத்தபடி சிறப்புப் பெற்றவர்கள் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லிப் பாராட்டினார்கள். அதிலே வேறுபட்ட கருத்து இருக்காது என்று கருதுகிறேன். காவல் துறை எவ்வளவு சிறப்போடும் சீரோடும் நடந்து வருகிறது என்பதற்கு சமீபத்திலே மற்ற மாநிலங்களிலே நடந்த தேர்தல் நிகழ்ச்சிகளையும் அமைதியும் ஒழுங்கும் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் அன்றாடம் செய்தித்தாள்களிலே பார்க்கிறோம்.

ஆனால், தமிழகத்திலே நடந்து முடிந்த தேர்தலிலே அமைதியை நிலை நிறுத்தவும் ஒழுங்கைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் பொதுமக்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, காவல் துறை எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றியது என்பதை யாரும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். காவல் துறையிலே கழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சென்னை நகரத்தில் பிளாட்பாரங்களிலே கடைகளை வைத்திருந்ததன் மூலமாக போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் இருந்ததைப் போக்கக் கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு எல்லாம் தாக்கீது கொடுத்து, தெருக்களிலே போக்கு வரத்துக்கு இடைஞ்சலாக கடைகள் இல்லாத முறையைக் கொண்டு வந்த பெருமையும் சிறப்பும் காவல் துறையைச் சேரும். சென்னை நகரத்திலே இரவு 12 மணி வரையிலும்கூட ஒலிபெருக்கியினால் ஏற்பட்ட சத்தத்தின் இடைஞ்சலைப் போக்குவதற்காக ஒலிபெருக்கியிலிருந்து சத்தம் அந்த இடத்திற்கு மட்டும் கேட்கக்கூடிய வகையிலே அதனை மாற்றியமைத்து, ஒரு பெட்டிபோல் அமைத்து, அந்தச் சத்தத்தை மற்றவர்கள் கேட்டு இடைஞ்சல்

உண்டாகாதவண்ணம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல் இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கால்நடைகள் சென்னை நகர வீதிகளிலே சென்றதை ஒரு இடத்திலே பிடித்துவைத்து, அவற்றிற்காக தகுந்த அபராதம் விதித்து, கால்நடைகளின் நடமாட்டம் வீதிகளிலே இல்லாத அளவுக்கு கால்நடைகளினாலே பொதுமக்களுக்கும் போக்குவரத்துக்கும் எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இல்லாத அளவுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பழைய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சியின்போது அரசியலிலே தலையிடுவதும், பொய் வழக்குகளைப் போட்டதும் நாடு மறந்திருக்க முடியாது. 1967-க்கு முன்னாலே காவல் துறை எப்படியிருந்தது, இப்பொழுது 1967-க்குப் பின்னாலே காவல் துறை நிர்வாகம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால்—காவல் துறையைப்பற்றி என்னைத்தவிர வேறு யாருக்கும் அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கமுடியாது—முதுகுளத்தூர் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே 1957 முதல் 1967 வரையிலே நடந்திருக்கின்ற ரத்த வெறியாட்டங்கள் எல்லாம் அரசினுடைய தூண்டுதலால், அரசிலே பொறுப்பு வகித்த, குறிப்பாக முதலமைச்சர் எல்லாம் தூண்டிவிட்டதையும் அதற்காகப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன—நான் நிரூபிப்பதற்குக் கூடத்தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆனால், இந்த ஆட்சியிலே எங்கேயும் பொய்வழக்குப் போடுவதாகவோ அமைச்சர் தூண்டுவதாகவோ நான் பார்க்கவில்லை. 1957-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டுவரையில் சாதாரணமானவர்கள் மீது அப்பாவி மக்கள் மீது ஆயிரக்கணக்கான பொய்வழக்குகள் போட்டார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடவில்லை. ஜனநாயகத்திலே மரியாதை தரப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இப்பொழுது எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எல்லாம் உரிய மரியாதை தரப்படுகிறது. ஆனால் 1967-க்கு முன்னாலே சட்டசபை உறுப்பினர் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தால் கூட காவல்கூட மதிப்பது கிடையாது. மண்டலக் காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பருக்கு காட்டுகிற மரியாதைகூட கிடையாது. அவர்கள் விரலைக் காட்டியவர்கள் மீது எல்லாம் வழக்குப்போட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் வாக்காளர் பட்டியலை வைத்துக்கொண்டு தகப்பனார் பெயர்பார்த்து பொய்வழக்குகளைப் போட சொன்னதையும் நாடு மறந்துவிடவில்லை. இதையெல்லாம் நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்பார்கள். நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1952-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் எந்த எந்த நிகழ்ச்சிகளிலே தலையிடப்பட்டது, குறிப்பாக அமைச்சராக அப்போதிருந்தவர்

முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜ் இவர்கள் எல்லாம் யார் யார் போலீஸ் துறையை நிர்வகித்து வந்தார்களோ அவர்கள் எல்லாம் முதுகுளத்தூர் பகுதியிலே போய் வழக்குப் போடச் சொன்னதையும் கூடச் சொன்னதையும் ரத்த வெறியாடச் சொன்னதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். உளுத்திமடை என்ற இடத்திலே காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் காவல் துறை லாரியை தள்ளிவிட அழைத்துவந்து சுட்டார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அங்கத்தினர் அவர்கள் 57 முதல் 67 வரையிலும் என்ன என்னவோ நடந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது எல்லாம் அவர்கள் ஸ்தாபனத்திலேதான் இருந்தார் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: அப்பொழுது அவர்கள் ஸ்தாபனத்திலே நான் இல்லை. நானும் புதுக்கோட்டைச் சிறையிலே இரண்டு ஆண்டுக் காலம் சிறை வைக்கப்பட்டேன். என்மீதும் பொய்வழக்குப் போடப்பட்டது. நான் உண்மையாகவே சொல்கிறேன். காமராஜ் அவர்கள் என்னை அப்பொழுது நான் அந்த வழக்கின் உண்மையைக் கூறுகிறேன். நான் அந்தக் கிராமத்திலே காமராஜர் அவர்கள் 67-லே எங்களை அழைத்துப்பேசி, எங்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நாங்களும் ஆதரவு தந்தோம். ஆனால் துப்பாக்கியால் சுட்டேன் என்று பொய்வழக்குப் போடப்பட்டது. நான் உண்மையிலேயே அந்த கிராமத்திற்குள் இன்றுவரை சென்றது கிடையாது. என்னுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் மறைந்த தேவர் அவர்கள்மீது வழக்குப்போடும் போது என்னையும் சேர்த்து, வீரம்பல் மாதாகோயிலில் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை நான் சுட்டேன் என்று பொய்வழக்குப் போட்டார்கள். அப்பொழுது அம்மையார் அவர்கள்தான் வழக்குரைஞர் என்ற முறையிலே ஜாமீன் மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். நான் இரண்டாண்டுக் காலம் சிறையிலே இருந்து, பிறகு நீதிமன்றத்திலே நிரபராதி என்று விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டேன்.

ஆனால், பின்னாலேதான் அவர்கள் கூடாரத்திலே மயங்கி இருந்த நிலையில் காமராஜர் அவர்கள் 67-லே எங்களை அழைத்துப் பேசி எங்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நாங்களும் ஆதரவு தந்தோம். ஆனால் நான் உண்மையாகவே சொல்கிறேன். காமராஜ் அவர்கள் என்னை அப்பொழுது அழைத்துப் பேசினார். நான் பல பேர்களைச் சுடச்சொன்னேன், பல தவறுகளைச் செய்தேன், அதனால்தான் இந்தப் பகுதி மக்கள் என்மீது வெறுப்பாக இருக்கிறார்கள், உங்களைப்போல் ஆட்களைப் பயன்படுத்தி, நான் இறுதிக்கட்டத்திலாவது புண்ணியத்தைத் தேடி, அந்தப் பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று என்னிடத்திலே நேரிலேயே விருதுநகர் சுற்றுலா மாளிகையிலே சொன்னார். பெரியவர் சொன்னார் என்ற அந்த எண்ணத்திலே அந்தக் கூடாரத்திலே சேர்ந்து ஆதரவாக வேலை செய்தது உண்மை. அந்த அளவுக்கு

சாதாரணமாகச் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் அல்ல, அமைச்சராக இருந்தவர்கள், போலீஸ் துறைக்கு தொலைபேசி மூலம் 5, 6 பேர்களைக் கட்டிவைத்துச் சுடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மறைந்த எங்கள் தலைவர் தேவர் அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே வாக்குமூலம் அளிக்கும்பொழுது தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கொடுத்த வாக்குமூலம் எல்லாம் அரசாங்கத்திலே இருக்கும். ஒருவேளை 1967-லே கொளுத்தினார்கள் கொளுத்தினார்கள் என்று சொன்னார்களே அந்தக் கொளுத்தலிலே போய்விட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லை. கோட்டையிலே ரகசியமாக ரெக்கார்டுகள் இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி, இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் ஆதாரங்கள் தேடிப் பார்த்து எந்த எந்த அதிகாரிகள் மூலம் பொய்வழக்குப் போட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இதைவிட ஆச்சரியம். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்தபோது போலீஸ் லாரியிலேதான் காங்கிரஸ் கொடி மற்றவையும் வரும், அதன் மூலம்தான் அவர்கள் கிராமங்களிலே கூட்டங்கள் நடத்தினார்கள். மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று அப்பொழுது இருந்தது. அந்த மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டியிலிருந்து பொய்வழக்குப் போடச் சொல்லிவிட்டால் அவர்களுக்குப் பெரிய தண்டனை கிடைக்கக்கூடிய வழக்கு போடுவார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இதையெல்லாம் செய்த பாவம்தான் இப்பொழுது எதிர்க் கட்சியிலே வந்திருக்கிறோம் என்று தாம் செய்தவற்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்னென்ன தவறுகளைச் செய்தோம் என்பதைப் பார்த்துவிட்டு இப்பொழுது கழக அரசில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இங்கேயுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கும் தெரியும், வணக்கத்திற்குரிய மதுரை மேயர் முத்து அவர்களுக்கும் தெரியும், அப்படிப்பட்ட கட்சித் தலைவர்கள் கலவரத்தைப் பார்க்கச் சென்றபொழுது எந்த அளவிற்கு அவர்கள் சட்டையைக் கிழித்து—ஜாதி பற்றிச் சொல்வதற்காக மன்னிக்க வேண்டும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சமுதாயத்தில் சேர்ந்தவர் என்பதாகச் சொல்லி—நீர் எப்படி வரலாம் என்று அவரைச் செய்த இம்சையெல்லாம் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகத்திற்கு மரியாதையைக் கொடுத்தது என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது ஜனநாயகம் கெட்டுவிடவில்லை, சட்டம் கெட்டுவிடவில்லை, ஒழுங்கு கெட்டுவிடவில்லை. சட்டம், ஒழுங்கு நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. நாம் இருப

நாலடுக் காலம் ஆண்டோமே, இப்பொழுது சாதாரணமானவர்கள் ஆளுகி ரூர்களே என்ற காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பேசுவது நல்லது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையின்மீது என் தொகுதிபற்றிக் கூறி விட்டு விடைபெறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் பல போலீஸ் காவல் நிலையங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் பள்ளிக்கூடமாக இருந்த இடங்களை பக்கா போலீஸ ஸ்டேஷனுக மாற்றி விட்டார்கள். சின்னச்சின்னப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்த இடங்களை கலவரத் தின்பொழுது இப்படி மாற்றிவிட்டார்கள். எனவே போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு நல்ல பக்கா கட்டடங்கள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவிலாங்குளம், கிழத்தூவல் போன்ற இடங்களில் நல்ல கட்டடங்கள் கட்டிடத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர், கமுதி நக ரங்களுக்கு 2 டெபுடி சூப்பிரன்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ், போட்டிருக்கிறார்கள். 10 மைல் இடைவெளியில் இரண்டு பேர்களைப் போட்டுவிட்டார்கள். இருவரும் குடியிருப்பில்லாமல் யாருமே வரவிருப்பமில்லாத முறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து தந்து, அந்த போலிசாரின் குறை களைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், இந்தப் போலீஸ் மானியமானது எவ்வளவுதூரம் சபையின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது என்பது இன்றைக்குப் பிற்பகலில் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் வந்து இதிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டிருப்பதிலிருந்தே தெரிகிறது. ஆகவேதான் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் எங்கள் நிலையைத் தெளிவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் வலியுறுத்திப் பேசிய பிறகும் வேறு சில விஷயங்களை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

இந்த போலீஸ் மானியத்திலே மணலி அவர்கள் பேசும்பொழுது போலீசார் செய்யக்கூடிய எல்லாக் காரியங்களிலுமே அரசாங்கத்தின் கொள்கையை அமல் படுத்துகிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்திக் கோடிட்டு காட்டினார்கள். அதே மாதிரி, எந்தெந்த இடத்திலேயெல்லாம் இந்தப் போலீசாரோடு ஆளுங்கட் சியினர் தலையிடுகிறார்கள் என்பதைக்கூட பொதுவாக அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி னார்கள்.

இதற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால், ஜனவரி மாதம் 27, 28 தேதிகளிலே ஆவடியில் நடந்த சம்பவத்தைப் பார்த்தால் 2, 3 அம்சங்கள் தெளிவாகும். நாங்கள் தொடர்ந்து சென்ற சட்டசபையாகயிருந்தாலும், இந்த சட்டசபை

யாகயிருந்தாலும், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள் போராட்டங்களில் போலீசார் தலையிடு கூடாது, அப்படிப் போலீசார் தலையிட்டால் சிக்கல் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினேம். இந்த நிலையிலிருந்து இன்றைக்கும் நாங்கள் மாறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆவடியில் நடந்த போராட்டத்தில் ஆவடியில் 'புரொஹிபிட்டெட் எரியா' வுக்கு அப்பால் இருந்த தொழிலாளர்களைப் போலீசார் தாக்கியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலே சில தலைவர்களின் பெயர்கள்தான் விளம்பரமாகியிருக்கிறதே தவிர, ஏ. சீனிவாசன் அவர்களும், காங்கிரஸ், முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று இந்தக் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களெல்லாம் படுமோசமாகத் தாக்கப்பட்டு காயமுற்றார்கள். எந்தவிதமான தடையுமில்லாத ஓரிடத்திலே அன்றைக்கு சுந்தரம் அவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள், பக்கத்திலிருந்த மற்றத் தொழிலாளர்களும், சிந்தன், குசேலர் போன்றவர்களும் தாக்கப்பட்டார்கள் என்றால் அதில் எந்தவிதமான நியாயமும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே அன்றைக்கு அம்மாதிரியாக போலீசை ஏவிவிட்டு அடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், போலீசார் தாங்களாவேதான் செய்திருந்தார்கள் என்றால், அப்படி தாங்களாகச் செய்த அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் பெயரிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். ஆகவே, இதுவொரு மிக முக்கியமான, தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் இந்தியா பூராவிலுமே தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கவலைதரும் செய்தியாக ஆகிவிட்டது. ஆகவே, அதைப்பற்றி அரசின் நிலையை அறிவதற்கு நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

அதேமாதிரி, சென்ற தொடருக்குப் பின்னால், இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார், நாம் எப்படி போலீஸ் கமிஷன் அமைத்தோமோ அதைப்போல், போலீஸ் இலாக்காவிலே என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேள்வித்தாளை எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு கேள்விகூட இங்கே அனுப்பியிருக்கிறேன், மாநில அரசின் கருத்து என்ன என்று. அப்படியானால் அது சம்பந்தமாக மாநில அரசின் கருத்து, இன்றைக்கிருக்கும் போலீஸ் நிர்வாகத்தின் கருத்து என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற தடவை இதே போலீஸ் மானியத்தின் மீது பேசும்பொழுது இரண்டு மூன்று விஷயங்களை நான் அப்பொழுது வற்புறுத்தி இருந்தேன். அந்த விஷயங்களிலே ஏதாவது அமலாகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அமலாகவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக இந்தப் போலீஸ் காலனி, கொச்சின் ஹவுஸ் என்பதில் 300 பேர்கள் சாதாரண போலீஸ், ஹெட் கான்ஸ்டபிள், எஸ்.ஐ. என்று

இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அங்கு எந்தவிதமான விளக்கு வசதியும் இல்லாமல் இருந்தது. அந்த 300 வீடுகளிலும் இன்று போய்ப் பார்த்தாலும் லைட் இல்லாமல் இருக்கிறது. நாங்கள் இங்கு எழுப்புகின்ற கருத்துக்கள் எந்த அளவிற்குக் கவனிக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக இதைக் கூறினேன். அதேபோல் மதுரையிலே ரிசர்வ் போலீஸ் ராம்னாட் ரிசர்வ் போலீஸ் என்று இரண்டு காலனிகள் இருக்கின்றன. அங்கு எப்பொழுதுமே தண்ணீர் கிடைக்காத கஷ்டம் பெரிய பாடாக இருக்கிறது. இலவசமாக யாரோ தண்ணீர் கொடுப்பதுமாதிரி இருக்கிறதே தவிர, இன்றைக்கு நகரசபையைக் காட்டுகிறார்கள், அல்லது குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக இருக்கும் வாரியத்தைக் காட்டுகிறார்கள். போலீஸ் துறையினர் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிரந்தரமாக சிரமமில்லாத அளவில் குடிநீருக்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும். அப்படி நான் எழுப்பிய விஷயமும் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாகயிருக்கிறது.

இன்னொன்று, ஏற்கனவே லாக்கப்பிலே பலபேர் இறக்கின்ற விஷயத்தைப் பற்றி. அந்த விஷயத்திற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதேசபையில் சேலம் ஹஸ்தம்பட்டியில் மஞ்சுளா என்ற பெண், பேங்க் சிப்பந்தியின் மகள் அடிபட்டு இறந்துவிட்டாள் என்ற விஷயம் எழுப்பப்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் முதல்வரவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது எனக்குக் கிடைத்த விவரம் இப்படி, இருந்தாலும் மீண்டும் விசாரணை செய்வதற்காக ஐ.ஜி.க்கு அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அது நடந்ததா, அதன் முடிவுதான் என்ன, ஏற்கனவே கொடுத்த ரிப்போர்ட்டை ஊர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்களா அல்லது மாற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்ற விஷயம் தெரியவில்லை.

அடுத்ததாக, பொதுவாக போலீஸ் இலாக்காவிலிருந்து கிட்டத்தட்ட போலீசாரோடு சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவில் பதவி உயர்வு கொடுக்கின்ற விஷயம். 1954-ஆம் வருஷமோ என்னவோ என்று நினைக்கிறேன், திருச்சி மத்திய சிறைச்சாலையில் எஸ்.பி. யாக வேண்டிய ஒருவர்—பெயர் வீராசாமி ஐயர், அடிஷனல் சூப்பிரண்டெண்டென்டாக இருந்தார், இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றுவிட்டார், அதனால் சொல்வதில் தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன்—அவர் கூறினார், நான் உண்மையிலேயே எஸ.பி. ஆக இருக்க வேண்டும், ஆனால் இந்த ஆட்சி அல்ல, வேறு ஆட்சி இருந்தது, நான் யாரையும் குறை சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை—நான் கொஞ்சம் இண்டிபெண்டெண்டாக இருப்பவன், ஆகவே சிறையிலே கொண்டுவந்து அடிஷனல் சூப்பிரண்டெண்டெண்டாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. இன்றைக்குச் சிறைச்சாலையிலிருக்கும் பெரிய

அதிகாரி ஐ.ஜி. ஆஃப் பிரிசன்சாக ஏற்கனவே போலீஸ் உத்தியோகத்தில் இருந்த ஒருவரைப் போட்டுள்ளார்கள். அந்த முறை வேண்டாம் என்பது எங்கள் கருதது. இதனல் அந்த அதிகாரிகளுக்கு உற்சாகமூட்டாத நிலை ஏற்பட்டாலும், அல்லது அதே இலாக்காவிலுள்ள புரமோஷனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களை ப்ளாக் செய்வதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். கரிவலம்வந்தநல்லூரில்தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற தடவை நான்கு இடத்தில் நடந்து விசாரணை நடத்தியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

வரதராஜன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் தென்காசி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருப்பது அவசியந்தானு என்ற கேள்வியை எழுப்பிவிட்டு, கடைசியில் சில காரணங்களைச் சொல்லி, இந்த நிலைமையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது என்று கூறி முடித்திருக்கிறார்கள்.

இராமகிருஷ்ணன் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தாலும் கூட, கடைசியில் நியாயப் படுத்தினாலும் கூட, போலீஸ் பக்கத்தில் இந்த அளவுக்கு வன்முறை இருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பத்தான் செய்திருக்கிறார்கள்.

முக்கியமான விஷயம், நமக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற வாக்குறுதிகள் அமலாக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் சென்ற தடவை எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை கிளாஸ் 1 போலீசாக எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆயிரம் பேரை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது ஆய்வுரையில் பார்த்தால் 500 பேருக்குத்தான் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேர் பயிற்சி பெறுவார்கள், எடுக்கப்படுவார்கள் என்று எல்லோரும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது 500 பேருக்குத்தான் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது என்பதற்காக இந்த விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பயர் சர்வீஸ் சம்பந்தமாக எந்த உறுப்பினரும் விவரமாகப் பேசவில்லை புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓராண்டாகிவிட்டது. தனி இலாகாவாக அமைக்கப்பட்டது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த வருஷம் முதல் இதை மதுரை ஒரு பகுதியாகவும், சென்னை ஒரு பகுதியாகவும் ஆக்கியிருப்பது அதைச் செழுமைப் படுத்த உதவிகரமாக இருக்கும். அதிலே கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் பேர் வரை பணி புரிகிறார்கள். இதிலே இருப்பவர்கள் ஏற்கனவே போலீசோடு இணக்கமாக இருக்கும் இலாகாவிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள். அப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு, ப்ரொமோஷன் மற்ற விஷயங்களில் வாய்ப்புகள் இல்லை

என்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பகிரங்கமாகக் கொடுக்கத் தைரியம் இல்லை. தங்களுடைய குறைகளை எல்லாம் எங்கள் போன்றவர்களிடம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

நான் சமீப காலத்தில் நடந்த சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்ல முடியும். அவர்களுடைய சேவை ரொம்பப் பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது. மதுரையில் வைகையாற்றில் வெள்ளம் வந்து பெருமளவு சேதம் ஏற்பட்டது. ஹெலிகாப்டரே கவிழ்ந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தச் சமயத்தில் ஜில்லா கலெக்டர் பாரதி அவர்களுடைய சேவையும் பாராட்டத்தக்கது. அவர் ஹெலி காப்டரில் போயிருக்க வேண்டியவர். முதல் தடவை ஹெலிகாப்டரில் போய் வந்தார். இரண்டாவது தடவை ஹெலிகாப்டர் கவிழ்ந்துவிட்டது. அந்தச் சமயத்தில் பயர் சர்வீஸில் இருக்கிறவர்கள் செய்த சேவையை மதுரை மக்கள் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு இருந் தால் இன்னும் உதவிகரமாக இருக்கும். இதுபற்றி வெட்டுப் பிரேரணை கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். காத்தான் என்பவர் 200 பேரைக் காப்பாற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. அதுபற்றி தினத்தந்தி, மாலைமுரசு பத்திரிகைகளில் மட்டு மல்லாமல் மற்ற எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. காத்தான் என்ற 28 வயதுள்ளவர் போலீசார் தடுத்தும் கேளாமல் 200 பேரைக் காப்பாற்றிய தாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. 50 பேரையாவது நிச்சயம் காப்பாற்றி இருக்க முடியும். தினமணி போன்ற பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'தினத்தந்தி, மாலைமுரசு பத்திரிகைகளில் மட்டுமல்ல' என்று ஏன் சொன்னார்கள்? அதிலே போடுகின்ற நிலை சரியல்ல என்பதற்காகவா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த முடிவுக்கு வேண்டு மானாலும் வரலாம். இரண்டு பத்திரிகைகளில் மட்டுமல்ல, எல்லாப் பத்திரிகை களிலும் போட்டார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். மதுரையிலிருந்து வருகின்ற எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் முதல் பக்கத்தில் போட்டிருந்தார்கள். அவருக்குக் கிடைத்த சன்மானம் பூராவும் ரோட்டரி கிளப்பில் 100 ரூபாய் கொடுத்து, ஒரு குத்துவிளக்கு கொடுத்ததுதான். இப்படிப்பட்டவர்கள் கண்டிப் பாக பயர் சர்விசில் இடம் பெற வேண்டும். 26, 28 வயதான அவர் மிகுந்த உதவியாக இருப்பார். அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட்ட பயர் சர்வீஸ் அதிகாரி களுக்கு ப்ரோமோஷன் கொடுப்பது, ரெகக்னிஷன் கொடுப்பது போன்ற காரியங் களைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கூட்டங்கள் நடத்துவது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அரசியல் கட்சிகள் கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். நேரடியாக அனுபவிக்கக் கூடிய கஷ்டம் ஒரு வாரத்திற்கு

முன்பு பர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்பதாகும். ஒரு நாளைக்கு முன்பு பர்மிஷன் வாங்க வேண்டுமென்றால் 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் முத்திரைத் தாளில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பர்மிஷன் வாங்கிய பிறகு மதுரை போன்ற இடங்களில் கூட்டம் 7 அல்லது 8 மணிக்குத்தான் ஆரம்பமாகிறது. முக்கியமான பிரச்சினைக்கு 9½ மணிக்குத்தான் வர முடியும். அதிக நேரம் பேச முடியாது. 10 மணிக்குக் கூட்டத்தை முடிக்க வேண்டும். போலீசாரும் முக்கியமான தலைவர் பேசுவதை நிறுத்தத் தயங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் நம்முடைய பேச்சைச் தடுக்க யார் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே, 10 மணி என்பதை 11 மணி வரை கூட்டம் நடத்த உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை அனுப்புவது உதவிகரமாக இருக்கும்.

தேர்தல் காலத்தில் 'வானில்' பிரசாரம் செய்ய முன்பு டி.எஸ்.பி. அனுமதி கொடுத்து வந்தார். இப்போது அதுவும் சர்க்காருக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதிலே உத்தரவு வராத நிலையிலே உத்தரவு வாங்காமலே வானில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தவறுகள் நடக்கின்றன. அதை முறைப்படுத்த டி.எஸ்.பி.யே உத்தரவு கொடுக்கும் முறையைச் செய்வது உதவிகரமாக இருக்கும்.

பயர் சர்வீஸை பொறுத்தவரை பல கோரிக்கைகள் உறுப்பினர்களைக் கேட்டால் வரக்கூடும். எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய அளவுக்கு சொல்கிறேன். கோவில்பட்டியில் பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்று திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சௌடி அவர்கள் அருப்புக்கோட்டையில் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக, நான் திருமங்கலத்தில் வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் அதிகமாகத் திறக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கின்ற கோரிக்கைகளைப் பரிசிலனை செய்து எந்தெந்த இடத்தில் ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

போலீஸ் அதிகாரிகள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று இருப்பது ரொம்ப நல்ல விஷயம். ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ப்ளவர் பஜார் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தார். அவர் நிரந்தரமாக அந்த ஸ்டேஷனிலேயே சப்-இன்ஸ்பெக்டராகவே இருக்க விரும்புகிறேன் என்று சொல்லி அங்கேயே பல வருஷங்கள் இருந்து ரிட்டையர் ஆனதாகச் சொல்லுவதுண்டு. அந்தமாதிரி ஒரு அதிகாரி ஒரே இடத்தில் இருக்க வழி செய்யக் கூடாது.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பெயர் மாறுதல் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். பெயரல்ல முக்கியம். எப்படி புத்திசாலித்தனமாக அங்கேயே இருந்திருக்கிறார் என்றுதான் தெரிய

வில்லை. பொதுவாக, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. அதே சமயத்தில் 1½ ஆண்டு 2 ஆண்டுகளிலும் மாற்றம் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி; பெரியபட்டணத்தில் நடந்ததைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுபற்றி மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மூன்று நான்கு பேரைத் தாக்கிவிட்டார்கள். கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுத்த உடனே, இரண்டு, மூன்று மணி நேரம் கூட ஆகவில்லை; வீடு வீடாகப் புகுந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். பூராவும் முஸ்லிம் மக்கள். அவர்களைத் தாக்கி பெரிய கொடுமைகளை விளைவித்திருக்கிறார்கள். 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக நானே அங்கு போய் விசாரித்துச் சொல்லுகிறேனே தவிர, கூட்டிக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. குறிப்பிட்ட போலீஸ் அதிகாரி திரு. சவுந்தரபாண்டியன், அவர் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தபோதே பலவிதமான கம்ப்ளெயின்டுகள் வந்து, அவர் இனிமேல் ஒழுங்காக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப் பட்டவர்களை அட்மினிஸட்ரேட்டிவ் சர்விசில் போடுவது நல்லது; இப்படி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பொறுப்பு கொடுக்கக்கூடாது. அவர்கள் எந்தக் கட்சி என்று வித்தியாசம் பார்ப்பதில்லை. தனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் தாக்கு வார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை இம்மாதிரி ஸ்டேஷன்களில் பொறுப்பில் போடக்கூடாது.

இறுதியாக, பல இடங்களுக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. மதுரைத் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் திருப்பரங்குன்றத்திலிருந்து மதுரை வருகிற வழியில் இரண்டு, மூன்று காலனிகள் இருக்கின்றன. டி.வி.எஸ். காலனி, கோவலன் நகர், டி.வி.எஸ். நகர், சாயி நகர், அழகப்பா நகர் போன்ற காலனிகள் இருக்கின்றன. இந்த இடங் களில் ரொம்பத் திறமையாகக் கொள்ளை அடிக்கக்கூடியவர்கள், வீட்டில் பூட்டை உடைத்து உள்ளே இருப்பவர்களை எழுப்பாமலே பெண்ணின் தாலியைக் கூட எடுத்துச் செல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இருந்து வரும் கோரிக்கை எல்லாம் அங்கே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்ப தாகும். பக்கத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இல்லாமல் இருப்பதால் கம்ப்ளெயின்ட் கூடக் கொடுக்க முடிவதில்லை. இதிலே தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீசாரால் தொழிலாளர் மண்டையை உடைக்க முடிகிறது, விவசாயிகளைக் கைது செய்ய முடிகிறது, மாணவர்களை அடிக்க முடிகிறது. ஆனால் பெரிய புள்ளிகள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந் தவர் என்பதல்ல, திருப்பத்தூரில் உள்ள கல்லூரியின் பொறுப்பாளர் இருக்கிறார், அவர் மாணவர்களை சொந்த ஆட்களை விட்டு உதைத்தது மட்டுமல்ல, தன் கையில் உள்ள ரிவார்வரைக் காட்டி சுட்டிவிடுவேன் என்று மிரட்டியிருக்கிறார்.

அவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறாரா, அவர் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள் போன்றவர்கள் இம்மாதிரியான சட்டவிரோதமான காரியங்களைச் செய்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியாது என்ற ஒரு நிலை வந்திருக்கிறது.

இது போலீஸ் மானியக் கோரிக்கை என்பதால் சில விவரங்களைக் கூறுகிறேன். மணலி அவர்கள் சொன்னது மாதிரி சோஷலிஸ நாடுகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, முதலாளித்துவ நாடுகளில், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் உள்ள போலீஸ்காரர்கள், எந்த அளவிற்குப் பண்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான முறையில் மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து அந்த முறையில் இங்கும் செயல்பட வேண்டும். அங்கு கான்ஸ்டபிள் என்று சொன்னால் அவமானமாகும், அவர்களைப் போலீஸ் ஆபீசர் என்று தான் சொல்லவேண்டும். எல்லோரும் ஆபீசர்கள் என்ற முறையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களோடு எப்படிப் பழகுகிறார்கள், எப்படி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அப்படி மக்களோடு பழகுவதற்குப் போலீசாருக்குச் சொல்லவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பாட்டா இப்போது ரூ. 1.50 கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது இங்கு வாச் அன்ட் வார்ட் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், யாரை அனுமதிப்பது யாரை அனுமதிக்காமல் இருப்பது என்று தெரியாமல் அவர்களது வேலை சிக்கலாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 1.50 தான் பாட்டா கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பாட்டாவை உயர்த்தி, குறைந்தது ஒரு கான்ஸ்டபிளுக்கு பாட்டா ரூ. 3 ஆவது கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இருபது கோடி ரூபாய் நாம் ஒதுக்கி செலவு செய்கின்றோம். இவர்கள் ஒரு கணிசமான தொகையில் இருக்கிறார்கள் கான்ஸ்டபிள்கள் 26,000 பேர்கள் இருப்பார்கள், ரிசர்வ் கான்ஸ்டபிள்கள் 10,000 பேர்கள் இருப்பார்கள். ஆக, 36,000 இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுப்பதன் காரணமாக—இவர்கள் ஒரு கணிசமான தொகையினர் இருக்கிறார்கள்—அந்த அமைப்பைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, மிகவும் முக்கியமான இந்த விவாதத்தில் நானும் பங்கு கொண்டு இறுதியாக ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகாவானது பொதுவாக மிகவும் கஷ்டம் நிறைந்த, இன்னல்களுக்கு ஆளாகக்கூடிய ஒரு இலாகா என்பதை நான்

எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. அதில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு பணியாற்று கிறபோது அவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்து அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய ஒரு இலாகா இது என்பதை நாம் எல்லோரும் பரிவோடு, நல்லெண்ணத்தோடு சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இதைப் பராமரித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய மேல் அதிகாரிகள் பொறுப்புணர்ச்சி யோடு நல்ல காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, இந்த அறிக்கையில், மிகவும் சிறப்பாக, கள்ள நோட்டு வழக்குகளை எவ்வளவு தீவிரமாகப் புலனாய்வு செய்திருக்கிறார்கள், செய்து சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது நாம் மகிழ்ச்சிக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி மகிழ்ச்சிக்குரிய வர்களாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது ஆளும் கட்சியில் எந்தவித மான தவறுதல்களும் நடக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை.

பொதுவாக ஒரு கருத்தை முதலில் ஊன்றிக் கூறவேண்டுமென்று கருது கிறேன். சென்னையில் முதல் போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்த முன்னாள் ஐ.ஜி. அவர்கள் தங்கிய விடுதியிலிருந்து, அந்தக் கட்டடத்திலிருந்து அவர்கள் எப்படி மாற்றப்பட்டார் என்பதை இந்த மன்றத்திற்குக் கூறுவது பொருத்தமான தாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த அந்த அதிகாரி தங்கி இருந்த இல்லத்தை கவர்னர் பெருமான் மாளிகையாக மாற்ற வேண்டும் என்று உடனடியாக அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வெளியேற்றும் விதத்தில் அந்த மாளிகையை விட்டு அவர்கள் மாற வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்த தாக எனக்கு நன்கு தெரியும். அத்தகைய பெரிய போலீஸ அதிகாரிக்கே இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் இதில் அரசியல் புதைந்திருக்கிறதா என்பதை இந்த மன்றமும், இந்த மன்ற உறுப் பினர்களும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அந்த மாளிகையில் தங்கினால் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. பிற்பாடு நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றியெல்லாம் பத்திரிகை களிலும், மற்றவிதமான அபிப்பிராயங்கள் எல்லாம் இங்கு தொகுத்துக் கூறப் பட்டன. அதுபற்றியெல்லாம் மறுமுறையும் துருவி ஆராய்ந்து கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. அது நடந்து முடிந்த விஷயம். பெரிய போலீஸ் அதிகாரிக்கே இந்த நிலை என்றால் சாதாரண அதிகாரிகளின் நிலை என்ன என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

1972 மார்ச் 15] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இங்கு பேசியவர்கள் எல்லாம், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தலையீடு இல்லை என்று பலவிதக் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உதாரணமாக, அருப்புக்கோட்டை உறுப்பினர் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் இடைத் தேர்தல் காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் இங்கு சுட்டிக்காட்டினார்கள். அந்த விஷயம் முடிந்துவிட்ட விஷயம், அதற்குப் பிற்பாடு ஒரு தேர்தல் நடந்தது, ஆகவே அதைக் கிளறவேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் அதை எழுப்பிய காரணத்தினால் அதுபற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் கூறுவது பொருத்த முடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிட்டு கொலை வழக்கு நாகர்கோவிலில் இடைத் தேர்தல் நடந்தபோது ஏற்பட்டது. அதில் எஃப்.ஐ.ஆர். எப்படித் தயாரிக்கப்பட்டது என்பதற்கு அதில் முதல் சாட்சியாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் சாட்சியங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் நானும் ஒரு வழக்கறிஞராக ஆஜாகியிருந்தேன். அதன் தீர்ப்புபற்றி நான் விரிவாகக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாகயிருக்கிறேன்.

கிட்டு கொலை வழக்கு, ஒரு தேர்தல் ஆபீஸில் சீட்டாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் இரு சாராருக்கு இடையே நடந்த மோதல் காரணமாக ஏற்பட்டது. அதற்கு வர்ணம் பூசி, கண், மூக்கு, காது வைத்து அரசியலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பலரும் அதில் எதிரிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டு, கடைசியில் நீதி மன்றத்தில் எல்லோரும் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை என்று சொல்வார்கள். சட்டம் என்பதற்கு முன் எல்லோரும் சமம் என்று சொல்வார்கள். சட்டத்திற்கு முன் எல்லோரும் சமம் என்பதை நிரூபிக்க காலந் தாழ்த்தி செய்தார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட், செஷன்ஸ் கோர்ட் என்று சென்றுதான் நிரூபிக்க முடிந்தது அந்தக் கொலை வழக்கில். அதில் எனது உறவினரும், இந்தச் சபை உறுப்பினராக இருந்த சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சகோதரரையும், அவரது பிள்ளைகள் எல்லோரையும் எதிரிகளாகச் சேர்த்திருந்தார்கள். இதெல்லாம் பொய் வழக்கு என்று செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அது மட்டும் அல்ல, முதலாவது சாட்சி ஒழுங்கான முறையில் சாட்சியம் சொல்லவில்லை என்று கூறி அவர் மீது பெர்ஜுரி வழக்கு போட்டு தண்டனை அளிக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைச் சுட்டிக்காட்டக் காரணம் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்குத்தான்.

குறிப்பாக எஃப்.ஐ.ஆர். தயாரிக்கும்போது இரு அரசியல் தலைவர்கள், இரு வட்டச் செயலாளர்கள் இருந்தார்கள். முதல் சாட்சி செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலேயே இதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு வழக்கறிஞருடைய வீட்டிற்குச்

சென்று புத்தகங்களை எடுத்து வந்து எஃப்.ஐ.ஆர். ஐ டிக்டேட் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இது தலையீடு அல்லவா? ஒழுங்காக நடந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். இப்படி எண்ணற்ற வாலிபர்கள் மீது வழக்குகள் ஜோடிக்கப்பட்டன. ஆனால் ஒன்றிலும் தண்டனை வழங்கப் படவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன்.

நாகர்கோவிலில் என்னென்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து யார் யார் எல்லாம் எவ்வளவு கார்களில் என்னென்ன கருவிகளைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் நான் மறுமுறையும் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தேவை இல்லை. காக்கி உடை அணிந்தவர்கள் ஸ்ரீவைகுண்டம் போன்ற இடங்களிலிருந்து லாரி லாரியாக இறக்குமதி செய்யப் பட்டார்கள். அதையெல்லாம் இந்த மன்றம் நன்கு அறியும். இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் அதை அறிவார்கள். நம்பர் இல்லாத போலீஸ் என்ற முறையில் காக்கி உடையில் நடமாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகப் பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதற்காகக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாகயிருக்கிறேன். இன்னொரு விஷயம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி: நான் கேட்டது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் தங்கியிருந்த நேரத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு. அவர்கள் பதவிக்கு வந்த பிற்பாடு, தன் கீழ் போலீஸ் துறை இருக்கும்போது அவர்கள் தவறுதலாக, அவர்கள் தூண்டுதல் பேரில் ஏதாவது வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்களா என்றுதான் கேட்டேனே தவிர வேறு எதுவும் கேட்கவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அந்த வழக்கிலே யார் யார் எதிராளிகளாக இருந்தார்கள், என்னென்ன நடந்தது, கடைசியில் போலீசார் அந்த மாதிரி கேஸ் நடத்தத் தேவையில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உண்மையான முகாந்திரம் இருந்தால் போதிய ஆதாரம் இருந்திருந்தால் கண்டிப்பாக நடத்தியிருப்பார்கள். அந்த வழக்கு நடக்கவில்லை. தொடரவில்லை. எஃப்.ஐ.ஆர். போட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

திரு. ஜேம்ஸ், எம்.எல்.ஏ., திரு. சௌந்தரபாண்டியன், முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பது தெரியும். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சி எனக்கு நேரடியாகத் தெரியாத காரணத்தால், முதலமைச்சர் அதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அது

1972 மார்ச் 15] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

செய்யப்பட்டு, நடந்தது. அது விரும்பத்தக்கதல்ல. யார் நிலையிட்டாலும் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படவேண்டியதுதான். அதுதான் அரசின் கடமை, போலீஸ் இலாகாவின் கடமை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1967-ஆகஸ்டிலே நடந்த கேஸ் இது வரையில் முடிவு அடையவில்லை. தயவு செய்து அதில் எங்களுக்கு சிட்சை கொடுத்தால் கூட ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்கள் மீது அது ஒரு 'டெமகிள்ஸ ஸ்வோர்டு' மாதிரி இருக்கிறது. அதற்கு சீக்கிரமாக முடிவு செய்வதற்கு இலாகா வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாதிரி கூறிய பல வழக்குகளிலே இந்த இலாகா என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கின்றது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாக 75 சந்தன மரங்களை திருச்சி ஜில்லாவில் அப்புறப்படுத்தியதாகவும், அவர்களிலே 75 பேர் கைது செய்யப்பட்டதாகவும், அதற்கு முன்பு அமைச்சராக இருந்த திரு. கோவிந்தசாமி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று? சார்ஜ் ஷீட் செய்து இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஸ்பெஷல் கோர்ட் போட்டு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக நமது மாநிலத்திலே இப்போது மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்காரி ஆக்ட் அமல் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதைப் போலீஸ் பிரிவினரே அமல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவை தனியாக இயக்குவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த அப்காரி ஆக்ட்டின் மூலம் எக்சைஸ் வரி, அப்படிப்பட்ட சுங்க வரி வருகிறது. அந்த மாதிரி அதிகாரத்தை தனிப் பிரிவிடத்தில் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது சுமார் ரூ. 35 கோடி வருமானம் வருகிறது. இதைத் தனிப் பிரிவாக அமைத்தால் நஷ்டம் இல்லை. இவர்களைப் போலீஸ் இலாகாவில் ஒரு பிரிவாக வைக்காமல் தனிப்பிரிவாக வைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆலோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் குறித்து சொல்லவிரும்புகிறேன். சமூக விரோதிகள், நக்சலைட்ஸ் போன்றவர்களை முனைந்து தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது இந்த இலாகா என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நக்சலைட்டுகளைக் கண்காணிப்பதில் மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அறிவுரையை நான் கூறிக்கொள்ள

விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதி கேரளாவையும் தமிழ்நாட்டையும் இணைக்கும் பகுதியாக இருக்கிறது. கேரளாவிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து பல குற்றங்களைப் புரிந்து வரும் தன்மையிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ரோடாவது கேரளாவுக்குச் சொந்தமான ரோடாக இருக்கிறது. நம்முடைய போலீஸ் இலாகா ரோடு பெட்ரோல் போட்டு அங்கே காவல் பணி புரிவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் அங்கே நம்முடைய போலீஸ் படைக்கும், கேரள போலீஸ் படைக்கும், தகராறுகள், தாவாக்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது பகுதியில் ரோடு அமைத்து, இந்த மாதிரி நக்சலைட்டுகளைக் கண்காணிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில், பாரசாலை என்ற இடத்தில் சக்திநேசன் என்ற ஒரு இடது சாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் நமது போலீசார் பற்றி, பல குற்றங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது போலீசார் கேரள எல்லைப்பகுதியில் சென்று அங்கே பலரைக் கைது செய்ததாகவும் அடித்ததாகவும் பலவிதமாகப் புகார்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று கேரள எல்லைப்பகுதியில் அரிசிக்கடத்தல் தீவிரமாக முனைந்து செய்யப்பட்டு வருகிறது. லாரியில் அரிசி கடத்தி வருகிறார்கள். அதையும் கண்காணிப்பது இல்லை. இந்த மாதிரி ஏற்படும் நடவடிக்கைகளைச் சமாளிப்பதற்கு இந்தக் காவல் துறையினர் வேண்டிய அக்கறை செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆய்வுரையிலே பல புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, குற்றங்களைப் பார்க்கிறபோது ஹௌஸ் பிரேக்கிங் அதிகமாக இருக்கிறது. 1970-ம் ஆண்டு, 6,656 என்று இருந்த நிலைமை மாறி 6,863 என்ற அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. மேஜர் கிரைம்ஸ் பெரிய திருட்டுகள் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால் 1970-ல் 16,399 என்று இருந்தது, 17,124 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது இந்தக்களவுக்குற்றங்கள் அதிகரித்து வரும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். பெருநகரத்தில் இந்த மாதிரி களவுக்குற்றங்கள் அதிகமாக வந்திருக்கின்றன.

அண்மையில் நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகள் சென்னையில் நடந்த பல களவுகளைக் கண்டுபிடித்து, பல லட்சக்கணக்கான விலையுயர்ந்த பொருள்களை கண்டுபிடித்துள்ளதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். கமிஷனர், ஐ.ஜி. போட்டோக்கள் கூட பத்திரிகையில் வந்தன. இந்த மாதிரியான களவுகளைக் களைந்திருப்பதற்கு நான் பாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 15] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இந்த மாதிரி காரியங்கள் மற்ற முனிசிபல் நகரங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு எனக்கு ஒன்று சொல்ல இருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் நான் வசிக்கும் வீட்டிற்கு மேற்கு வீட்டில் வீட்டிற்குள்ளே நுழைந்து பல சாமான்களை சூறையாடிக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இன்று வரை துப்பு கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. நாகர்கோவில் பகுதியில் பல இடங்களில் இந்தமாதிரி வீட்டில் புகுந்து திருடும் தன்மை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலை பரவாமல் இருப்பதற்கு இரவு நேரத்தில் 'பெட்ரோல்டியூடி' வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் இந்த மன்றத்தின் முன் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு இரட்டைக் கொலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் வேலப்பன் என்ற நபர் கைது செய்யப்பட்டு, அவர் லாக்-அப்பில் இறந்து விட்டார் என்றும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய கொளச்சல் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. பாலையா அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாகப் பல விஷயங்களைச் சொல்கிறார்கள். அவரைக் கொளச்சல் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்றதாகவும், அவர்கள் அங்கே முதலில் சர்டிபிகேட் தரமாட்டேன் என்று சொன்னதாகவும், அதற்குப்பிறகு சர்டிபிகேட் வாங்கிவிட்டார்கள் என்றும் குற்றச்சாட்டு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதில் ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் விசாரணை நடத்தி வருகிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி விசாரணையில் நியாயம் கிடைக்கிற வகையில் அதிகாரிகள் இன்னும் அதிலே சம்பந்தப்பட்ட நியாயமான சாட்சிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆரம்போளி போலீஸ் ஸ்டேஷன் எல்லையில் பிணம் கிடக்கிறது என்று அங்கே உள்ள போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரே சொல்லி, அங்கேயுள்ள மக்கள் வந்து பார்த்து, ஹாஸ்பிடலுக்கு எடுத்துச் சென்றார்களாம். குற்றம் புரிந்தவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டியது தான். அவர்களைத் த்ண்டிப்பதற்காக கோர்ட்டில் நிறுத்தி ஜெயிலுக்கு அனுப்ப வேண்டியது தான். அது தான் அவர்கள் கடமை. ஆனால் இப்படி அவர்களை லாக்-அப்பில் வைத்து, அடித்துக்கொல்வது என்பது நியாயமல்ல.

இந்தமாதிரி ஒரு விஷயம் நாமக்கல்லில் நடந்தது. அதையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். விவரங்களை எல்லாம் சொல்லத் தேவையில்லை. லாக்-அப்பில் மரணம் ஏற்படக்கூடாது. இந்தமாதிரி மரணம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் போலீசார் எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை)

அடுத்தபடியாக, வேறு சில காரியங்களைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். 2 நாட்களுக்கு முன்னால் 4 நபர்கள் தீக்குளிக்க வந்தார்கள். அவர்கள் கைது

செய்யப்பட்டார்கள் என்று இருந்தது. அது பற்றிய விவரம் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அவர்களெல்லாம் முன்பு தேனி வளர்ப்பு இலாகாவில் இருந்தார்கள் என்றும், அவர்களைப் பிரித்து விட்டார்கள் என்றும், அவர்களை யெல்லாம் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகவும், அங்கே இண்டர்வியூ செய்து கடைசியாக அவர்களைத் தேர்வு செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் பலமுறை அரசாங்கத்திடம் பல கோரிக்கைகளை எல்லாம் சமர்ப்பித்தும், ஒரு பலனும் ஏற்படாத காரணத்தால், வாழ்க்கையில் வெறுப்பு ஏற்பட்ட அவர்கள் இங்கே தங்களுடைய வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள் என்றும் தெரிகிறது. இந்த மாதிரி குற்றம் புரிகிறவர்களை எல்லாம், சாதாரணமான கொலைக்குற்றம், களவு செய்தவர்களைப் போல் கருதாமல், சமுதாயத்தில் மிகவும் அடிபட்டதால் அவர்கள் இந்த மாதிரி செயலில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற பரிவு உணர்ச்சியோடு அவர்களுக்குப் பரிகாரம் தேடித் தர வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு பலவிதமான குறைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். எத்தனை தடவைகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தப்பட்டது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, வாணியம்பாடி நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள்—முஸ்லீம் லீக் கட்சி ஒரு வகுப்புவாதக் கட்சியல்ல, ஒரு மிகச் சிறந்த கட்சி என்று அவர்கள் வாதாடினார்கள்.

ஸ்தாபன காங்கிரசிலே இருப்பவர்கள் ஏதோ பிற்போக்கு வாதிகள், வகுப்பு வாதத்திலே ஊறினவர்கள் என்று கருதிக் கொண்டு அவர்கள் பலவிதமான குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறினார்கள். அவர்கள் குற்றக்கணைகளை ஏவி விடுவதற்கு முன்பு ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். யார், யார் எல்லாம் இந்த ஸ்தாபன காங்கிரசிலே இருக்கிறார்கள் என்று சற்று உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஸ்தாபன காங்கிரசிலே இருப்பவர்கள் இந்த தேசத்தின் விடுதலைக்காக என்னென்ன தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இந்தக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பலரும் வகுப்புவாதத்தைக் கண்டித்தவர்கள், வகுப்பு வாத உணர்ச்சியைக் கண்டித்தவர்கள் என்பதை ஞாபகத்திலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வகுப்புவாதக் கலவரங்கள் பல இடங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஒரு சிலர் அண்மை மாநிலத்தில் உள்ள பூவாறுக்குச் சென்று விட்டார்கள் என்ற பத்திரிகைச்

குறிப்பைப் பார்த்தேன். அது உண்மைக்குப் புறம்பாகப் போடப்பட்டது. கடலோரப் பகுதியில் மீனவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்குள்ள முஸ்லீம் களுக்கும் இவர்களுக்கும் கலவரம் ஏற்பட்டு அது சம்பந்தமாகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான வர்கள் அங்கு சென்று விட்டார்கள் என்று சொல்லி இருப்பது அபாண்ட மாகப் பழி சொல்லப்பட்டதாகும். இம்மாதிரி வகுப்புவாதத் தன்மையில் பலரும் பேசிக்கொண்டு இருந்தால் பலவிதமான குழப்பங்கள் ஏற்படும். அதிலும் கடலோரப் பகுதியில் இந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் ஏற் படுகின்றன.

உதாரணமாக, கன்னியாகுமரிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கோவலம் பகுதியில் உள்ள கிராமத்தில் ஒரு கலவரம் ஏற்பட்டு அங்கிருந்து ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான நபர்கள் இன்னொரு சமூகத்தார் உள்ள ஊருக்குச் சென்று அங்கிருந்த பெண்களையும், தாய்மார்களையும் தாக்கினார்கள். போலீ சிற்குச் செய்தி கிடைத்து அவர்கள் விரைந்து சென்று அமைதியை நிலைநாட் டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இதைப் பற்றி நான் மிகவும் நல்ல முறையிலே பாராட்டச் செய்வேன். நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னுடைய தொகுதியைப் போல பல இடங்களிலும் பல சம்பவங்கள் திடீரென்று நடந்து விடுகின்றன. அவற்றை ஜாதிக் கலவரங்கள் என்று கருதி விடாமல் பொறுப் புணர்ச்சியோடு நாம் எல்லோரும் உற்றுப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி ஜாதிக் கலவரங்கள் எங்கே ஏற்பட்டாலும், வாணியம்பாடியாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு எங்கேயிருந்தாலும் அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, நான் காலையிலே பேசும்போது இதைத் தான் சொன்னேன். காங்கிரஸ் கட்சியிலேயும், மற்ற கட்சியிலேயும் உள்ள இந்து சகோதரர்கள் முஸ்லீம் லீக்கில் உள்ளவர்களின் அடக்க உணர்ச் சியைப் பாராட்டுவதில்லை. வாணியம்பாடியைப் பொறுத்த வரையில் முஸ்லீம் களும், இந்துக்களும் சகோதரர்கள்போல இருக்கிறார்கள். அரசியல் காரணங் களைக் காட்டி வகுப்புவாத வர்ணம் பூசப்படுகிறது. அது தவறானதாகும். மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களைப் பற்றி எனக்கு எப்போதும் பெரு மதிப்பு உண்டு. அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை இந்த விதமாக அணுகாமல் என்னுடைய உணர்ச்சியைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு அணுக வேண்டும். இதனால் நாட்டுக்கும் நல்லது, நமக்கும் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சொன்ன உணர் வை நான் பரிபூர்ணமாக உணர்ந்திருக்கிறேன். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த சாதிக் அலி அவர்கள் அவருடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான். ஒரு வேளை

அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம். எந்தவிதமான ஜாதிப் பரிவுகளைப் பற்றியும் பார்க்காமல் வேறு விதமான கருத்துக்களைப் பார்க்காமல் எங்கள் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக உணர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நான் வேறு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஏர்வாடியில் ஒரு கேஸ் நடைபெற்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக இருந்தால் கேளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவருடைய தலைவர் என்னுடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான் என்றார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்கிற இந்த வாதத்தைத் தான் நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்த வாதத்தை நம்முடைய காங்கிரஸ்காரர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். இதை விட மாட்டேன் என்கிறார்கள். அது தான் என்னுடைய வருத்தமாகும். நான் அந்த வகுப்பு, இந்த வகுப்பு என்று பேசாமல் ஒரே வகுப்பு ஒரே இனம் என்ற முறையிலே பேச வேண்டும். நீங்கள் இப்படிப் பேசியதால் தான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியே தோன்றியது. எனவே முஸ்லீம் லீக் கட்சி தோன்றுவதற்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் காரணம் என்பதைக் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இதைப் பற்றி விரிவாகப் பேசாமல் இரண்டொரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏர்வாடி கிராமத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு முஸ்லீம் சகோதரர் கொல்லப்பட்டதாக ஒரு அறிக்கையை முதலமைச்சருக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன் நகலை எனக்கும் அனுப்பியிருந்தார்கள். அதில் குறிப்பிட்டு இருக்கக்கூடிய சில கருத்துக்கள் இந்த முஸ்லீமைக் கொன்று எரித்து விட்டார்கள் என்ற ஒரு புகார் அதிலே இருக்கிறது. சாதாரணமாக முஸ்லீம்கள் இறந்தால் எரிப்பதில்லை. ஆனால் இவரைக் கொன்று எரித்து விட்டார்கள் என்ற புகார் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான வழக்கு இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை.

இம்மாதிரியான விரும்பத்தகாத காரியங்கள் அந்தக் கிராமத்திலே நடந்திருக்கின்றன. அவருடைய உறவினர்களெல்லாம் என்னிடத்திலே இதைப்பற்றிப் பலமுறை எடுத்துக் கூறினார்கள். அது மாதிரிக் குற்றம் புரிந்தவர்கள் யாராக

இருந்தாலும் அவர்களை நீதிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகாவைப் பற்றி இரண்டொரு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். குடியாத்தத்திலே போலீஸ் லத்தி சார்ஜ் நடந்தது என்று எனக்குப் புகார் வந்திருக்கிறது. குடியாத்தம் முனிசிபாலிடி இது பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அங்கே நடந்த லத்தி சார்ஜ் அத்து மீறிய செயல் என்றும் அதில் பலரும் காயம் உற்ற தாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 50-க்கு மேற்பட்டவர்கள் காயம் உற்று இருக்கிறார்கள் என்பது மாத்திரமல்ல. திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர். அவருடைய தலைமையிலே 47 பேர்கள் சர்வகட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு இந்த லத்தி சார்ஜ் நடந்தது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டினை அந்தத் தீர்மானத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். இது தான் உண்மை. இதன் மீது விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக இதனை இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிடுவது நமது போலீஸ் இலாகாவில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கமிஷன் ஆலோசனைகளைக் கூறி இருக்கிறது. அதிலே முதன்மையானது இப்போது வேலூரிலே இருக்கிற காலேஜை ஆவடிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு பரிந்துரையை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த போலீஸ் காலேஜ் வேலூரில் இருக்கிறது. இதை ஆவடியில் இப்போது ரிசர்வ் படை இருக்கிற பகுதிக்கு மாற்றவேண்டும் என்ற பரித்துரையை அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு போலீஸ் ஸ்கூல்களை ஏற்படுத்தவேண்டும், ஒன்று பழனியிலும், மற்றொன்று திருச்சிராப்பள்ளியிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். வேலூரில் இப்போது இருக்கிறது என்ற பரிந்துரையைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான டிரெயினிங் ஸ்கூல்களை ஏற்படுத்தினால் தான் அந்தப் படையில் இருக்கிறவர்களுக்கு உள்ளபடியே விரிவாகவும், ஒழுங்காகவும் பயிற்சி கொடுக்க முடியும் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களை இன்று டிரில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் மிகவும் தொல்லைப்படுவார்கள். இது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது. அப்படிச் சொன்னால் பலராலும் முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட வயதிற்கு மேற்பட்டவர்

களுக்கு டிரில் போன்றவைகள் கடினமாக இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை இலாகாவில் உள்ளவர்கள், பெரிய அதிகாரிகள், தெளிவாகக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஹெட்கான்ஸ்டேபிள், கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு இப்போது ஒரு ரூபாய் "ஆப் டியூடி" என்று கொடுத்து வருகிறார்கள். 1953-ல் இருந்து இது கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. 1953-லே இது நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இன்றும் இது நடை முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றியமைத்து அவர்களுக்குப் போதிய அளவிற்குப் புதிய விகிதத்தில் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக "பீடிங் சார்ஜ்" என்பது லா அண்ட் ஆர்டரை செயல் படுத்தச் செல்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த பீடிங் சார்ஜ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று பலரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அசிஸ்டெண்ட் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிற வர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அதே மாதிரி போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதும் வெகு குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். யூனிபாரம் கிராண்ட் கெஸட்டட் ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் வருஷத்திற்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் முழுமையாக அமுலாக்கப்பட வேண்டும். இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது போதாது என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நல்ல பூட்ஸ் வாங்க வேண்டுமானாலும் 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, 24 மணி நேரமும் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக் கிறது. போதுமான ஓய்வு இல்லை. "ஒன்ஸ் எ போலீஸ் மேன் ஆல்வேஸ் எ போலிஸ்மேன்". 24 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக சப்-இன்ஸ்பெக் டர்கள் அடிக்கடி பல இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அவர் களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற "கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ்" கூட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக் கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் காவல் துறையினருக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது. இன்று 80 சதவிகிதம் பேர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் முழுவதுமாக, தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த முக்கியமான பிரச்சனை இன்றைக்கு சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய டிராஃபிக் பற்றியது. இப்போதும் டிராஃபிக் டிவிஷனில் உள்ளவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இருப்பினும், சென்னை நகரம் அதிகமான இடநெரிசல் உடையதாக இருப்பதால், நமது டிராஃபிக் டிவிஷனில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளை மேல்நாட்டுக்கு அனுப்பி, டிராஃபிக் பயிற்சி பெற்றுவரச் செய்யவேண்டும். மேல்நாட்டிற்குச் சென்று விசேஷ ட்ரெயினிங் பெற்று வந்தால் இன்னும் திறமையாக டிராஃபிக் கன்ட்ரோல் நடத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதோடு இந்த டிராஃபிக் டிவிஷனை ஒரு தனிப்பிரிவாக வைத்து திறமையாக செயல்படச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஃபிங்கர் பிரின்ட் பீரோவைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு ஃபிங்கர் பிரின்ட் பீரோ ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் முழுதுமாகச் செயல்படுத்தவில்லை. அதைப் பூரணமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஃபிங்கர் பிரின்ட் பீரோ அதாவது மத்திய ஃபிங்கர் பிரின்ட் பீரோ இப்போது வேலூரில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக சென்னைக்கு மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இந்த 'லா அண்டு ஆர்டர்' பிரிவு பற்றியது. இந்த லா அண்டு ஆர்டர் பிரிவில் போதுமான அலுவலர்கள் இல்லாததால் அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் காலாகாலத்தில் செய்ய முடியவில்லை. எனவே, இந்தப் பிரிவில் மேலும் அதிகமான ஆட்களைப் போட்டு, ஒழுங்காகக் காரியங்களைச் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். காவல் துறையில் ஆங்காங்கே அவுட் போஸ்ட்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அப்கிரேடு பண்ணவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கின்ற அவுட் போஸ்டினால் எந்தக் காரியத்தையும் உருப்படியாகச் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு எப்.ஐ.ஆர். கூட ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியவில்லை. இந்த

முறையில் பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த அவுட் போஸ்ட்களை அப்கிரேடு பண்ணுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். சாதாரணமாக கோர்ட் சம்மன்ஸ், வாரண்டுகளையெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. இதுபற்றி நான் ஒரு ஆலோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். சம்மன்களையெல்லாம் போஸ்ட் மூலமாக—அஞ்சல் துறை மூலமாக—அனுப்புவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சம்மன்களையும் போலீசாரே எடுத்துச் செல்வதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வேலை இல்லாவிட்டால் அவர்களின் அன்றாட வேலைகளைக் கவனிக்க வசதியாக இருக்கும்; நேரிலே கொண்டு கொடுப்பதிலுள்ள இடையூறுகளும் இருக்காது. எனவே, சம்மன்களை அவர்கள் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏ.பி.பி. நியமனம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏ.பி.பி. ஆக நியமனம் செய்யப்படுகின்றவர்கள், அதே வேலையிலேயே அவர்கள் ஓய்வு பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் முன்சீப்களாகவும், மாஜிஸ்டிரேட்களாகவும் வருவதற்கு வழிவகைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களின் வழக்கறிஞர் தொழிலுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 'ஜுவினைல் டெலிங்க்வென்ஸி' பற்றிய விஷயம். இந்த இளம் குற்றவாளிகளைப்பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு, அது சம்பந்தமாக சரியான துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு காவல் துறையில் ஒரு தனிப் பிரிவை ஏற்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து போலீஸ இலாகாபற்றிய பல குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பொதுவாக போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் அடிக்கடி சர்ச்சைகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, நமது சென்னை நகரில் சிம்ஸன் தொழிற்சாலை விவகாரத்தில் போலீஸ் நடந்துகொண்ட முறை பற்றி, இங்கே பல குறைகளைக் கூறினார்கள். சமூக விரோதிகள் அந்தத் தொழிற்சாலைக்குள் நுழைந்து பலவித விரும்பத்தகாத காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சமூக விரோதிகள் யாராக இருந்தாலும், போலீசார் தக்கமுறையில் கண்காணித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த போராட்டம் வலுப்பெற்றிருக்காது. பல தொழிலாளர்கள் சமூக விரோதிகளின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருக்கமாட்டார்கள் என்பதை

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாமல், சாதாரண நபர்களும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சமூக விரோதிகள் தொழிலாளர்களின் வீடுகளில் புகுந்தும் தாக்குதல் நடத்தி இருக்கின்றார்கள். சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் துறை தக்கமுறையில் கண்காணித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இம்மாதிரியான அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறாமல் தடுத்திருக்கலாம். லா அண்டு ஆர்டர் சீர்குலையாமல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். அதைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். வெளியிலே ஏற்படுகின்ற பெரிய தகராறுகளைத் தடுப்பதில், லா அண்டு ஆர்டரை நிலைநாட்டுவதில் போலீஸ் இலாகா ஈடுபட வேண்டுமேயன்றி, தொழிலாளர்களுக்குள்ளே ஏற்படுகின்ற சிறு பிரச்சனைகளில் தலையிடக்கூடாது என்ற நியதியை இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கே மாணவர்கள் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதனால் பலரும் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அங்கும் சமூக விரோதிகள் புகுந்து, கெடுதல் விளைவித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் தக்க கவனம் செலுத்தியிருந்தால், அந்தக் கிளர்ச்சிகளைத் தடுத்திருக்கலாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர் கிளர்ச்சியின் காரணமாக மாணவர் விடுதிகளும் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, திருப்பத்தூர் மாணவர் விடுதி தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முசிரி கல்லூரி மாணவர் இல்லம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தவிடாமல் கலகம் விளைவிப்பதிலும் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். யார் பொதுக் கூட்டம் நடத்தினாலும், எந்தக் கட்சிக்காரர் பொதுக் கூட்டம் நடத்தினாலும் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. மதுரை, சமயநல்லூர், திருச்சி இன்னும் பல இடங்களில் நடத்தப்பெற்ற பொதுக் கூட்டங்களைச் சரியாக நடைபெறவிடாமல் குழப்பம் விளைவித்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டப்படி எந்தக் கட்சி வேண்டுமானாலும் கூட்டம் நடத்தலாம். அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. சமூக விரோதிகள் கூட்டம் நடைபெறவிடாமல் குழப்பம் விளைவிப்பார்களானால், வன்முறை நிகழாவண்ணம் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுப்பதில் முனைந்திருக்க வேண்டும். வன்முறையாளர்கள் அரசியல் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மீது வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு போலீஸ் இலாகாவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடவடிக்கை எடுப்பதிலே தயவு தாட்சண்யம் காட்டக்கூடாது.

அடுத்து, இந்த போலீஸ் கமிஷன் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் அரசாங்கத் தலைமைச் செயலாளர், ஐ.ஜி. போன்ற பெரிய அதிகாரிகள் அடங்கிய ஒரு ஹை லெவல் கமிட்டி அமைத்து பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதில் உள்ள முக்கியமான கருத்துக்களையெல்லாம் நாம் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை விரைவிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு சின்ன விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். சின்ன விஷயமாக இருந்தாலும் அது பெரியதாகத் தோன்றுகிறது. அதாவது, மதுரை, சென்னை நகர்களில் 'டாகஸ் ஸ்குவாட்' வைத்திருக் கிறார்கள். அந்த நாய்களுக்கு எல்லாம் இறைச்சி போன்றவற்றை தாராள மாகப் போட்டு நல்லமுறையில் பராமரிக்க வேண்டும். இறைச்சி போடுகிறார்கள். ஆனால் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய இறைச்சி சரியாகப் போய்ச் சேர வில்லை; வேறு எங்கோ போய்விடுகிறது. இம்மாதிரிக் காரியங்கள் நடக்கக் கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றார்கள். எனவே, அந்தப் பதவிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இந்த ஃபயர் சர்விஸைப் பற்றியது. அண்மையில் மதுரையில் வைகை ஆற்றில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின்போது அவர்கள் அயராது உழைத்தார்கள். அங்கே அவர்கள் ஆற்றியப் பணி பாராட்டத் தக்கது. ஆனால் அவர்களுக்கும், மற்ற போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சம்பளத்திலும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளிலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சம்பளத்திலும், சலுகைகளிலும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும்.

They should be treated on a par with the regular forces அதைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்று சமூகத்தில் இருக்கின்ற தீயவர்களை, அக்கிரமக்காரர்களைக் கண்காணிக்க, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் போதுமான அதிகாரம் காவல் துறைக்கு இருக்கிறது.

அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துவதில், எந்தவிதமான தலையீடும், குறிப்பாக அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடுகள் இருக்கக்கூடாது, என்ற கருத்தினைக் கூறி, போலீஸ் இலாகாவை இருக்கின்ற சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, தன் இச்சையாக, திறமையாகப் பணியாற்றச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட காவல்துறை மானியத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், தோழமைக் கட்சியின் தலைவர்களும் எடுத்து உரைத்திருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சில விளக்கங்களை நான் இங்கே கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

காவல்துறை மானியத்தைப்பற்றிப் பேசிய அனைவருமே காவல்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளும், காவலர்களும் எந்த அளவுக்கு இந்தச் சமுதாயத்திற்கும், நாட்டிற்கும் தொண்டாற்றுகின்றார்கள் என்பதனை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடமை, கண்ணியம் எனக் கொண்டு ஆண்டாண்டு காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்ற அந்தத் துறையினர் சமுதாயத்திலும் நாட்டிலும் நல்ல பாதுகாப்பும், தூய்மையும், புனிதத் தன்மையும் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகத் தங்களுடைய உயிரைக்கூட பணயமாக வைத்து ஆற்றி வருகிற பணிகளை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம்.

கிட்டத்தட்ட 38 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பொறுப்புள்ள காவலர்களும், அதிகாரிகளும் இருக்கின்ற அந்தத் துறையில், இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அங்கு ஒன்றும் இங்கு ஒன்றுமாக ஒன்றிரண்டு குறைகள் தென்பட்டாலும் அவைகளை எல்லாம், இன்று காலை முதல் இதுவரை எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல விளக்கங்களின் மூலம் அவர்களே கூட திருத்திக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை நிச்சயமாக உருவாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தப் பெரிய இலாக்கா எப்படிச் சீர்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு பல உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். இந்த இலாக்காவுக்கும், அரசுக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பினை வைத்துக்கொண்டு, இந்த இலாக்காவிலே நடைபெற்றுவிடுகின்ற சிற்சில தவறுகளை ஒரே அடியாக அரசின் மீது சுமத்தி, அரசியல் ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்வது நல்லது அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதும் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் மக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும், எளிமையாக மக்களிடத்தில் பழகுகின்றவர்களாக இருக்கவேண்டும், அவர்களைப் பார்த்து ஒரு அச்சம், பய உணர்ச்சி இவைகள்

எல்லாம் ஏற்படாத அளவுக்கு அந்தத் துறை இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெரியவர் மணலி ஐயர் அவர்களும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், வேறு சிலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த எண்ணத்தை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. மக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு நிச்சயமாக இந்த இலாக்காவினர்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்த இலாக்காவிற்கு அடங்கி நடந்திடல் வேண்டும், இந்த நாட்டில் அமைதியைக் காக்க, ஒழுங்கினைக் காக்க என்ற உணர்வும் பொது மக்களிடத்தில் இருந்திடல் வேண்டும். அது அறவே அற்றுப்போய்விடுமானால் தாறுமாறான சமுதாயச் சூழ்நிலை, மோதுதல் நிறைந்த சமுதாயச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதில் யாரும் மாறுபட இயலாது.

ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு பாம்பு ஒரு சாதுவினிடத்தில் சென்று, 'என்னைக் கண்டால் எல்லோரும் வெறுக்கிறார்களே ஏன்?' என்று கேட்க, அந்தச் சாது 'நீ எல்லோரையும் கடிக்கிறாய் என்ற காரணத்தினால் வெறுக்கிறார்கள், நீ அந்த வேலையை விட்டுவிடவேண்டும்' என்று சொல்ல, அந்தப் பாம்பும் 'சரி' என்று சென்றுவிட்டதாம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு உடம்பெல்லாம் காயத்தோடு அந்தப் பாம்பு மீண்டும் சாதுவை அடைந்து "என்னைச் சிறுவர்கள் எல்லாம் கூட அடிக்கிறார்களே, உடம்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் காயங்களைப் பாருங்கள்" என்று வருந்தியதாம். அதற்கு அந்தச் சாது "உன்னை யாரையும் கடிக்காதே என்று தானே நான் சொன்னேன். அடிக்க வருகிறவர்களை படம் எடுத்துச் சீறுமலா இருக்கச் சொன்னேன்? படம் எடுத்துச் சீறி இருந்தால் அவர்கள் பயந்து போய் இருப்பார்களே" என்று சொன்னாராம்.

அதைப்போல போலீஸ் இலாக்கா கடிக்காமல் இருக்கலாம்—சீறாமல் இருந்து விடுமானால் பாம்பின் கதிதான் இந்த இலாக்காவுக்கும் என்பதை நான் மாத்திரம் அல்ல—ஆளும் கட்சியாக இருந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், வேறு மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சியாகவும் இங்கே எதிர்க் கட்சியாகவும் இருப்பவர்களும், ஒரிசா போன்ற மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சியாக இருந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், மற்ற மாநிலங்களில் கூட்டாக ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இங்கே தோழமைக் கட்சியாக இருப்பவர்களும் நன்றாக உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆக, போலீஸ் இலாக்கா மக்களோடு நெருங்கிக் கலந்துவிட வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்துக்கு இடையிலும், மக்களை அச்சுறுத்துகிற அந்தக் கருத்துக்கு இடையிலும், அவர்களுக்கு என்று இரு நிலைகளுக்கும் இடையே அமைந்த சமநிலையில் நின்று தங்கள் பணியினை ஆற்றிடல் வேண்டும் என்ற முடிவினுக்கு நாம் வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

சமுதாயத்தில் நல்ல பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிடுமானால் குற்றங்கள் குறைந்துவிடும் என்ற கருத்துக்களை திரு. மணலி ஐயா அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கருத்துத்தான். ஆயினும் ஓரளவுக்குத்தான் குற்றங்கள் குறையும். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நம் நாட்டைவிட அதிக அளவு குற்றங்கள் மலிந்து இருக்கின்றன என்பதையும், அங்கே யார் வேண்டுமானாலும் ரிவால்வரை வைத்திருக்கலாம், யாரை வேண்டுமானாலும் சுடலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதையும் அவர்களே இங்கே கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

எந்த அளவுக்குக் குற்றங்கள் மலிந்து இருக்கின்றன, சமுதாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள நாடுகளில் என்று பார்க்கிறபோது, சமுதாய முன்னேற்றம் ஓரளவுக்குத்தான் குற்றங்கள் குறைய உதவி புரிகிறது என்பதை உணர முடியும். அதே நேரத்தில், சில பேர்கள் குற்றங்கள் புரிவதையே ஒரு பழக்கமாக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நான் அண்மையில் ஒரு பெரிய இடத்தில் நடைபெற்ற திருமணத்திற்குப் பிறகு அந்தத் தம்பதிகள் எங்கே சென்றாலும் ஓட்டலில் இருந்து கணவர் வெளியில் போயிருக்கும்போது மற்ற பக்கத்து அறைகளில் இருந்தெல்லாம் டிரான்சிஸ்டர், க்ளாக் போன்ற பல பொருள்கள் இந்த அறைக்கு வந்துவிடும். அந்த அம்மையாருக்கு அப்படி ஒரு பழக்கம் தேவை என்பதற்காகக் கூட அவர்கள் அப்படித் திருடுவதில்லை. திருடாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஏதோமாதிரி ஒரு உணர்வு ஏற்படும் என்கிற தகவல்களை அறிந்தேன். சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய சீர்திருத்தம் தேவை என்று நாம் நினைத்து செயல்படுகிற நேரத்திலே குற்றங்கள் குறைவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறோம். அவற்றைப் புள்ளிவிவரங்களே எடுத்துக்காட்டும். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குற்றங்கள் குறைந்துவிடவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினாலும், குற்றங்களைத் தடுக்கவும், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் இந்த இலாக்கா தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. கொலைக் குற்றங்களை எல்லாம் எவ்வளவு விரைவாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்குக் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக பல்வேறு நன்மைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் முன்பெல்லாம் இருந்து அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டு, அவைகள் ஓரளவுக்குத்தான் கவனிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. அவர்களது குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காவல்துறை நிலைகளை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு சில பரிந்துரைகளை அரசுக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறது. அதில் 133 பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன. அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து அரசுக்கு படிப்படியாக நம்முடைய நிதி நிலைகளுக்கேற்ப எந்த

எந்தப் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூற ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதுவும் தன் பணியினை முடித்து அரசுக்குத் தன் அறிக்கையைத் தருகிற தருவாயில் இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறை ஆணைக் குழுவின் 133 பரிந்துரைகளையும் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் செயல்படுத்த அரசுக்கு அதிகப்படியாக ஆக வேண்டிய தொகை 5 கோடி ரூபாயிலிருந்து 6 கோடி ரூபாய் வரையிலும் இருக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும். குறிப்பாக 23 பரிந்துரைகள் முதல் கட்டமாக இப்போது ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளின்படி காவலர்களுடைய சம்பளம், படி விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் குறித்து நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் வேறு சில உறுப்பினர்களும் "காவலர்களுடைய தினப்படி ரூ. 1.50 என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது, அது உயரவே இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒருவேளை இந்தக் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லியிருக்கலாம். 2—10—1970-க்கு முன்பு போலீஸ் காவலர்கள் தினப்படி ரூ. 1.50 காசாக இருந்தது. 2—10—1970-க்குப் பிறகு அவர்களது நாள்படி குறைந்தபட்சம் 3 ரூபாய் என்றும், அதிகப்பட்சம் ரூ. 4.50 என்றும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தலைமைக் காவலர் தினப்படி ரூ. 2 ஆக இருந்தது 2—10—1970-க்குப் பிறகு ரூ. 4.50 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தினப்படி ரூ. 2.50 ஆகப் பெற்று வந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் 2—10—1970-லிருந்து ரூ. 4.50-லிருந்து ரூ. 6.00 வரையிலும் பெற்று வருகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் முன்பு ரூ. 2.50 லிருந்து ரூ. 4.50 வரையிலும் பெற்றுவந்தனர். 2—10—1970-லிருந்து அவர்களது தினப்படி ரூ. 6.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, தினப்படி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு உச்சவரம்பு இருப்பதால் அவர்கள் பெறுகின்ற வருமானம் குறையும் என்று சொல்கிறார்களே, அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தினப்படி குறைந்தபட்சம் 3 ரூபாய் என்றும், அதிகபட்சம் 4.50 ரூபாய் என்றும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது சங்கடங்கள் இருக்குமானால் அவை ஆராயப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, போலீஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளின்படி இப்போது முதல் கட்டமாக, ஏற்கப்பட்டிருக்கிற சம்பள விகிதங்கள் எந்த அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள்

அனைவரும் அறிவர். அதைத் தொடர்ந்து 3,100 புதிய முதல்நிலைக் காவலர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஆயிரம் என்று சொன்னார்கள். முதல்நிலைக் காவலர்கள் ஆயிரம் பேர் தற்போது 1—2—1972-லிருந்து பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 500 பேர் கோவையிலும், 500 பேர் வேலூரிலும் பயிற்சிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பாக்கி 2,100 பேர் எஸ்.எஸ். எல்.சி. வரையில் படித்தவர்களும், அது வரையில் படிக்காமல் நிறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்களும் இரண்டாம் நிலைக் காவலர் பிரிவிலிருந்து முதல்நிலைக் காவலராக மாற்றப்படுகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 60 புதிய காவல் வட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தஞ்சாவூர் காவல் மாவட்டம் தஞ்சை மேற்கு, தஞ்சை கிழக்கு என இரு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குற்றம், குற்றவாளிகளைப் பற்றிய தகவல்களைப் பதிவு செய்ய கணக்கீடு இயந்திர நிலையம் அமைக்க (Computer Centre) ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

13,50,000 ரூபாய் செலவில் காவல்துறை கம்பியில்லாத் தந்தி முறையை விரிவுபடுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

120 காவல் வட்டங்களில் வானொலித் தொடர்பு சாதனம் (V.H.F.) இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களில் பொருத்தப்படும்.

14 தொலைக் கையச்சுகள் (Teleprinters) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நடப்பு நிதியாண்டில் ரூ. 17,10,000 செலவில் 30 ஜீப்புகள், 30 லாரிகள் வாங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

16 இயங்கும் குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை மாவட்டங்களில் நிறுவ ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

11 மாவட்டங்களில் காவல்துறை நிழற்பட நிலையங்களை அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரூ. 4,50,000 செலவில் உருவ நிழற்படி (Fascimile Transmitters) அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர்மட்டக் குழுவினால் ஏற்கப்பட்டுள்ள காவல்துறை ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தினால், தற்போது இருக்கும் உட்கோட்டங்கள் 69

லிருந்து 90 ஆகவும், காவல் வட்டங்கள் 182-லிருந்து 307 ஆகவும் அதிகரிக்கும். மேலும், காவல்துறையில் உள்ள பதவிகள் தற்போதுள்ளதைவிட 3,250 அதிகமாகும்.

உயர்மட்டக் குழுவின் அறிக்கை கிடைத்த பிறகு மேலும் என்ன என்ன காரியங்களைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்பதை நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் காவல்துறையினர் மிகமுக்கியமாக தீவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து, மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும், அவர்கள் காட்டிய ஆற்றல், அஞ்சாமை, அறிவோடு அவர்களை ஆராய்ந்து, எடுத்த நல்ல நடவடிக்கைகளின் மூலம் நக்சலைட்டுகளின் நடவடிக்கை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பெருமளவுக்குக் குறைந்திருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம்.

ஏற்கனவே ஆந்திர மாநில நக்சல்பாரிகள் நாகி ரெட்டியும் மற்ற 7 பேர்களும் கைது செய்யப்பட்டு, ஆந்திர மாநில போலீசார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பெருமை தமிழ்நாடு போலீஸ் இலாகாவுக்கு உண்டு.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எரெனியல் கிராமத்தில், திரு. தங்கசாமி நாட்டார் வீட்டில் நடந்த நக்சல்பாரி கொள்ளை வழக்கில் போலீசார் காட்டிய திறமையின் காரணமாக ஜெகந்நாதன் உட்பட 9 பேர்களுக்கு 7 ஆண்டுகளிலிருந்து 10 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பதும் நம் மாநில போலீசாரின் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

பிரசித்தி பெற்ற பெண்ணாடம் வழக்கில் நெல் திருட்டு, வெடிகுண்டு சம்பவங்களுக்கும் வெடிகுண்டு சம்பந்தம் குறித்து புகார் செய்தவர் கொலையிலும் கலியபெருமாள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார். வெடிகுண்டு சம்பவத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. கணேசன் மற்ற இருவரும் இறந்தனர் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். பெண்ணாடம் கொலை வழக்கில் கலியபெருமாளுக்கும் அவருடைய மகன் வள்ளுவனுக்கும் தூக்குத் தண்டனையும், மற்ற ஐந்து பேர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. போலீசார் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு இடையே அவர்களைக் கைது செய்தனர்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தூக்குத் தண்டனையானது செஷன்ஸ் கோர்ட்டால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஹைகோர்ட் ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். ஹைகோர்ட் ஊர்ஜிதம் செய்த பிறகுதான்

தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். It is always subject to confirmation by the High Court. மற்ற தண்டனைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும், தூக்குத் தண்டனைபற்றி இப்படிக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு எல்லா ஏடுகளிலும் வந்திருக்கிறது. அவரே அப்பீல் செய்யப் போகாவிட்டாலும் நாமே அளிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதை வெளியிடுவதில் தவறு இல்லை. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் பொறுப்பு வாய்ந்த உறுப்பினர் இப்படிப் பேசும்போது, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தீவிர வாதிகள் தங்களுக்காகப் பேசக்கூடியவர்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்வார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : I was only desiring to point out the legal aspect of it; It will not be proper to call it so now.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தூக்குத் தண்டனை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தூக்குதண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்பதை செஷன்ஸ் கோர்ட்டால் தூக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர் என்று சொல்லலாம். அதைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். ஹைகோர்ட்டில் அது கன்ஃபர்ம் செய்யப்பட வேண்டும். அவர் அப்பீல் பண்ணலாம்.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, தூக்குத் தண்டனையை உயர்நீதி மன்றம் கன்ஃபர்ம் செய்யவேண்டும். அதை கன்ஃபர்ம் செய்வது தவிர தூக்குத் தண்டனை அளிப்பது அதனுடைய வேலை அல்ல. செஷன்ஸ் கோர்ட் தீர்ப்பு கன்ஃபர்ம் செய்யப்படுகிற வரையில் அல்லது ரத்து செய்கிற வரையில் அது தூக்குத் தண்டனை என்றுதான் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எனக்காக வழக்கறிஞர்கள் எல்லோரும் வாதாடியதற்கு என் நன்றி.

அடுத்து, கந்தசாமி, பஞ்சலிங்கம், கிருஷ்ணசாமி, ஜகந்நாதன் ஆகிய தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் 7—5—1950 அன்று மானுப்பட்டி மிராசுதார் ராமசாமி கவுண்டரை உடுமலைப்பேட்டையில் அவர் வீட்டில் கத்திகளால் குத்திக் கொலை செய்தார்கள். தொடரப்பட்ட வழக்கில் கந்தசாமி, பஞ்சலிங்கம் ஆகியோருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

1970-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் தீவிர கம்யூனிஸ்டு முருகையா, காத்தமுத்து மற்றும் எதிரிகள் தஞ்சை மாவட்டம் பெருமாங்குளம் நிலச்சுவான்தார் முத்துச்சாமி சோழகர் என்பவரை பிச்சுவாவால் குத்திக் கொலை செய்ய முயற்சித்தனர். இவர்கள் பேரில் வழக்கு தொடர்ந்ததில் 8 எதிரிகளுக்குத் தலா 18 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. பாலு என்னும் தீவிர கம்யூனிஸ்டு இன்னும் தலைமறைவாக இருந்து வருகிறார்.

அதேபோல், ஸ்ரீமுஷ்ணம் மிராசுதார் ராஜகோபால் பிள்ளை என்பவரை 22—12—1970-ம் தேதி இரவு தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் கழுத்திலும் முகத்திலும் வெட்டிக் கொலை செய்தார்கள். இவ்வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சென்ற 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல்-மே மாதங்களில், தோட்ட முதலாளிகளைக் கொலை செய்யவும், கொள்ளை யடிக்கவும், ஜி. கிருஷ்ணபிள்ளை என்ற தீவிர கம்யூனிஸ்டுத் தலைவரும் அவருடைய 6 சகாக்களும் சதி செய்து வெடி குண்டு தயார் செய்தார்கள். வெடிகுண்டு செய்யும்போது, அவைகள் வெடித்து, சுந்தரம் என்ற நபர் இறந்துபோனார். அதன் பின்பும் இவர்கள் கொலை, கொள்ளை செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். இவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருக்கிறது.

சென்னையிலே 4—3—1971 அன்று அண்ணா நகரில் அரசுக்குச் சொந்தமான பேருந்துகளை நிறுத்தி, தீ வைத்து நாசம் செய்ய தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் சுவாமிநாதன் என்பவர் தலைமையில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருச்சியில் கருப்பூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு நிலச்சுவான்தார் கொலை செய்யப்பட்டார். வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

முத்து தங்கப்பா, திருவோணம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் கொலை செய்யப்பட்டார். தியாகராசன், கணேசன் ஆகியவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குருமூர்த்தி, அரங்கசாமி இவர்கள் தஞ்சை செஷன்ஸ் நீதிபதியால் தண்டனை அளிக்கப்பட்டனர்.

1972 மார்ச் 15] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பயங்கரவாதிகள் தீவிரம் பேசிக்கொண்டு தங்களுடைய கொள்கைகள், எண்ணங்கள் நிறைவேற ரத்தப் புரட்சி ஒன்றுதான் சரியான வழி என்ற தவருன எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள சாதாரண மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் உள்ளத்திலே பதிய வைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட ஒரு இயக்கம் போலீசாரின் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் திறமையான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்குத்தான் நான் இந்த விவரங்களைக் கூறினேன்.

காவல் துறையினருக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. காவல் துறையினர் சில முக்கியமான நேரங்களில் தங்களுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் இவ்வாறு குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய பணிக்காலத்திலே மிகுந்த பொறுப்போடும் நேர்மையோடும் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் கணக்கெடுத்து ஒவ்வொரு செப்டம்பர் 15-ஆம் நாள் அன்றும் 'முதலமைச்சர் பரிசு' என்ற பெயரால் தங்கப் பதக்கங்களும், ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய், மூன்று ஆயிரம் ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் பொற்கிழிகள் அளிக்கின்ற நிகழ்ச்சி நடை பெற்று வருகிறது.

காவலர் நல நிதி என்ற நிதியில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருந்ததை 1971-72-ஆம் ஆண்டிலே ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

1971-72 ஆம் ஆண்டிலே கிராமங்களுக்கு ஆங்காங்கிருக்கிற போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலிருந்து சென்று வருவதற்குக் காவல் துறையினருக்கு மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்ட யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 100 மோட்டார் சைக்கிள்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு கூடுதலாக 50 மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன.

கடன் உதவியிலே காவல் துறையினர் 5 ஆயிரம் சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

இவ்வளவு சலுகைகளும் நாம் செய்திருக்கிறோம் என்றாலும் முழுதும் நிறைவானதா, இன்னும் செய்யப்பட வேண்டாமா என்ற கேள்விகள் கேட்டு காலையிலிருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்றவாறுதான் நான் முதலிலே கூறியதைப் போல் உயர்மட்டக் குழுவின் பரிந்துரைகள் ஆராயப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு ஏதோ காவல் துறைப் பணிகள் வேகமாக நடைபெறவில்லை, பெரிய பெரிய திருட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்ற கோஷம் பலமாக இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லி அதே நேரத்திலே காவல் துறை ஆற்றிய அருஞ்சாதனைகளையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் அதற்காக நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, காவல் துறை மானியத்திலே விவாதம் நடைபெறும்பொழுது அதிகச் சூடு இருக்கும், காரசாரம் இருக்கும். கடுமை இருக்கும், ஆனால் இன்றைக்குக் காலையிலிருந்து மாலை வரையிலே கூட்டம் நிறைய இருந்தாலும் காரம் அதிகம் இல்லாமல் கடுமையான விவாதம் இல்லாமல் காவல் துறை மானியம் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலிருந்தே காவல் துறை எவ்வளவு மென்மையாகச் செயல்படுகிறது என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

பெரிய திருட்டுக்கள், கொள்ளைகள் இவைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை காலையிலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

23—4—1971, அந்த நாளிலே நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திலிருந்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குப் பணம் காணாமல் போயிற்று. எந்தவிதமான தடயமும் கிடைக்கவில்லை. எப்படி அந்தப் பணப்பெட்டி அங்கிருந்து வெளியேறியது என்பதை யாரும் சொல்வதற்கு இயலவில்லை. அவ்வளவு மர்மமாக அந்தத் திருட்டு நடைபெற்றது. பல பேர்களை சந்தேகப்பட்டார்கள். மாநகராட்சி மன்ற அலுவலர்கள் செய்திருக்கக் கூடுமோ, ஊழியர் செய்திருக்கக் கூடுமோ, என்றெல்லாம் சந்தேகப்பட்டார்கள். கடைசியில் மராட்டியம் போன்ற, மைசூர் போன்ற, ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களிலே பணத்தோடு சிதறிக் கிடந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குத் திருடிக்கொண்டு பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு ஓடிவிட்ட பிறகும் நம்முடைய காவல் துறையினர் அவர்களைக் கைது செய்து, இழந்த பணத்தில் பெரும் பகுதியை மீட்டார்கள். அந்த வழக்கிலே எட்டுப் பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

மதுரை மத்திய வங்கியில் 90 ஆயிரம் ரூபாய் காணாமல் போயிற்று. காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையால் ஏழு பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டார்கள்.

காலையிலே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் கருமுத்து சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டிலே நடைபெற்ற கொள்ளை வழக்கிலே இரண்டு, மூன்று மாத காலம் யாருமே கைது செய்யப்படவில்லை. ஆகவே சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். தெக்கூர் கருமுத்து சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டில் கொள்ளை நடந்த தேதி 25—11—1971, காலை 7½ மணி. வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்த தேதியும் 25—11—1971 தான். தமயந்தி என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 1—12—1971. 25—11—1971 க்கும் 1—12—1971 க்கும் இடையிலே மாதக் கணக்கு இல்லை, நாள் கணக்குத்தான் இருக்கிறது. சுப்பிரமணியன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 1—12—1971. சோமன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 2—1—1972. ஒருவேளை ஒருவர் 1971 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டார், இன்னொருவர் 1972 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டார் என்று சொல்லலாம். ஆனால் 1—12—1971 க்கும் 2—1—1972 க்கும் வித்தியாசம் தெரிந்தவர்கள் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். அதோடு முடிகிறது டிசம்பர் மாதம். 1972 ஆம் ஆண்டு அடுத்த ஆண்டு பெரியசாமி என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 5—1—1972 பணையன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 7—1—1972. அருணாசலம் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 7—1—1972 கதிர்வேலு என்பவர் கைது செய்யப் பட்ட நாள் 10—1—1972. கதிரேசன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 26—1—72. மேலும் 9 குற்றவாளிகள் நீதிமன்றத்திலே சரணடைந்தார்கள். இப்படி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இடையே இரண்டொரு நாள் தலைமறைவாக ஓடி ஒளிந்தவர்களைக் கைது செய்தார்கள். இதற்கு முன்பு இப்படி நடந்ததா என்று எடுத்துப் பார்த்தால் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. முன்பிருந்த அரசிலே ஆறு, ஏழு மாத காலத்திற்குப் பிறகு, குற்றம் பதிவு செய்யப் பட்டதற்குப் பிறகு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே தாமதம்கூட ஏற்படவில்லை. எந்தத் தாமதமும் இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் மிகவும் முக்கியமாக 4 வைர வளையல்கள் ரூ. 40,000. ரொக்கம் ரூ. 11,932, கடன் பத்திரங்களின் மதிப்பு ரூ. 2,87,000, தங்க நகைகளின் மதிப்பு ரூ. 2,500, துணிகளின் மதிப்பு ரூ. 1,000, வெள்ளி சாமான்களின் மதிப்பு ரூ. 25,000. இவ்வளவும் களவு போன சொத்துக்களில் 90 சதவீதம் கைப்பற்றி இந்தக் குற்றவாளிகளின் மீது வழக்கு தொடர்ந்து இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் சட்ட மன்றத்திலே வாய்ப்பு இருக்கிறது, தவறான தகவல்களைத் தருகின்ற நேரத்திலே உடனடியாகப் பதில் அளிக்கும் வாய்ப்பை அமைச்சர்கள் பெற்றிருக்கிறோம். பதில் அளிக்கிறோம். காலையில்கூட சட்ட அமைச்சரவர்கள் அவர்களது தவறுகளைத் திருத்தக்கூடிய அளவிற்குச்

சொன்னார்கள். நானும் இவ்வளவு விவரங்களைத் தந்திருக்கின்றேன். ஆனால் வெளியிலேயும், பத்திரிகைகளிலேயும் சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டில் நடந்த கொள்ளையில் அரசு தலையிட்டதன் காரணமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று, வேண்டுமென்றே அவதூறாகக் கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் பிரச்சாரங்கள் ஏதோ இந்த அரசை மக்கள் மத்தியிலே குற்றம் சாட்டுவதற்குப் பயன்படலாம். ஆனால் எல்லா அரசுகளுக்கும் பொதுவாக இருக்கின்ற இத்தகைய இலாக்காவை மக்கள் மத்தியில் மதிப்பற்றதாக ஆக்கிவிடும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த கவனத்தோடு இந்தப் பிரச்னைகளை அணுக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள், சிலைகள் அதிகமாக வெளிநாடுகளுக்குத் திருட்டு போகின்றன என்றும், கண்காணிக்க வேண்டுமென்றும் காலையிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். அது உண்மைதான். 1959-ஆம் ஆண்டிலே 153 சிலைகள் திருடப்பட்டு, போலீசாரால் 103 சிலைகள் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 1960-ஆம் ஆண்டில் 240 சிலைகள் திருடப்பட்டு, அவற்றிலே 161 சிலைகள் திரும்பக் கிடைத்திருக்கின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டிலே 208 சிலைகள் திருடப்பட்டு 133 சிலைகள் மீட்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிலைகள் திருட்டு நீண்ட நாட்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. தெக்கலூர் சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டுத் திருட்டில் ஏதோ அரசியல் அல்லது அரசு தலையிட்டதாகச் சொன்னார்களே, அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஒரு பிரசித்தி பெற்ற சிலை திருட்டில் ஒரு பெரிய அரசியல் கட்சியின் தலைவரே, ஒரு மாவட்டத்தின் தலைவரே ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அரசியலுக்கு எதை எதையோ காங்கிரசார் இழுக்கின்ற காரணத்தால் நானும் இதைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

1952-ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டம் சிவபுரம் கோயிலைச் சார்ந்த இடத்தின் நிலத்தைத் தோண்டும்போது வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த நடராசர், சோமாஸ்கந்தர், சிவகாமி அம்மன், திருஞானசம்பந்தர், மற்றொரு அம்மன், பிள்ளையார் ஆகிய ஆறு சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. பின்னர் இந்தச் சிலைகள் கும்பகோணம் தாசில்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பின்னர், அவற்றை சென்னை அரசினர் கலைக்கூடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மேற்படி சிவபுரம் கோயில் தர்மகர்த்தாவும், தீவிர காங்கிரஸ்காரருமான திரு. முத்துசாமி மட்டையர் அவர்கள் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினார். கலைக்கூட நிர்வாகத்தினர் எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், மேற்படி சிலைகள் சிவபுரம் கோயிலிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

சிலைகள் சிவபுரம் கோயிலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன. சுப்பிரமணிய படையாச்சி என்பவரின் புதல்வர்களும் அதேபோன்ற சிலைகளைச் செய்யக்கூடிய ஸ்தபதியாரும் சேர்ந்துகொண்டு அதே போன்ற சிலைகளை அங்கே செய்து வைத்துவிட்டு, அந்த உண்மையான சிலைகளையெல்லாம் களவாடி வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு. அவர் காங்கிரஸ்காரர்தானா என்று சிலர் கேட்கக் கூடும். சுப்பிரமணிய படையாச்சி என்பவர் காங்கிரஸ்காரர்தான். அவருடைய பிள்ளைகளின் பெயர்கள்கூட திலகர், சித்தரஞ்சன், கோவிந்ததாஸ், ஜவஹர், காந்தி என்பதுதான். தன்னுடைய அபிமானப் பெயர்களையெல்லாம் பிள்ளைகளுக்கு அவர் வைத்திருந்தார். சுப்பிரமணிய படையாச்சியின் புதல்வர்களான திலகர், சித்தரஞ்சன் தாஸ் ஆகியோர்தான் இந்தக் குற்றச்சாட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1952-லே இந்தத் திருட்டு நடந்து சிலைகள் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றிருக்கின்றன. உண்மையான சிலைகள்போல செய்யப்படும் சிலைகள் சாதாரண உலோகத்திலே செய்யப்படுகின்றன. பழைய காலத்து சிலைகள் அப்படியல்ல. அதிலும் நடராசர் சிலையிலுள்ள வளைவுகள், விரல் நெளிவுகள் இவையெல்லாம் செய்திட தங்கம் அதிகமாகக் கலக்கப்படும். அப்படித் தங்கம் கலக்கப்பட்ட சிலைகள் எல்லாம் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. குற்றாலத்திலே ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அந்தத் திலகர் (சிரிப்பு). திலகருடைய சகோதரர், சித்தரஞ்சன் தாஸ் பாம்பாயிலிருந்துகொண்டு மூத்த சகோதரருடைய பிரதிநிதியாக இந்த வியாபாரத்தை நடத்தி வந்திருக்கிறார். சிலை வாங்கி விற்பதிலே ஒரு பெரிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இந்தச் சிலைகள் பல இடங்களுக்கும் போயிருக்கின்றன. ஒரேவொரு சிலை நடராசருடைய சிலை மாத்திரம் அமெரிக்காவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அந்தச் சிலையை அமெரிக்க நாட்டுக்காரன் 75 இலட்சம் ரூபாய் விலை கூறிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

இப்படி பயங்கரமான ஒரு சிலை திருட்டு 1952 லிருந்து திட்டமிட்டு ஒரு குடும்பமே அதிலே ஈடுபட்டு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் அரசியலைக் கலக்கின்றவர்கள் இவைகளையெல்லாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாங்கள் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால், ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்று கருதிவிடக்கூடாது.

ஊழல், விவகாரங்கள் இவைகளையெல்லாம் பேசும் நேரத்தில் 1952-இலிருந்து 1967 வரையிலேயும் நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவங்களை அவர்கள் ஒரு கட்சியின் போர்வையிலே ஒளிந்துகொண்டு நடத்தியிருக்கின்றார்கள். எந்தக் காரியம் எந்தக் கட்சியின் சார்பாக நடைபெற்றாலும் அது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அது கழகத்தின் சார்பிலே நடைபெற்றாலும் சரி, காங்கிரஸ் சார்பிலே

நடைபெற்றாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் சார்பிலே நடைபெற்றாலும் சரி, சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பிலே நடைபெற்றிருந்தாலும் சரி எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சில தகவல்கள் இருக்கும்பொழுது, வேண்டுமென்றே ஒரு ஆளுங்கட்சியைக் குறைகூற வேண்டுமென்பதற்காக மேடைகளையும், ஏடுகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்வது நல்லது அல்ல என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? அல்லது அதுவல்லாமல் தகவலாக இப்பொழுது இருக்கிறதா என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலுள்ள அந்தச் சிலைகளையெல்லாம் இங்கே கொண்டுவருவதற்கு வெளிநாடுகளோடு துப்பறியும் இலாக்காவால் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் மீண்டும் வந்தபிறகு விசாரணை ஆரம்பம் ஆகும். எனவே, பதிவு செய்யப்படாமல் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, விசாரணை முடிந்து குற்றம் ருசு செய்யப்பட்டால்தான் குற்றவாளி என்று சொல்லலாமே தவிர, வழக்கு இருக்கும்பொழுதே சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான், குற்றவாளி என்று சொல்லவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் என்று சொன்னேன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றாலம் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: முதலமைச்சரவர்களே் சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது வேறு கட்சிக்கு மாறிவிட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தகவல் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் மாறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதுவரையில் அப்படி மாறியதாகத் தெரியவில்லை. ஸ்தாபன காங்கிரசில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒருவேளை அப்படி தவறு செய்பவர்களை ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டும், திலகர், காந்தி என்ற பெயரிலேயிருந்தாலும், அல்லது அந்தந்தக் கட்சியிலிருக்கும் பெருந்

1972 மார்ச் 15]

தலைவர்களின் பெயரிலே இருந்தாலும், அந்தக்குடும்பம் நீண்ட காலமாக அந்தக் கட்சிக்கு உழைத்திருந்தாலும், யார் தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற சூளுரையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகக் கூறு கிறனே தவிர இவைகளையெல்லாம் அரசியலாக ஆக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல.

இன்றைக்கு இங்கே பேசப்பட்டது, சதி வழக்குகள், பொய் வழக்குகள் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக எதிர்க்கட்சிகளின்மேல் போடப்படுகின்றன என் றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. எந்தப் பொய் வழக்கையும் யார்மீதும் போட்டுவிடவில்லை. வழக்குகளைப் போடும் நேரத்தில் சில சாட்சி கள் சரியாக இல்லாமலோ அல்லது அதைக் குற்றம் என்று கண்டுபிடித்த காவல்துறையினரின் கருத்து சரியாக இல்லாமலோ அந்த வழக்குகளில் சிலர் விடுதலை பெற்றிருக்கலாம். அதற்காகவே அது பொய் வழக்கு என்று கூறுவது நல்லதல்ல. ஆனால் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் பழைய விவகாரங்களைச் சொல்லி இதற்குச் சமாதானம் தேடலாமா என்று கேட்கக்கூடாது—பழைய ஆட்சியில், மதுரையில் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும் கிளர்ச்சியில் இன்றைய மதுரை நகர மேயர் நண்பர் முத்து அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தை மாலை 6 மணிக்கு, அவரும் அவரோடு சேர்ந்து நான் கைந்து கழக நண்பர்களும் கொளுத்துவார்கள் என்று ஏற்கனவே பத்திரிகை களிலே வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

அங்கு அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்காணிப்பதற்காக காலையில் அங்கு செல்ல வேண்டுமென்று தலைவர் அண்ணா அவர்கள் கட்டளையிட்டு நானும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் என். வி. என். அவர்களும், அப்போது நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறோம்—மதுரைக்குச் சென்றோம், கார் மூலமாக. அப்படிச் செல்லும்போது திருச்சியிலிருந்து நாங்கள் மதுரைக்குச் செல்கின்ற வழியில் கார் பழுதுபட்டு, காலையில் மதுரைக்குப் போய் சேரமுடியாத சங்கடத்திற்கு ஆளானோம். கார் பழுதாகி வழியில் நின்று கொண்டிருக்கும்போது உசிலம் பட்டி பெருமாள் என்ற நண்பர்—அப்போது அவர் காங்கிரசில் இருந்தார், இப் போது அவர் தி. மு. க. வுக்கு வந்து விட்டார்—எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் அங்கே இருந்து கொண்டிருப்பது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட காங்கிரசில் இருந்தார் டிஸ்ட்ரிக்ட் செகரடிரியாக—காரில் போய்க் கொண்டிருந் தார். நாங்கள் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து 'எங்கே போகிறீர்கள் ?' என்று கேட்டார்கள். 'மதுரைக்குப் போகிறோம்' என்று சொன்னோம். 'இந்தக் காரில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்' என்றார்.

அவருடைய காரில் ஏறிக் கொண்டு அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும் நிகழ்ச்சியைக் கண்காணிக்க சற்றுத் தாமதமாகச் சென்ற காரணத்தால் முத்து

அவர்களும், மற்றவர்களும் கிளர்ச்சிக்கு அங்கிருக்கும் மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அலுவலகத்திலிருந்து இறங்கி சாலைக்கே வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் வந்த அந்தச் சாலையில் நான் கொஞ்சம் தள்ளிப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தேன். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமியும் இருந்தார்கள். அந்தச் சாலையில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று ஒரு போலீஸ் அதிகாரி மன்னை நாராயணசாமி அவர்களைப் பார்த்து 'தள்ளிப் போ' என்று சொல்ல, இவர் உடனடியாகத் தள்ளிப் போக முடியாது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இவர் கொஞ்சம் மெதுவாக அந்த முயற்சியில் ஈடுபட, அதிகாரி சொல்லுவதைக் கேட்க மறுக்கிறார் என்று கருதிக் கொண்டு அவர் கைது செய்யப்பட்டார்.

பிறகு அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தினார்கள். நாங்கள் கூட அந்த இடம் வரை போகவில்லை. நானும் என். வி. என். அவர்களும் தொலைவில் இருந்தோம். பிறகு இருவரும் சென்னைக்குத் திரும்பிவிட்டோம்.

அதற்குப் பிறகு எங்கள் இருவர்மீதும் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும்படி மதுரை முத்துவையும் மற்றவர்களையும் தூண்டிவிட்டதாக சதி வழக்கு போட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தப் போவதாக அண்ணா அவர்கள் அறிக்கை விடுத்து, நாடு முழுவதும் விளம்பரப்படுத்தி காரியம் நடைபெறுவது சதியல்ல; ஆனாலும் சதி வழக்கு என்று எங்கள் மீது ஜோடிக்கப்பட்டு நாங்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டோம்.

சதிவழக்கில் போலீசார் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அதில் ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் சாட்சியம் சொன்னார். 'கருணாநிதி தமுக்கம் திடலில் சிறப்புக் கூட்டத்தில் பேசினார்; அப்படிப் பேசும்போது மதுரை முத்துவைப் பார்த்து அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்து என்று ஆணையிட்டார்' என்று கூறினார். வழக்கறிஞர் கூட 'சிறப்புக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தீர்களா? என்று கேட்க போயிருந்தேன்' என்று இவர் சொன்னார். 'சிறப்புக் கூட்டத்திற்குக் கட்டணம் உண்டா?' என்று கேட்டதற்கு இவர் 'உண்டு' என்று சொன்னார். 'என்ன கட்டணம் டிக்கட் வாங்கி உள்ளே சென்றீர்கள்? என்று கேட்டதற்கு 'எட்டணா டிக்கட், என்றார். 'எட்டணா டிக்கட் பெண்களுக்கல்லவா' என்று வழக்கறிஞர் கூறினார். இதற்கெல்லாம் பிறகு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.' எனக்கும் என்.வி.என். அவர்களுக்கும் ஆறு மாத காலம் சிறைத்தண்டனை' என்று தீர்ப்பளிக்கப் பட்டது.

ஆக, சதி வழக்கு, பொய் வழக்கு இவைகள் எல்லாம் போடப்பட்டது அந்தக் காலமே தவிர, இந்தக் காலம் அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

1972 மார்ச் 15] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்குப் பத்திரிக்கையில் என்னென்னவோ எழுதுகிறார்கள். எவ்வளவோ பயங்கரமான கார்ட்டூன்களை, கேலிச் சித்திரங்களை வெளியிடு கிறார்கள். வழக்குப் போட்டுக் கொண்டா இருக்கிறோம்? கொள்கை ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாகச் செய்யப்படுகின்ற விவரங்களை இந்த அரசு பொருட்படுத்த வில்லை. அதற்குச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சில நாடகங்களைப் பற்றி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களே மேல்சபையில் கேட் டார்கள். தடை செய்ய வேண்டுமென்றார்கள். நான் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஒன்றாக இருந்தது. எழுத்துச் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கத் தேவையில்லை என்று சொன்னேன். நாடகங்களைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

நூற்றுக்கணக்கான நாடகங்கள், புத்தகங்கள் ஆகியவற்றைப் பழைய காங்கிரஸ் அரசு தடை செய்திருப்பதை நாடு நன்றாக அறியும். நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் அன்றும் சட்ட மன்ற உறுப் பினராக இருந்தார். அவர் நடத்திய அறப்போர் பத்திரிகையில் ஒரு கேலிச் சித்திரம் வெளி வந்தது. பண்டித ஜவகர்லால் நேருவை இந்தி வெறியர்கள் முதுகில் குத்துவது போன்ற ஒரு கேலிச் சித்திரம் அது. அடுத்த வாரமே அரங்கண்ணல் அவர்கள் 'நேரு அவர்களைப் போட்டு கத்தியால் குத்துவதைப் போல் கேலிச் சித்திரம் வெளியிடப்பட்டது இப்போதுதான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது; நான் ஊரில் இல்லாத நேரத்தில் துணை ஆசிரியர் அவ் வாறு அதை வெளியிட்டுவிட்டார். நான் அதை விரும்பவில்லை' என்று மறுப்பு அறிக்கை விட்டார்.

திரு. அரங்கண்ணல் மீது பதினாறு, பதினேழு செக்ஷன்களிலே வழக்குப் போடப்பட்டது. கொலையைத் தூண்டிவிட்டதாகக் கூட அவர் மீது ஒரு செக் ஷனிலே வழக்குப் போடப்பட்டு வழக்கு நடைபெற்றது. அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களிடத்தில் கட்சி ரீதியாகக் கூடச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு கேலிச் சித்திரம் பத்திரிகையில் வந்து அதற்கு மறுப்பும் வந்து விட்டது. ஆசிரியர் வருத்தம் தெரிவித்த பிறகும் வழக்குப் போடப்பட்டது. அந்த வழக்கு பல மாதங்கள் நீதிமன்றத்தில் நடந்து இறுதியாக அரங்கண்ணல் குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்.

இவைகளையெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் அரசு எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்தோடு அந்தக் காலத்தில் நடைபெற்றது என்பதற்கும், இன்றைக்கு அரசாகட்டும், காவல் துறையாகட்டும் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டு வரு கிறது' என்ற வேறுபாடுகளை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென் பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. ஆசிரியர்களாகட்டும், மாணவர்களாகட்டும், தொழிலாளர்களாகட்டும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய சிம்ப்சன் விவகாரமாகட்டும், நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றிரண்டு அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றிருக்கலாமே தவிர வேறல்ல. 20 நாள் போராட்டம், 30 நாள் போராட்டம் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் போய் முடிந்திருக்குமே என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் மிகுந்த நிதானத்தோடு நாம் அணுக வேண்டுமென்ற அளவில் எல்லாக் கிளர்ச்சிகளையும் அணுகுகிறோம். கைது செய்யப்படுகிறார்கள், மறுநாள் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன. அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு நிதானப் போக்கைக் காட்டி வருகிறது.

ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்லுவேன். இந்த அரசு தலையிடுகிறது, தலையிடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களே 1951-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒன்று. '1947-ல் இருந்து ஃபைல்களைக் கொண்டு வா, விசாரணைக்குத் தயார்' என்கிறார்கள்.

ஃபைல்கள் வரும் புற்றீசல்கள் போல. ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன்.

1951-ம் ஆண்டு தேனியில் ஒரு கலவரம் நடந்தது. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் தேனியில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசச் சென்றார்கள். அங்கு ஏற்கனவே ஒரு கூட்டம் நாவலர் பேசுகின்ற அதே இடத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று அவர்களும் ஏற்பாடு செய்து 'நீங்கள் நடத்தக்கூடாது' என்று இவர்களிடத்தில் சொல்ல, சமாதானமான முறையில் முதலில் நாவலர் பேசுகின்ற கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு பிறகு அவர்கள் கூட்டத்தை நடத்திக் கொள்ளலாம் என்று அதிகாரிகள் தீர்ப்புக் கூறி, நாவலர் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றார். நடந்தது என்ன? மறைந்த தேனி தியாகராஜன் அவர்கள் அப்போது ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்ட். மதுரை மாவட்டத்தின் தலைவர். அவர் உட்பட 142 பேர் அங்கே நுழைந்து நாவலருடைய கூட்டத்தில் பெரும் ரகளையை உண்டாக்கினார்கள். பெரிய பாறாங்கல்லை நாவலர் மீது வீசுகின்ற அளவுக்கு பயங்கரமான சூழ்நிலை எல்லாம் ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்டதையொட்டி நடைபெற்ற சம்பவங்களை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

4—7—1951-ம் தேதி தேனியில் நடந்த கலவரத்தைப் பற்றி அன்றே பெரியகுளம் ஏ. எஸ். பி. ஒரு தந்தி கொடுத்தார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது :

'ஜில்லா போர்டு தலைவர் தியாகராஜன் தலைமையில் திராவிட கழகத்தாரையும், போலீசாரையும் கலவரக் கூட்டம் ஒன்று தாக்கி ஆறு போலீசார்

உட்பட பலர் காயமுற்றனர். ரத்தம் சிந்துவதைத் தடுப்பதற்காக தியாகராஜன் உட்பட 142 பேரைப் போலீசார் கைது செய்தார்கள்.'

அதைத் தொடர்ந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எஃப். டபிள்யூ. ஏ. மோரிஸ, ஐ. சி. எஸ்., அவர்கள் உடனடியாக ஸ்தலத்திற்கு விரைவாக ஒரு கடிதம் எழுதினர். ஐந்தாம் தேதியன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மோரிஸ் ஒரு நீண்ட அறிக்கையை அவருடைய சொந்த விசாரணைக்குப் பின் அனுப்பி யிருக்கிறார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது :

I consider the action of the Police in arresting the President, District Board and other people was justified in the circumstances. It is for consideration of the Government whether Mr. Theagarajan should be permitted to act as President of the District Board with such grave charges pending against him and as his official position might enable him to gain an unfair advantage. . .'

என்று மாவட்ட ஆட்சியாளர் இவ்வளவு தெளிவாக அறிக்கை அனுப்பி, திரு. தியாகராஜன் ஜில்லா போர்டு தலைவராக நீடிக்க அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டதற்கு 12—7—1951-ம் தேதி அரசு,

"பெரியகுளம் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் வெங்கடாசலத்தையும், பெரியகுளம் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீசையும், தேனி சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் ஹவில்தார் மேஜரையும் உடனடியாக சஸ்பெண்ட் செய்யுமாறு" தந்தி கொடுத்தது.

அரசின் இந்த உத்தரவு கிடைத்தவுடன் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டை சஸ்பெண்ட் செய்துவிட்டு ஆட்சியாளர் 17—1—1951-ம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதில்—

'It is however not clear to me what is the basis for the charge against the Stationary Sub-Magistrate and what evidence has to be examined by me to substantiate the charge . . .'

என்று கூறிவிட்டு முடிவில் அவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவது நியாயமாகவோ சரியாகவோ இருக்குமா என்பது தனக்கு மிகவும் சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்.

'I am doubtful whether it is fair or reasonable to permit the charge against the Stationary Sub-Magistrate.' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மாவட்ட ஆட்சியாளர் மோரீஸ் அவர்கள், விரைவாக விசாரணை செய்து முடிவில் 12—8—1951-ல் தேதி குற்றங்கள் ருசுவாகவில்லை என்று கூறி சப்-மாஜிட்ரேட்னுடைய சஸ்பென்ஷனை ரத்து செய்து, அவரை மீண்டும் வேலை யில் அமர்த்தினர். இவ்வாறு அந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர் 12—8—1951

உத்தரவு போட்டும் 20—8—1951 அரசிடமிருந்து சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டை மீண்டும் சஸ்பென்ஷனில் வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு தரப்பட்டது.

'Stationary Sub-Magistrate Venkatachalam should continue to remain on suspension—Orders follow . . .'

என்று இருந்தது. இதன் பிறகு ஏன் இவர்களையெல்லாம் சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் தேனி தியாகராஜன் கைது செய்யப்பட்டாராம். 142 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டுவிட்டார்களாம்.

நாவலர் கூட்டத்தில் கலவரத்தை ஏற்படுத்தி, இரத்தக் கிளறி ஏற்பட்டு, அப்படிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த கலவரக்காரர்களைக் கைது செய்தார்கள். அதற்குத் தலைமை வகித்த தேனி தியாகராஜன் கைது செய்யப்பட்டார். இந்தக் கலவர வழக்கில் 37 பேர்களைக் குற்றவாளிகளாக போலீசார் முதலில் எடுத்த போதிலும் திரு. தியாகராஜன் இதில் ஏ-1 ஆக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் கூட தியாகராசனையும் மற்றும் ஒன்பது பேரையும் தவறாக வழக்கில் சேர்த்துவிட்டதாக அவர்களை வழக்கிலிருந்து போலீசார் விலக்கினார்கள். பிறகு மேலும் ஐந்து பேர்களையும் தவறாகச் சேர்த்துவிட்டதாக வழக்கிலிருந்து விலக்கினார்கள். மீதியுள்ள 22 பேர்கள் மீது வழக்குப் போடுவதற்கான பூர்வாங்கமான ஆதாரங்கள் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர் கருத்து தெரிவித்தும்கூட அவர்கள் மீதும் வழக்கு தொடர வேண்டாம் என்று 13—11—1951 அன்று அரசு ஆணையிட்டது. மோரீஸ் அவர்கள் 1953-ல் ஓய்வு பெறவேண்டியவர். ஆனால் அவர்கள் 1951-லேயே ப்ரிமெச்சூராக ரிட்டயராகி இருக்கிறார். இந்த அளவிற்கு ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் நியாயத்தை எடுத்துரைத்தும், தவறு செய்தவர்களைக் கண்டித்த போலீஸ் அதிகாரிகள் தாற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்படுகிற சூழ்நிலை 1951-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோது நடைபெற்றிருக்கிறது. இதுபோன்ற தலையீடுகள்: அரசாங்கமே நேரடியாகத் தலையிட்டு இவரைக் கைது செய்யலாமா என்று கேட்கிற அளவிற்கு தலையீடுகள் அந்தக் காலத்தில் நிரம்ப நடைபெற்றிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக மட்டும் ஒன்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

DR. H. V. HANDE : Sir, does the Hon. Chief Minister think that we want such I.C.S. Officers like Mr. Morris and that the Government will give protection to such officers? Will the Government nurture such officers? Now most of the discussions take place telephonically between the Government and the Collectors. Also, the then Chief Minister who was responsible for that, is not in the House now and we do not know what had

actually happened then. Also, Thiru Thiagarajan is no more and so there is one here to refute the information given by the Government. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட அலுவலர்களை நாங்கள் என்றைக்கும் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அவர்களைப் பாராட்டாமல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்களே அவர்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறது, நாடு என்பதைத்தான் சொன்னேனே அல்லாமல், வேறு அல்ல. தியாகராசன் அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், அந்த ஆபீஸர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பைல் இருக்கிறது. அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் பைல் இருக்கிறது.

1947-ல் இருந்து விசாரணை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வார்கள். அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது. அந்த பைல் இருக்கிறது.

அடுத்து, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் லாக்கப்பில் ஏற்பட்ட மரணம்பற்றி உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் பெருமளவிற்குத் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுப்பினர்கள் உள்ளத்தோடு என் உள்ளத்தையும் இணைத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு லாக்கப் மரணங்கள் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று என்னென்ன தடுப்பு முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து வருகிறோம். ஆறு மணிக்கு மேல் போலீஸ் லாக்கப்பில் யாரையும் வைக்கவேண்டாம், பக்கத்தில் சப் ஜெயில் இருந்தால் அங்கு அனுப்பி விடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் போலீஸ் லாக்கப்பில் ஆறு மணிக்கு மேல் வைக்க வேண்டாம், பக்கத்தில் சப் ஜெயில் இருந்தால் அங்கு அனுப்பிவிடுங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

சில குறைபாடுகள் உள்ளன. போலீஸ் ஸ்டேஷனே இல்லாமல் சில வீடுகளை வாடகைக்கு எடுத்து போலீஸ் ஸ்டேஷனாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு போடப்படுகிற சென்ட்ரி ஜன்னலுக்கு நேராக நின்று கவனித்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் வீடு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அதைக் கூட ஏற்றவாறு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதுபோன்ற சில சிக்கல்கள் காரணமாக காவலாளரையும் ஏமாற்றிவிட்டு சில தற்கொலைகள் நடந்து விடுகின்றன. எல்லாமே தற்கொலைதானா என்றால் எனக்கு சந்தேகம் ஏற்படும் போது அவற்றிற்கு விசாரணை வைக்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், ஜேம்ஸ் அவர்களும், வேறு சிலரும் கன்னியாகுமரியில் வேலப்பன் என்ற ஒருவர் மர்ம மரணம் பற்றி எடுத்துச்

சொன்னார்கள். உடனடியாக அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து இரண்டு அதிகாரிகளும் தாற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இத்தகவலை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள், கொடுத்த உடனே தொடர்பாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று ஐ.ஜி. அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை முதலிலேயே எடுத்து விட்டதாகவும் மேலும் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகக் கூறி ஐ.ஜி. அவர்கள் உடனடியாக அந்த இன்ஸ்பெக்டரையும், சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றுவது அல்ல, தாற்காலிக வேலை நீக்கமே செய்திருக்கிறார்கள். டி.ஐ.ஜி. விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். யார் மீது தவறு இருந்தாலும் அவர்கள் எந்தளவிற்குக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்களோ நிச்சயமாக அது செய்யப்படும், அதில் எந்தவிதமான தயவுதாட்சண்யமும் காட்டப்பட மாட்டாது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்கும் இந்த அவையில் உறுதி கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடியாத்தம் நிகழ்ச்சி பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் காலையில் அதுபற்றிப் பேசினார்கள். இப்போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். குடியாத்தத்தில் கோவை ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய வேலைநிறுத்தத்தையொட்டி அறிவிக்கப்படாமல் திடீரென்று அவர்களும் வேலைநிறுத்தம் செய்து ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று மற்றவர்களையும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சில கடைகள் திறந்திருக்கின்றன; அதில் ராமசாமி, கழகத் தோழரின் கடை திறந்திருக்கிறது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஹர்த்தால் என்றால் சில கடைகள் திறந்திருந்தால் ஊர்வலத்தில் செல்பவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்வார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படி நடத்திப் பழக்கப்பட்டவர்கள்தான் அனைவரும். எதிர்தரப்பில் இருப்பவர்களுக்கும் அது தெரியும். எங்களுக்கும் தெரியும். அவர் கடையைச் சாத்திக்கூட இருக்கலாம் அமைதியாக இருக்கட்டும் என்று. அவர் அப்படிச் செய்யாததால் ஊர்வலத்தில் போனவர்கள், கண்ணபிரான் தலைமையில் சென்றவர்கள், கேட்டு தகராறு முற்றியது. சோடா பாட்டில்களை எடுத்து அடித்தார்கள். சோடா பாட்டில் காயம் கண்ணபிரானுக்கு ஏற்பட்ட பிறகு கலவரம் ஏற்பட்டு போலீசார் இலேசாகத்தான் பிரம்பு கொண்டு அடித்தார்கள். போலீசார் ஒருவருக்குக் கை எலும்பு முறிந்து மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள், வன்முறைகள் எல்லாம் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் வாதாடுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அது நடை

பெற்றால் போலீஸ் தன் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். நகரசபை தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது என்றால் அது காங்கிரஸ் கையிலுள்ள ஒரு நகர சபை. அது தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது அவர்கள் உண்மையை மறைத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறவில்லை. இன்னும் வேண்டுமானால் அதுபற்றி விசாரிக்க நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போலிசார் ஊர்வலமாகப் போனவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி தடியால் அடித்தார்கள் என்பதை மட்டும் ஒரு சார்பு வாதமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஊர்வலமாகச் சென்றவர்கள் தகராறு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இந்தத் தகராறு நடந்திருக்கிறது. எனக்கு இப்படித் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அப்படித் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

பெரியபட்டணம் நிகழ்ச்சிபற்றி நேரிலே பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அங்கு மங்களசுவாமி நிதிக்காக கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் வசூல் செய்தார்கள். ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நண்பரின் சொந்தக்காரர், அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், அவர் கொடுக்காததால் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று ரகளை செய்ததாகவும், அவர் மனைவியைத் தாக்கியதாகவும், அங்கு தாறுமாறான காரியங்கள் நடந்தன. திரு. தங்கமணி அவர்கள் போலீசார் மிகுந்த கெடுபிடி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நேரில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதை ஒதுக்கித் தள்ளி விட நான் தயாராகயில்லை. ஒரு பொறுப்புமிக்கக் கட்சியின் தலைவர் எடுத்துச் சொல்கிற குறைபாடுகளை நான் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட விரும்பவில்லை.

ஹாண்டே அவர்கள் போலீசார்பற்றி அன்றே சில குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு சார்பில் நான் விசாரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஹாண்டே அவர்கள் குட்டிமுருட்டி குண்டு பற்றி ஒரு அறிக்கை இங்கே வைக்கவேண்டும் என்பதில் ரொம்பச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆவலாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திருத்தத்திற்கு நன்றி. அவருக்கு முதலமைச்சர் மீது அவ்வளவு அன்பும், அவ்வளவு பற்றும், பரிவும், பாசமும் இருப்பதற்கு—என்ன இருந்தாலும் விட்ட குறை தொட்ட குறை, போகுமா ?—(சிரிப்பு). அந்த அளவுக்கு இருப்பதற்கு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது. அவர் கூட பேசியதாகப் பார்த்தேன். ஏதோ குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு காட்டுவதற்காக யாரோ இரண்டு ராணுவ வீரர்கள் 2 குண்டுகளை வீட்டுக்குக் கொண்டு

வந்தார்கள் என்றும், அவற்றைக்கொண்டு போய் வைத்ததும், ஏதோ புகைய ஆரம்பித்ததால் ஆற்றில் போட்டு விட்டார்கள் என்றும் அதிகாரிகள் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இரண்டு விதமான ரிப்போர்ட்கள் வந்திருக்கின்றன. வழக்கு விசாரணையில் இருப்பதால் ரிப்போர்ட்டை பகிரங்கமாக வைக்க முடியாது. இரண்டு அறிக்கைகளும் வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. சொல்லப்படுவது, குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு காட்டுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது, புகைய ஆரம்பித்ததால் ஆற்றில் போட்டு விட்டார்கள் என்று. ராணுவ வீரர்கள் வீட்டிற்கும் குடமுருட்டி ஆற்றுக்கும் 3, 4 மைல் இருக்கும். ஏதோ குளத்தங்கரையில் இருப்பவர்கள் போலவும், புகைய ஆரம்பித்ததும், குளத்தில் போட்டு விட்டது போலவும் பேசுவது சரியல்ல. இரண்டு மைல் கொண்டு வந்து ஏன் ஆற்றில் போடாமல் பாலத்தில் போட்டார்கள்? அது புகை குண்டு தான். வெடிக்கும் குண்டு அல்ல. புகை குண்டானாலும் பாலத்தின் மேல் கார்கள் போகிறபோது அது வெடித்திருந்தால் கார்கள் கவிழ நேரிட்டு இருக்கும். நானல்ல, யார் அந்தப் பாலத்தின் மேல் சென்றிருந்தாலும் அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். நான் அந்த குண்டு வைக்கப்பட்ட பாலத்தின் வழியாகச் செல்வதாக இருந்த காரணத்தால், என்னைக் கொல்வதற்கு குண்டு வைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி என் மீது தவறாக அன்பு வைத்து இருக்கிற கழக நண்பர்கள், எனக்கு ஆபத்து வந்து விடக்கூடாது என்று வருத்தத்தோடு, முதலமைச்சர் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொன்ன பதில், செத்தால் தான் என்ன. ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமா என்பது தான். யார் யார் குண்டு வைத்தார்கள் என்று வீணை கற்பனை செய்து கொண்டு பேசவில்லை. புலன் விசாரணை முடிந்த பிறகு, இரு அறிக்கைகளையும் ஆராய்ந்து, ஒரு அறிக்கையை, அது பற்றி இங்கே சமர்ப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுக்காட்ட வாங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் ராட்சதர்கள் வீட்டில் தான் நடந்தது. மனிதர்கள் வீட்டில் நடக்க முடியாது என்றும் அப்படிப்பட்ட தவறான விவரங்களைச் சொல்லவேண்டாமென்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது பல குறைபாடுகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டதையெல்லாம் அதிகாரிகள் உடன் இருந்து கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மகிழ்ச்சி. குறைகள் இல்லாமல் இலாகா நடைபெற முடியாது.

இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தச் சிலாக்கியமாக நடைபெற வேண்டிய இலாகா. ஒரு குறையும் இல்லாமல் நடைபெறுவது நல்லதுதான். அதற்கேற்ற வகையில் நீங்கள் தந்திருக்கும் எல்லா கருத்துக்களும்--காலையிலிருந்து மாலை வரை கூறப்பட்டவைகள் அனைத்தும்--இங்கே வந்திருந்து

கேட்டுக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளுக்கு நிச்சயமாக பயன்படும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட எந்தக் குறைபாடும் புறக்கணிக்கப் படவேண்டியதோ, அலட்சியப் படுத்தப் படவேண்டியதோ அல்ல என்று எடுத்துக் கூறி, அனைத்தும் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படும், நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் கூறி, இந்த மானியத்தின் மீது தந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை அனைத்தும் திரும்ப பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி வழக்கைப் பற்றி சொன்னார்கள். 1967-ம் வருஷத்தில் போடப்பட்ட வழக்கு 1972 வந்தும், 5 ஆண்டுகள் ஆகியும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதைப்பற்றி நான் விசாரித்து அவைக்குச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக் கோரிக்கை மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாததால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,07,33,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. நாளை பேரவை கூடாது. 17—3—1972 வெள்ளிக்கிழமையன்று காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.